

UiT Norges arktiske universitet

Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning

I Imams «Zon»

Silvana Imams lyrikk - et frigjøringsprosjekt?

Kari Bjørkli Thomassen

Masteroppgave i nordisk litteratur NOR-3910 november 2019

Innholdsfortegnelse

1	Forord.....	4
2	Sammendrag	5
3	Innledning	6
3.1	Problemstilling.....	6
3.2	Om Silvana Imam	6
3.3	Om materialet.....	9
3.4	Tidligere forskning.....	10
4	Teori og metode	12
4.1	Interseksjonalitet.....	12
4.2	Feministiske maktdiskurser	13
4.3	Satanistisk feminisme	15
4.4	Intermedialitet.....	16
5	Analyse	17
5.1	Religiøse motiver.....	18
5.1.1	Djevelen	19
5.1.2	Engelen	33
5.1.3	Gud, frelseren og Jomfru Maria.....	36
5.2	Kampmotiver	43
5.2.1	Blomstertid, igen.....	44
5.2.2	Jag Är En Fakkin Gee	46
5.2.3	IMAM	49
5.2.4	I Min Zon	52
5.2.5	Storm.....	54
5.2.6	Hon Va	56
5.2.7	Shhh	60

6	Avslutning.....	67
7	Litteraturliste.....	68
7.1	Trykte kilder.....	68
7.2	Lydkilder.....	70
7.3	Digitale kilder	71
8	Vedlegg.....	72
8.1	Attitudeproblem (P3 remix).....	72
8.2	Blomstertid, igen.....	77
8.3	Du Fria (Nisj Remix)	80
8.4	Fulkultur med Kartellen.....	83
8.5	Hon Va	85
8.6	I Min Zon	89
8.7	I-M-A-M	92
8.8	I-M-A-M pt. 2	94
8.9	Jag Är En Fakkin Gee.....	98
8.10	Para Dis.....	101
8.11	Satan i en ny dress.....	103
8.12	Shhh	107
8.13	Simone	110
8.14	Storm.....	113
8.15	Svär på min mamma	115
8.16	Ta Av Dig	118
8.17	Tystas ner (Stress).....	121
8.18	Väck Mig När Ni Vaknat.....	124
8.19	Zon	127

1 Forord

Aller først vil jeg takke min veileder Henrik Johnsson. Henrik, du har alltid møtt mitt arbeid med respekt, konstruktivitet og tydelighet. Din brede kunnskap på litteratur- og kulturfeltet har invitert til overraskende og engasjerende innfallsvinkler til prosjektet, og jeg kunne og burde ha brukt deg enda mer.

Takk mamma og pappa for uforbeholden støtte. Dere gjorde det mulig for meg å gjennomføre både mastergrad og PPU på noenlunde normert tid.

Kjære Nasra, du har vært den perfekte artistverten i denne uendelige masteroppgavefestivalen. Takk for tålmodighet, raushet og kjærighet.

2 Sammendrag

I denne studien av Silvana Imams tekster fra 2013 til 2019 undersøkes hvordan motiver for religion og ulike former for kamp benyttes til å forhandle fram frigjøring. Frigjøringsprosjektet er på både individuelt og kollektivt nivå. For individet problematiseres måten verden og samfunnet er organisert i kategorier som kjønn, etnisitet, religion, kjønnsidentitet og seksualitet. Teorier om interseksjonalitet bidrar til å vise at det eksisterer inter- og intrarelasjonelle maktforhold i og mellom kategoriene, skapt av binære systemer av norm og avvik. Dette former opplevelser av utenforskap. På det kollektive nivået synliggjøres også maktforhold, men da på et globalt plan hvor solidaritet med de som lever i krig, undertrykkelse og på flukt uttrykkes.

Nøkkelord: identitet, interseksjonalitet, makt, kjønn, etnisitet

3 Innledning

Silvana Imam har siden hun ga ut sitt første album i 2013 blitt til et ikon i svensk samtid. Mens hun vant kredibilitet i hiphopmiljøet ganske fort, var det først og fremst hennes politiske standpunkt Imam ble rikskjent for det samme året. Mens *Rekviem* var en samling poetiske og varsomme tekster som kun subtilt antydte subjektets homoseksualitet, ble *jag-et* i tekstene som kom etter 2013 mer bastant og modig: «jag är inte straight jag är lesbisk». Engasjementet for de som havner utenfor har kommet fram i både tekster og offentlige opptredener. Tekstene tematiserer det paradoksale i det å være utenfor samtidig som man er plassert i trange kategoribåser.

3.1 Problemstilling

Utgangspunktet for mitt prosjekt er nettopp å studere hvordan Imam problematiserer og forhandler identiteter og kategorier, og jeg har et inntrykk av at hun ønsker å oppløse kategoriene og frigjøre menneskene fra de usynlige, men strengt definerte rammene som identitetskategorier er. Min problemstilling er derfor:

«Er Silvana Imams artisteri et frigjøringsprosjekt? Hvordan kommer frigjøring til uttrykk i ord og bilder?».

Subjektet, eller *jag-et*, i forfatterskapet kan på mange måter sammenlignes med Imam som person. Men det i seg selv er ikke det mest interessante. Fokuset i denne oppgaven ligger på det faktum at subjektet skapes, hvordan subjektet skapes, og hvordan det forhandler med identiteter og posisjonerer seg.

3.2 Om Silvana Imam

Silvana Imam ble kjent for det norske publikum da hun bidro på Christine Danckes remix av Karpe Diems *Attitudeproblem* i 2016 sammen med flere norske, kvinnelige artister. Der rapper hun «Oh my god, ey / Ah Silvana här från historieboken / Bäst i Sverige, bäst i Norden, bäst på Jorden / Ni sov på tronen, såg min chans och tog den / Snart hänger min porträtt på Louvren» (*Attitudeproblem (P3 Remix)*). Da hadde hun allerede gjort karriere i Sverige siden hun ga ut debutalbumet *Rekviem* i 2013 og flere singler og EP-er de følgende

årene. I mars 2016 kom også hennes andre album *Naturkraft* ut. På dette tidspunktet hadde hun allerede skrevet seg inn i «historieboken» som hun triumferende hevder i sitatet over.

Imam har litauisk mor og syrisk far, er født i Klaipėda i Litauen, og har vokst opp i Stockholms-forstaden Jakobsberg. Hun er lesbisk og lever sammen med sin kjæreste, Beatrice Eli, som også er artist. Imams blandede kulturelle bakgrunn, seksuelle orientering og erfaringer med spørsmål om egen kjønnsidentitet i en normativ verden er temaer som har vært gjentakende når Imam har fått tilbudet om å fortelle om seg selv. Blant annet har hun skrevet om sitt «mellanförskap¹» i utgivelsen *Third Culture Kids*. Her skriver Imam om hvordan hennes identitet faller utenfor normer når det gjelder både etnisitet, kjønnsidentitet, klasse, religion og seksualitet. Teksten i *Third Culture Kids* kan ses som en form for veiledning til hvordan man kan forstå tekstmaterialet hennes. I det innledende avsnittet skriver hun: «Jag är en blond arab från Litauen, och jag är svensk» (Imam, 2017: 116). Ytringen leker med mottakerens erfaring av hva det vil si å være tilknyttet en gitt kultur eller etnisitet, og viser en sammensatt identitet, et *jag* som rommer mer enn det stereotypiske. For det kan oppfattes motsetningsfylt å være både blond araber og araber fra Litauen. Setningen oppfordrer til spørsmål om hva identitet egentlig er, og utfordrer normative tankesett med avgrensede kategorier delt opp i dikotomier som hvit-svart, mann-kvinne, hetero-homo, majoritet-minoritet, og overklasse-underklasse. Imam avslutter sin rap i *Fulkultur* med raden «Ingen namnsdag / Men Silvana är svenskt kulturarv» (*Fulkultur*). I Sverige er det vanlig å markere navnedagen², i større grad enn det vi er kjent med i Norge. Imam poengterer at hennes utenlandske navn ikke finnes med i den svenske navnedagskalenderen, men hun erklærer seg likevel som det mest svenske man kan representere, nemlig kulturarven. Med blondt hår og

---

¹ Jeg har ikke lyktes å finne et godt norsk ord for dette. Norske miljøer har benyttet seg av det engelske uttrykket «third culture kid» for å beskrive tilstanden der man vokser opp i en annen kultur enn ens foreldre, og hvor den tredje kulturen er den som oppstår i individet som befinner seg med en fot i foreldrekulturen og en fot i kulturen der de vokser opp. Kilde: <https://www.merriam-webster.com/words-at-play/third-culture-kid>

² Tradisjonen med navnedag stammer fra den romersk-katolske helgenkalenderens tradisjon. Ved reformasjonen begynte den svenske kirken å innføre navnedager med svenske navn. Den svenske kirken oppfordret så folk til å feire navnedagen i stedet for fødselsdagen. Fødselsdagsfeiringen var en hedensk tradisjon, mens fødselsdagen i kirkelig tradisjon ble ansett som dagen man ble født inn i arvesynd. I Norge begynte man å miste interessen for navnedagene på 1900-tallet (<https://snl.no/navnedag>).

blå øyne passerer hun som svensk, men hennes navn og vissheten om hennes ikke-vestlige opphav gjør dette til en ytring som utfordrer rammene for hva det vil si å være svensk. Det er banalt å spørre seg om man kan identifisere seg som svensk hvis ikke ens navn finnes blant navnedagene, for de fleste vil nok være enige i at det knappest kan regnes som definerende. Men det jeg finner interessant, er hvordan Imam peker på sterke svenske tradisjoner og skriver seg inn i disse. Jeg vil hevde Imams budskap er at identitet er grenseløst, og at hun i sitt artisteri streber etter å oppheve grensene som hun ytrer er konstruerte: «Det finns inga ramar / Allt är en konstruktion (...) Det finns inga identiteter / Allt är en konstruktion» (*I-M-A-M*). Slik frigjør hun seg selv og andre som opplever seg marginalisert av rammene. For selv havner hun som den avviket fra normen i nær sagt alle identitetskategorier. Hun er lesbisk, queer i synet på eget kjønn, og stammer fra en minoritetskultur i Sverige. Samtidig kommer hun fra en akademisk familie, og hun har selv en universitetsgrad i psykologi. En svensk akademiker kategoriseres som regel som middelklasse, mens Imam som har en akademisk grad og har lært seg de ytre kulturelle kodene fortsatt *bare* er en innvandrer: «Jag fortsätter lajva rik i kritvita sneakers och nystrukna skjortor, men jag kommer aldrig lära mig språket och vanorna, vart jag än går kommer invandringen lysa igjennom» (Imam: 2017, 116). Silvana Imam har gått fra å være et innvandrerbarn fra forstaden til å oppnå makt i Sverige gjennom sin kunst. Jeg vil påstå at utenforskapet har lagt grunnlaget for at hun i dag har en stemme som høres langt utenfor landegrensene hun er født og vokst opp i. Maria Jönsson skriver at

[Imams] texter handlar, precis som rappen i stort, om at frambesvärja ett nytt jag, att besjunga sitt jag. Men Imam haussar upp alla de egenskaper som historiskt sett skulle ha förpassat henne till tystnad, till objektsrollen. Det blir just tack vare att (inte *trots att*) hon är arab och lesbisk som hon är mäktigare än alla andra (83).

Imam kjemper en kamp om rett til å eksistere, å synes og å høres på like vilkår. Kampen foregår på to plan: på samfunnsnivå for de som ikke er født med privilegier i form av arvet velstand eller ervervet velferd, og på personnivå for de som ikke lever opp til normkrav.

Med dette som bakteppe er det naturlig for meg å undersøke på hvilke måter søken etter frigjøring fra de nevnte rammene kommer til syne i Imams kunstnerskap.

3.3 Om materialet

Materialet jeg skal undersøke omfatter musikkalbum, -EP og -singler, trykt bok og video. Imams lyrikk som kommer fram i musikken er det aller mest sentrale. Diskografien omfatter (i kronologisk rekkefølge) albumet *Rekviem* (2013), EP-ene *När Du Ser Mig – Se Dig* (2014) og *Jag Dör För Dig* (2015), albumet *Naturkraft* (2016), singelen *Bulletproof Baby* (2018) og albumet *Helig Moder* (2019). Jeg vil vise eksempler fra nær sagt alle utgivelser, og alle tekstene jeg refererer til finnes i sin helhet i eget vedlegg lengst bak i dokumentet.

I 2018 utkom boken *Silvana* på Nordstedt förlag. Den fremstår som en coffee-table-bok der kjerneinnholdet er et utvalg låttekster hovedsakelig utgitt mellom 2014 og 2015. Boken er organisert etter 20 kapitler tilegnet den enkelte tekst, og kapitlene har fått det respektive lånavnet som tittel³. Hele boken omfatter 300 sider, og med 20 låttekster som kun dekker inntil to sider hver, finnes det god plass til illustrasjoner. Illustrasjonene består først og fremst av bilder fra private fotoalbum, konserter og arrangerte fotograferinger. En del av bildene er symboltunge, og får dermed en sentral plass i analysen. Videre er det gitt noen boksider til å grafisk fremheve enkelte tekstutdrag, og et siste innslag i boken er Imams egne håndskrevne kommentarer til flere av tekstene. Her skriver hun blant annet om kontekstene tekstene ble skrevet i, og hun går ganske langt i å forklare hva hun ønsker å formidle med tekstene.

Ved siden av det nevnte og trykte materialet, vil jeg også ta for meg musikkvideoene til *Tänd Alla Ljus*, *Zon* og *Bulletproof Baby*, samt kortfilmen *Naturkraft*.

Jeg vil også nevne at de tekstene jeg tar for meg har blitt skapt for å fremføres muntlig, og ikke for å leses på en bokside. Jeg vil oppfordre lesere av denne oppgaven til å lytte til de låtene jeg har valgt ut for å få et bedre helhetsbilde av teksten og dens kontekst. Det uttalte språket, rytmen og trykket er viktige i tolkning av rapteksten.

---

³ Det finnes også noen innskutte tekster mellom kapitlene til låter gjort i samarbeid med andre: *Fulkultur* med Kartellen (tilgjengelig i både iTunes og Spotify), *Alla gäris kollar Imam* med Nebay Meles (tilgjengelig på Soundcloud: <https://soundcloud.com/shibler/alla-garis-kolla-imam-silvana-imam-rare>) og *Astma (RMH remix)* med Piraterna (ingen tilgjengelige lydtkilder).

3.4 Tidligere forskning

Det er skrevet noen få akademiske tekster om Silvana Imam. De fleste av disse er skrevet innen sosiologi og kjønnteori. I verdenssammenheng er det vanlig at hiphopen har blitt studert som et fenomen i bredere kulturstudier og mindre som kunstform (Stougaard Pedersen). Men det er også gjort noen litteraturvitenskapelige studier av Imam. Disse synliggjør framfor alt at Imam har skrevet seg inn i den svenske dikteren Edith Södergrans tradisjon. I juni 2015 satte Imam og hennes kjæreste Beatrice Eli opp en konsert under navnet *Vierge Moderne*. *Vierge Moderne* er også tittelen på et av Södergrans mest berømte dikt.

Den første sammenligningen mellom Imam og Södergran jeg kjenner til, finnes i tidsskriftet *Iotal* fra 2015. Sammenligningen er kort, men har blitt et utgangspunkt for videre undersøkelser:

I «IMAM» är det jagets mångfald som briljerar och förklarar oppror, inte jagets grandiosa narcissism. En relevant jämförelse är faktiskt hur Edith Södergrans röst förändrades när hon gick från lidande subjekt, smärtokvinna, till en profet och prästinna som är med om att skapa framtiden (Swedenmark: 23).

«Se oss skriva på den nya Iliaden / Nya Bibeln nya Koranen», rapper Imam i den selvtitulerte låten *IMAM*. Strofene bærer med seg et løfte om å skrive om å forandre verden idet hun skriver de nye store historiene, og Imam gjør seg til nettopp en profet, og kanskje mer. Dette vil jeg komme tilbake til i min analyse.

Etter Swedenmarks sammenligning har koblingen mellom Imam og Södergran blitt videreført i to essays i antologien *Subjekt Södergran* (2016). *Subjekt Södergrans* tekstsamling tar alle for seg ulike perspektiver av diktet *Vierge Moderne*, og begge essayene som er relevante for min analyse sammenligner *Vierge Modernes* med Imams *IMAM*. Begge essays baserer seg på *Vierge modernes* åpningsstrofe «Jag är ingen kvinna. Jag är ett neutrum» (Södergran: 15), og stiller denne opp mot Imams tekstrader «Jag är bastant finns bara en Imam / Bara en Imam och det är inte en man» (Imam: 296). Gustav Borsgård peker på at en kan lese *Vierge moderne* «emancipatoriskt» (Borsgård: 53). Emansipasjon betyr «frigjørende» eller «(resultatet av en) samfunnsgruppes kamp eller innsats for rettigheter og likerett»⁴. Diktet er frigjørende fordi det «bereder väg för en ny kvinnoroll: jagets sätt att

---

⁴ <https://www.naob.no/ordbok/emansipasjon> 23.08.19

skapa sitt ursprung är en kvinnopolitisk strategi» (Borsgård: 53). Södergran utfordrer den binære kjønnsforståelsen (og de roller og kvaliteter som assosieres ved den) gjennom å plassere seg selv utenfor kvinnerollen, uten at «mann» er et alternativ. I stedet skaper hun, med språket, en tredje kategori: et «neutrum». Således utforsker Södergran muligheten for å være noe mer enn de på forhånd gitte kjønnskategorier eller -identiteter. *Jag*-personen i *IMAM* erkjenner på sin side at *jags* navn assosieres med en mannlig og religiøs rolle, nemlig den islamske bønnelederen, imamen. Men Imam aksentuerer at *IMAM ikke* er en mann. Dersom en har den binære kjønnsforståelsen som utgangspunkt (at det kun finnes to kjønn, mann og kvinne) kan man lese dette som at Imam gir seg selv kategorien kvinne. Men *jag* sier ikke hva *jag* er i stedet, slik Södergran gjør. Derfor kan utsagnet åpne for at det finnes noe mer grenseoverskridende enn en naturalisert forståelse av kjønn som to gjensidig utelukkende kategorier. Borsgård har framhevet det emansipatoriske i *Vierge moderne* og redegjort for det frigjørende i sitatet til Imam. Maria Jönsson vil ta diktet videre fra den tradisjonelle emansipatoriske lesningen, og løfter fram Södergrans dikt som triumferende: «*Vierge moderne* är ju en jublande och extatisk dikt. Den bär vittne om en strid som utkämpats, där jaget träder fram som segrare» (Jönsson: 78). «Triumfen bär vittne om en kamp som utspelats. Den härbärgerar allt överskott, alle rester och minnen av kropp och erfarenhet som inte ryms i ett köns- og klassneutralt «jag»» (Jönsson: 79).

I forlengningen av *Subjekt Södergran* har Imam blitt sammenlignet med Södergran i eksamensoppgaven *Så klingar hennes röst som ett eko genom alla himlar - En studie i Silvana Imams anknytning till lyriska företrädare, med fokus på Edith Södergran* (Savva). Deler av denne analysen er relevante for min tolkning av Imams motiver, og kommer til nytte i introduksjonen av Imams tidligste verk. Utover dette vil ikke min analyse bygge videre på de relasjoner som måtte eksistere til Södergrans litterære arv. Men det som er skrevet om Imam, lest inn i Södergrans lyriske tradisjoner, har dannet utgangspunkt for min analyse. Der spiller både Borsgårds emansipasjon og Jönssons triumf en sentral rolle.

Det er til nå ikke gjort noen intermediale studier av Silvana Imams artisteri.

4 Teori og metode

4.1 Interseksjonalitet

Det teoretiske utgangspunktet for denne oppgaven er interseksjonalitet. *Intersection* på engelsk brukes i det daglige om veikryss, og veikrysset kan brukes til å visualisere og konkretisere den mer abstrakte teorien. Cambridge Dictionary forklarer også *intersection* som «the point where two things come together and have an effect on each other»⁵.

Det var den amerikanske juristen og forskeren Kimberlé Williams Crenshaw som introduserte begrepet *interseksjonalitet* for å benevne de kryssende og overlappende grensene mellom (identitets)kategoriene kjønn, rase og klasse. Crenshaws studier av blant annet arbeidsliv og vold i nære relasjoner i den afroamerikanske befolkningen synliggjør at kvinnekampen som til da hadde blitt ført i USA først og fremst gagnet hvite middelklassekvinner, mens den antirasistiske kampen primært gagnet afroamerikanske menn. I eksemplet med familievold viser Crenshaw at feministene forhindret tilgang til statistikk på vold mot svarte kvinner fordi de fryktet at tallene ville redusere problemet med vold i nære relasjoner til et rasespørsmål. Antirasistene på sin side var redd slike statistikker ville bidra til videre stigmatisering av svarte menn. En kan si at den fargede kvinnen står i klem mellom kategoriene, og det er her Crenshaws interseksjon befinner seg: i skjæringspunktet mellom kjønn og rase. Hun skriver at «the problem with identity politics is not that it fails to transcend difference, as some critics charge, but rather the opposite - that it frequently conflates or ignores intragroup differences» (Crenshaw: 1242). Så i stedet for å regne den svarte kvinnen som dobbelt undertrykt (slik den additive logikken gjør), fremhever interseksjonalitetsteorien «de strukturelle og dynamiske konsekvensene av interaksjon mellom to eller flere typer *underordning*, der diskriminering ses som sammensatt av flere forskjells kategorier (som dermed ikke kan isoleres fra hverandre)» (Gressgård, mine kursiver). Undersøkelser av underordning og maktforhold er grunnleggende innen interseksjonalitetsforskning. Teorien bygger på at det eksisterer et binært maktforhold innad i kategoriene og at de samhandler med maktforhold i andre kategorier. Det er velkjent at herre hersker over knekt, og det samme gjelder for at mannen i historien alltid har stått i maktposisjon overfor kvinnen. Men hva skjer når en underordnet gruppe settes opp mot en

---

⁵ <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/intersection>

annen underordnet gruppe? Postkolonial teori beskriver blant annet hvordan vestlige kvinner fant sin «andre» gjennom imperialismen. Således vant hun subjektsposisjon i forhold den koloniserte kvinnen, etter å alltid ha vært et undertrykt objekt i forhold til den hvite mannen (Mortensen et al.: 195).

Hovedtanken bak teorien om interseksjonalitet er altså at en identitetskategori, for eksempel kjønn, ikke kan forstås kun som seg selv, men må ses i sammenheng med andre kategorier. Hittil har jeg nevnt kjønn, rase og klasse, men identitetskategoriene omfatter også seksuell orientering, kjønnsidentitet, religion, funksjonsnivå osv. Enkelt sagt kan vi ikke snakke om kvinners vilkår uten å inkludere variabler som hudfarge, legning og kjønnsidentitet osv. Det binære maktforholdet finnes i alle kategoriene der den som sitter i maktposisjon er normen og den som ikke oppfyller normkravene regnes som avviket.

Silvana Imam inviterer til en interseksjonell lesning av sine tekster gjennom å vise til kategoriene kjønn, etnisitet, seksualitet, klasse og religion i hennes tekst i *Third Culture Kids*.

4.2 Feministiske maktdiskurser

Imam skriver seg inn i en feministisk diskurs gjennom å nevne to viktige feminister i moderne tid i sine tekster, nemlig Simone de Beauvoir og Judith Butler. Simone de Beauvoirs feministiske prosjekt har sitt utgangspunkt i eksistensialismen og fenomenologien. Judith Butler viderefører en del av de Beauvoirs tanker, men baserer sitt prosjekt på en diskursiv inngang, med stor grad av påvirkning fra den franske filosofen Michel Foucault.

Simone de Beauvoirs trolig mest berømte sitat er at «Man fødes ikke som kvinne, man blir det» (Beauvoir, 329).

Her er den amerikanske kjønnsforskeren og litteraturviteren Judith Butler sentral, ikke minst fordi Imam selv nevner henne med navn samt en av hennes påstander: «kön är en imitation utan original» (*I Min Zon*). Butler skriver at «[g]ender is the repeated stylization of the body, a set of repeated acts within a highly rigid regulatory frame that congeal over time to produce the appearance of substance, of a natural sort of being» (Butler: 64). Kjønn er altså en gjentakende stilisering av kroppen som over tid «fryses» slik at den fremstår som naturlig. Der slik vi «gjør» kjønn, hermer klesdrakt, atferd, interesser slik at det passer inn i samfunnets forståelse av hva som er «riktig» for et gitt kjønn. Måten vi «gjør» kjønn blir så

selvsagt at det virker naturgitt. Men egentlig er det sosialt skapt. Imam-sitatet spiller altså på Butlers teorier om at kjønn er noe man *gjør*, framfor å være noe man *er*. Butler har bydd på alternativer til den mer tradisjonelle feminismen som har fokusert på opposisjonene mellom det mannlige og kvinnelige. For Butlers feminisme omfatter også ulike kjønns- og seksuelle identiteter som trans og homofili. Hun har sågar kritisert feminismen for nettopp å opprettholde de tradisjonelle kjønnsrollene gjennom å fokusere på ulikhetene mellom kjønnene, og dermed for å opprettholde det heteronormative hegemoniet når den selv har hevdet seg å representere en alternativ tenkning rundt kjønn. Den tradisjonelle feminismen har gjerne fulgt Simone de Beauvoirs ideer som er nedskrevet i boken *Det annet kjønn*. Utsagnet om at man ikke er født kvinne, men blir det, har hatt stor påvirkning på feministiske tenkere siden, der forskjellen mellom menn og kvinner som en sosial konstruksjon har vært vektlagt. Beauvoir fornektet ikke at det ikke finnes biologiske forskjeller mellom kvinner og menn, men fordømte at det ble gitt ulike rettigheter og muligheter på bakgrunn av kjønn. Butler har i sin tid hevdet at kjønn ikke er noe man blir, men er noe man *gjør*. Kjønn er performativt og manifesterer seg som handlinger. Disse handlingene er kopier av handlinger som er av ukjent opprinnelse, som nevnt.

Butlers teorier om kjønn bygger i stor grad på den franske filosofen Michel Foucaults diskursteorier. Diskursteorienenes utgangspunkt er at objekter og fenomener blir til og tilgjengelig for oss gjennom språket om dem, og at hva som er *sannheten* om tingene er avhengig av konteksten de blir omtalt i. I Foucaults tilnærming til diskurser, er verden, slik den trer fram foran oss, tolkninger som kan oppfattes som selvsagte, og derfor kan virke hegemoniske, eller ledende og dominerende. Med andre ord er det makt i det språket som er skapt om den verden vi forholder oss til. Diskursteoriene viser at språket skaper fenomener, og at makten til å sette språk på fenomenene ligger hos de som besitter hegemoniet. Når språket om fenomenene vel er etablert framstår de som *naturlige* og *ahistoriske*. Foucault har hatt stor innflytelse på kjønnsforskningen, nettopp fordi kjønn kan betraktes som et språklig utformet fenomen. Butler er en av de som hevder at kjønn *er* diskurs, og har eksemplifisert dette gjennom å vise til drag: er det en mann i kvinneklær eller er det en kvinne i en mannskropp?

Ordet *queer* er et begrep hvis funksjon er å samle alt som avviker fra normfestede kjønnskategorier, blant annet homoseksualitet og transseksualitet. Eve Sedgwick og Judith Butler er sentrale i utviklingen av queerteorien. Judith Butler nærmer seg kjønn diskursivt, og konstaterer at kjønn slik vi kjenner det er konstruert av språket snarere enn naturgitte

sannheter. En kan gå tilbake til Simone de Beauvoir som gjør (/var den første til å gjøre) en distinksjon mellom den naturvitenskapelige beskrivelsen av kvinnen (la femelle) og den sosialt/dialektisk konstruerte kvinnen (la femme). Her er det lett å anta at Beauvoir og Butler forneker at det finnes ulike biologiske kjønn, men det er ikke tilfellet. De aksepterer ikke at ulike kjønn gir ulike maktposisjoner. Et av Beauvoirs mest berømte sitater fra *Det annet kjønn* er at «man er ikke født kvinne, man blir det» (referanse) og det henspiller på det at man som kvinne blir lært hvordan tilpasse sin atferd og sine forventninger *i forhold til* mannen som norm. Butler hevder at hva vi kjenner som mannlig og kvinnelig er et resultat av repetisjon av atferd og handlinger. Kvinner blir lært å ta etter det andre kvinner gjør, og menn lærer å ta etter det menn gjør. Men hva er originalen som hermes etter i generasjon etter generasjon? Butler vil svare at det ikke finnes noen original. Det vi kjenner som mannlig og kvinnelig er konstruert. Mens Beauvoir har en eksistensialistisk tilnærming til kjønnssynet, kan Butlers tilnærming karakteriseres som diskursiv. Beauvoir tar utgangspunkt i det som kommer forut for språket, mens Butler har blikket rettet mot det som skapes av språket.

4.3 Satanistisk feminisme

Til den første delen av analysen har Per Faxnelds avhandling *Satanic Feminism – Lucifer as the liberator of woman in nineteenth-century culture* bidratt med det teoretiske grunnlaget for tolkning av djevelen som frigjørende symbol. På sent 1800- og tidlig 1900-tall gjorde feministister, blant annet den russiske filosofen og okkultisten Helena Petrova Blavatsky, nytolkninger av Bibelen. Per Faxneld tar for seg hvordan djevelen tar form som kvinnens befrier i litteraturen på den tiden i sin avhandling fra 2014. I den sammenhengen kommer en ikke unna begrepet *satanisme*, som også Faxneld beskriver som begrep. Han foreslår å skille mellom to typer satanisme: en snever forstand og en vid forstand. Den snevre forstanden «innebär ett tankesystem där Satan dyrkas eller hyllas i framskjuten position» (Faxneld, 2015) mens den vide forstanden «framställer Satan positivt i ett avgränsat sammanhang» (ibid). Tekstene han har studert faller under den vide forstanden. Satan blir snarere et positivt symbol på frigjørelse av den undertrykte og motstand mot den undertrykkende. Hvis vi går tilbake til betydelsen av ordet *satan*, så er den hebraiske betydelsen av ordet *motpart* eller *den som står imot*. Faxneld skriver:

Satanism var ett moståndets språk som lånats in i det feministiska samtalet från romantiker, socialister och andra dissidenter. I den form man finner satanismen (sensu lato) inom

feminismen går den i nærkamp med den negative bilden av Eva og hur denna använts för att legitimera manlig överordning (Faxneld, 2015).

Utgangspunktet var her en omtolkning av syndefallet formulert av Helena Petrovna Blavatsky. I nytolkningen av hendelsen i Edens hage står Evas valg om å spise av eplet tilbudt av slangen som et uttrykk for at Eva motsetter seg å bli styrt av en undertrykkende mann. Djevelen, her representert ved slangen, blir dermed et positivt symbol for Evas frigjøring fra patriarkatet.

4.4 Intermedialitet

Hiphop er en multimodal kultur som omfatter fire kunstarter: lyrikk (rap), musikk (dj-ing), visuell kunst (grafitti) og dans (breakdance). Disse estetiske sjangrene henger sammen og bidrar til å forsterke hverandre. Det er derfor på bakgrunn av hiphopens natur nesten uunngåelig å se til andre aspekter ved en hiphopartists estetikk. I tillegg er hennes bok *Silvana* illustrasjonsrik, noe som inviterer ytterligere til en multimodal lesning. Derfor har jeg valgt å gjøre en intermedial undersøkelse av Silvana Imams kunstneriske produkter. Med *intermedialitet* er *inter* «en bro» mellom mediene (Elleström: 13). Store Norske Leksikon definerer *medium* som et «middel som befordrer eller transporterer noe»⁶⁶. Kunstens funksjon er å befordre mening og følelser, og kunststartene kan regnes som medier (Elleström: 15). En intermedial analyse binder altså sammen analysene av de ulike kunstuttrykkene.

---

⁶⁶ <https://snl.no/medium>

5 Analyse

Før analysen av subjektets frihetsprosjekt begynner, vil jeg innlede med å belyse et aspekt som er spesielt ved å lese en raptekst kontra et annet dikt eller sangtekst. Det er en tradisjon innen litteraturforskningen for å skille det lyriske jeg-et fra forfatteren i lyrikk og episk diktning. Forfattere er selv tydelige på at jeg-et i teksten ikke kan sidestilles med dem selv. Jeg-et i rapteksten kan i en slik kontekst være vanskelig å få grep om for publikum. Adam Bradley skriver at «audiences often don't know what to make of the rapper's voice. Is the «I» speaking to them simply as narrator (...) or is it a character in a poetic drama the rapper imagines for us?» (163). Publikum klarer ofte ikke å bestemme seg for om rapperen har funksjon som forteller eller som en av aktørene i det dramaet han eller hun fremstiller. Selv om raptekstens hensikt siden starten i New York på 60-70-tallet har vært å gi realistiske beretninger om det harde livet som afroamerikaner i ghettoen, har tekstene over tid også fått et fiksjonspreg gjennom overdrivelser av hendelser og ikke minst den megalomane jeg-fortelleren som rapper om at han er rik og berømt før han egentlig er rik og berømt – og blir rik og berømt av å rappe om at han er rik og berømt. Likevel er det tydelig at det finnes en nærhet mellom det lyriske jeg-et og den virkelige personen. Imidlertid er det typisk for rapartister å lage et alter-ego som gjerne er tøffere enn mennesket bak teksten. Jeg kan for eksempel nevne Eminem (egentlig Marshall Bruce Mathers III) som kreerte alteregoet Slim Shady, som fikk stå for de mer kontroversielle og voldelige handlingene i tekstene hans⁷. Men det er altså en nærhet mellom det jeg-et som rappes og rapperen, noe som også gjelder for Silvana Imam. Hun opererer alltid under sitt virkelige navn, men en kan likevel se tydelige konturer av et *jag* som trer fram som en mer bastant og voldsom versjon av Imam selv. Imam har vært en markant offentlig person de siste årene, og hennes samfunnsengasjement har kommet fram gjennom medvirkning i intervjuer og på diverse scener. Det har skapt en bevissthet om hva Imam står for som er vanskelig å bortse fra når man møter hennes tekster.

Analysen er todelt. I den første delen undersøker jeg de religiøse motivene, mens jeg studerer det jeg har kalt kampmotiver i den andre delen. Jeg har forsøkt å holde meg til en struktur der jeg først analyserer teksten, deretter bildene tilknyttet teksten, og til slutt diskuteres hva teksten og bildene formidler sammen.

---

⁷ https://eminem.fandom.com/wiki/Slim_Shady

Silvana Imams tekstlige og visuelt estetiske uttrykk er mangefasettert og levner ettertrykk. Ikledd være seg fargerik treningsdress, gedigne sølvsmykker, militæreffekter, grills på tennene, englevinger, djevelhorn eller skinnjakke med politiske budskap malt på ryggen, fremstår Imam som en man stopper opp og lytter til. Hva forteller hun gjennom de effektene og referansene hun omgir seg med? I tekstene spenner tematikken seg fra kjærlighet og sex til politikk og identitetsspørsmål, og det tekstlige universet inviterer til refleksjoner om hvordan vi som mennesker kan åpne opp for et mer inkluderende samfunn både lokalt og globalt. Jeg vil påstå at Imam har fore å omskrive historien og religionene, og lede verdens borgere inn i en ny sannhet. I sitt artisteri blir hun en ny verdensskaper som en gud, hun forkynner den nye verdensorden som en profet og leder oss mennesker inn i det nye som en hærfører. Og på veien søker hun å frigjøre menneskene fra de rammer og konvensjoner som har styrt og styrer hvem vi kan tillate oss selv å være, og hvem vi tillater andre å være.

5.1 Religiøse motiver

Selv om en litterær analyse har til hensikt å tolke motivene gjennom tekstene selv, kommer en ikke utenom det en allerede vet om Imam utenfor sitt lyriske jeg – eller *jag* som jeg har valgt å kalle det i denne avhandlingen. Men jeg velger å holde meg til Imams egne skriftlige produkter, også når det kommer til det biografiske. Hun inviterer blant annet til en tematisk lesning av hennes tekster gjennom et bidrag i antologien *Third Culture Kids*, hvor hun skriver følgende om sitt forhold til religion:

Jag är bekant med både katolicismen och med islam. Men lika närvarande har kommunismen varit och med den ateismen. (...) Jag vill förstå roten till alla dessa trossatser och ju mer jag läser och lär mig inser jag att alla kommer från samma källa och att den enda Gud som finns är den inom oss. (Imam, 2017: 117)

En kan dermed anta at hennes bruk av religiøse symboler ikke kan forstås som grep for å uttrykke et visst religiøst standpunkt, men at de representerer noe annet. Det virker som Imams syn på tro er grensen mellom trossamfunn opphevet. Alle mennesker kommer fra samme sted, og om det finnes en Gud, finnes den som en livskraft inni oss snarere enn som en ytre makt (som formaner og dømmer oss). Jeg kommer til å vise at denne kraften ikke opptrer som enten ond eller god i Imams tekstunivers, men er både mangesidig og grenseoverskridende.

5.1.1 Djevelen

I religionen har Satan vært oppnevnt som motsatsen til en allmektig og god gud. Satan har fått skylden når mennesker, som er skapt i (den gode) guds bilde, har handlet til skade for andre. Satan setter sitt aller første preg på menneskeheten i Bibelen i myten/historien om syndefallet. I Paradiset har Eva og Adam fått streng beskjed om å ikke spise av eplene på kunnskapens tre, men en slange lokker Eva til å spise av eplet med lovnader om at hun vil oppnå ny kunnskap. Eva tar en bit av eplet og oppfordrer Adam til å gjøre det samme, hvilket han etterfølger. Konsekvensen av dette valget er at både Adam og Eva blir forvist fra Paradiset. Med denne historien fra Bibelen har Satan gjort sin første entré i det gamle testamente, som slange. Den har også gitt grobunn for en tradisjon for å gi Eva skylden for syndefallet, og å bruke dette narrativ til å legitimere undertrykkelse av kvinner⁸.

Men representerer Satan bare motsatsen til det gode, altså det negative og onde? Dyrker satanister ondskap? Ordet *satan* stammer fra hebraisk, og dets opprinnelsesord betyr *motstand*. Det er neppe kontroversielt å hevde at Satan brukes i protest mot kristendommen, men det er en for enkel antakelse at hensikten er å plassere Satan i Guds plass. Faxneld foreslår to mulige forståelser av begrepet *satanisme*: en snever forstand (*sensu stricto*) og en vid forstand (*sensu lato*). I den snevre forstanden har vi å gjøre med et tankesett der Satan dyrkes, mens i den vide forstanden er Satan et positivsymbol i en større sammenheng. Satanismen sier seg å være en ateistisk bevegelse, der det er mennesket – og gjerne egoet – som står i sentrum⁹. I et slikt bilde brukes Satan som symbol for å dyrke de sidene ved blant annet menneskelig begjær som kristendommen maner til måteholdenhet med. For eksempel velstand, nytelse og det å sette egne behov foran både andre individer og fellesskapet. Satan symboliserer motstand mot hegemoniske konservative kristne leveregler, og kan i en mer eller sekulær tid sies å representere det som er normavvikende. I dag er det ikke noe *satanisk* ved å ikke bekjenne seg til en kristen gud, men mange av normene som samfunnet er kategorisert rundt, og maktstrukturene som ordner disse, stammer mer eller mindre fra den kristne arven. Ett eksempel er de patriarkalske maktstrukturene som har styrt de aller fleste samfunn i kristen tid. Et annet eksempel er avvik som har vært forbudt på bakgrunn av streng bibeltolkning, blant annet homofili.

---

⁸ Faxneld, 2015 : 1

⁹ <https://snl.no/satanisme> Hentet 29. oktober 2019

I de kommende avsnittene vil jeg presentere noen djvelmotiver som finnes i Silvana Imams tekst og bilder, og med utgangspunkt i Faxnelds forskning på djvelen som symbol som frigjør, drøfte om den kan representere frigjøring hos Imam, og på hvilke måter den i så fall gjør det.

5.1.1.1 Djvelen i tekst

Satan gjør sin entré i Imams tekstunivers allerede i den første albumutgivelsen *Rekviem* fra 2013 i låta kalt *Satan i en ny dress*¹⁰. Djvelmotivet her har allerede blitt analysert i en eksamensoppgave i litteraturvitenskap fra det svenske universitetet Mittuniversitet i 2017, og jeg vil derfor starte med å sammenfatte kandidatens hovedpoenger. Hele Savvas oppgave baserer seg på sammenligninger av Imams og Södergrans billedspråk, men jeg forholder meg mest til de analyser og konklusjoner som dras om Imams tekst.

Satan introduseres i det første verset av låta:

Hey, hon glider in på scenen / Intar rampljuset och lampljusen släcks / Perfekt Scen 2, tagning 1 / Ett öga rött och den kastar hon snett / Hon är satan i en ny dress / Kastar blickar emot mig / Stripigt hår, svarta kläder, knyter sin näve, stryker allting på vägen (appendixreferanse?)

I denne teksten er «Satan i en ny dress» en kvinneskikkelse som inntar noe som likner en form for scene. Savva tolker ikke Satan som noe negativt for subjektet i teksten. I stedet beskrives hun som «en kvinne med en demonisk dragningskraft och övernaturlig element» (Savva: 22). Hun hevder at Satan her er et bilde på den nye, moderne kvinnen, en femme fatale som forfører et kvinnelig *jag* i teksten. Femme fatale er en stereotypi definert som en «farlig, forførerisk kvinne»¹¹, som har vært representert i mange kulturer og gjennom historien. I denne konteksten har spesielt den lesbiske forføreren vært betraktet som en fare:

Hon svarar mot en särskild hotbild av den lesbiska kvinnan: blodsugerskan som tränger sig in i familjen, förför hustrun och marginaliserar mannen. (...) I 20-talets sexologiska vetenskap exemplifierar hon

---

¹⁰ Tittelen har en referanse til Kanye Wests *Devil in a new dress*, men noen grundigere analyse av Wests tekst sett opp mot Imams er ikke relevant for denne studien.

¹¹ https://snl.no/femme_fatale

kvinnlig hypersexualitet. Særskilt är den lesbiska variant som förför «kvinnliga» kvinnor (Johannisson: 24-25)

Savva hevder at «den lesbiska kärleken och sexualiteten [har] kulturellt varit förknippad med ett hot mot samhällets grundstomme som består av en kärnfamilj med mannen i centrum. Det är och har alltid varit ett brott mot konventioner att marginalisera honom» (24). Hun påpeker videre at mannen aldri forekommer som begjærende subjekt eller begjært objekt i Imams tekster og jeg forstår det slik at Savva dermed tolker mannen som marginalisert. Men jeg spør meg om Imam virkelig marginaliserer mannen gjennom å utelate ham fra de begjærende og begjærte subjekter og objekter? Skildrer hun ikke bare opplevelsen av egen tiltrekning, som kvinne som tiltrekkes av kvinner? For Imams *jag*, som lesbisk, er ikke mannen interessant i seksuelle konstellasjoner. I *Satan i en ny dress* tematiserer Imam det lesbiske begjæret i en tid før hun åpent snakket om sin legning. Savvas analyse er riktignok en sammenligning med Edith Södergrans dikt, der hun finner at mennenes tilstedeværelse fungerer som en motvekt som styrker kvinnens betydning, og i den konteksten kan jeg være enig i å se konturene av en marginalisering. Men den konvensjonen jeg vil påstå Imam utfordrer ved å introdusere lesbisk begjær i rappen, er den (typiske) hiphoplyrikkens maskuline, sexistiske og homofobe trekantdrama. Imam har inntatt hiphopscenen med et kvinnelig *jag* som lar seg forføre av kvinner uten at mannen og hans blick inviteres inn. Det mannlige blikket, eller *the male gaze* er et uttrykk hentet fra filmverdenen, utviklet av Laura Mulvey. I artikkelen *Visual pleasure and narrative cinema* greier hun ut om på hvilke måter kvinnens rolle i Hollywood-filmer er å behage mannens blick og erotiske fantasier. I den forbindelsen dreier det seg ikke bare om at kvinnen i filmen formes som et objekt man kan betrakte og begjære. Også den mannlige karakteren formes på en slik måte at den mannlige filmtilskueren kan speile seg og identifisere seg med den mannlige filmkarakteren. Slik blir kvinnen på filmlerretet et objekt som filmtilskueren kan betrakte, og som den mannlige hovedrollen kan kontrollere. Men i tillegg gir identifikasjonen med den mannlige filmkarakteren tilskueren en følelse av å være den som kontrollerer kvinnen (Mulvey: 839). Det mannlige blikket er ikke en passiv voyeristisk praksis, men er aktivt deltakende i seksualisering og kontroll av kvinnekarakteren. Om vi overfører dette til scenen i tekstutdraget fra *Satan i en ny dress*, finner vi et betraktet objekt med pronomen *hon* på scenen og et kvinnelig *jag*. Med en kvinne i subjektposisjon overfor det kvinnelige objektet, er det ingen plass til det mannlige blikket. På så vis kommer ikke bare den lesbiske kvinnen inn som «blodsugerskan som tränger sig in i familien, förför hustrun och marginaliserar mannen», men hun trenger seg også inn på området mannen har

kunnet ha i fred for seg selv: i fantasien, der kvinnen til enhver tid er beredt til å behage både hans blikk og hans lyster. I stedet inviteres en annen gruppes blikk inn, nemlig personer som identifiserer seg som kvinner og begjærer kvinner. Imam skaper et nytt sted, et fristed, der den lesbiske kvinnen kan identifisere seg med subjektet i et drama med et begjært objekt. Den seksuelle spenningen er et gjentakende motiv i flere av Imams tekster. I *Satan i en ny dress* fra albumet *Rekviem* 2013 er det en avstand mellom subjekt og objekt, og *jag* står på avstand og beundrer kvinnen som titter på henne fra scenen. På samme album finnes en låt til som skildrer en scene mellom *jag* og et kvinnelig objekt, men nå er de samme i framsetet på en bil: «Du har din hand där och håller andan halvvägs släpper in mig ibland när jag kommer för nära (...) Går all in under allt tyg under bart skinn under en bar vind och du är asfin» (*Framsäte Bältet av*). Jeg opplever måten Imam har ordlagt seg her som ganske varsom. Det mer enn antydes at det er en situasjon av nærhet, hud som blottes og sterk beundring fra *jag* rettet mot kvinnen. Allitterasjonen *all in – bart skinn – bar vind – asfin* gir myke og lyse assosiasjoner, og fremføres med en lav stemme til stemningsfull og dempet musikk. Jeg erfarer Imam som ganske forsiktig i skildringen av lesbisk kjærlighet på sin førsteutgivelse. For i de neste utgivelsene, har tonen blitt mer direkte, rå og til og med vulgær:

Hon sa vi borde leka kläd poker / Och jag har redan lite kläder på mig / Hon försöker slita blicken men det går sådär / Ta av dig innan jag kan ta på dig (*Svär På Min Mamma*)

Släpp ut ditt hår / Låt det falla fritt / Huvudet på mitt lår / ...shit (*Zon*)

Stirra blint i hennes glasdress / Blickar rör sig neråt när hon rör sig sådär avklätt (...) Men hon är highrollin / Ska bli ihågkommen / Lämnar liveshows på iPhonen (*Jag Dör För Dig*)

Tänd lampan gör mig tacksam / Shhh andas / Shhh lyssna vi är fucked up / Men jag vill ha dig här och nu / Klä av dig innan låten tagit slut / Swimmingpool hur jag återfuktat dig / Helt våt för mig Oil Of Olay / Glömt hur man gör, har blivit dum av dig (...) Borde tacka Gud / Borde be en bön / Din fitta gör mig religiös / Som du tittar ah jag sprängs nu (...) Jag ser din blick lek inte hederlig / Bete dig, du är så våt och jag ser det (*Ta Av Dig*)

I *Svär På Min Mamma* virker dette utdraget nærmest som stukket inn i en tekst om *jags* uovertreffelighet, mens *Ta Av Dig* er, som det tekstutdraget uttrykker, nærmest en fråtsing i begjær. (Henvis videre til Kalle Berggrens forskning på kvinnelige vs. mannlige rapartisters representasjoner av kvinner og menn og trekantdrama osv) En form for konklusjon er at Imam ikke er typisk hverken mannlige eller kvinnelige rappere men har kanskje skapt en ny

subjektsposisjon innen hiphopen – begjærende men respekterende og uten åpning for innblanding av andre.

Savva har tolket Satan som «en kvinne med en demonisk dragningskraft och övernaturliga element» (Savva: 22) ... «Det centrala i [Satans] karaktär är den magnetistiska attraktion hon utövar på diktjaget, hon bär Femme fatales attribut i form av den lilla svarta dresen, lösnaglarna, hon fångar lördagsnätterna och hör naturligt hemma i nattlivet som i Imams tid innebär klubbar, droger, strobljus» (Savva: 23)

Fremstillinger av Satan som annet enn mannlig er ikke noe nytt, selv om djevelen (og Gud) tradisjonelt har vært omtalt med det maskuline pronomeren *han*: «tradition has spoken of the Devil, as it has of the Lord, in masculine terms» (Russell, 1981: 23). Samtidig har man fra kristenteologisk hold hevdet at Djevelen ikke har noe gitt kjønn, ettersom han er en (fallen) engel (ibid.). I tillegg finner man blant tidlige billedlige representasjoner at Satan har blitt utstyrt med både bryst og skjegg likt et «hemaphrodite monster» (Faxneld, 2014: 76). Men også rene feminine representasjoner av Satan finnes fra tidlig av, og faktisk skal de være ganske vanlige innen ikonografi¹². For eksempel er bildet av slangen i paradiset med et kvinnelig hode en representasjon som forekommer ofte mellom midten av 1100-tallet og 1500-tallet¹³, blant annet i Michelangelos *Syndefallet*¹⁴. Venstre side avbilder hendelsen der slangen gir eplet til Eva. Slangen har her overkroppen til et menneske med bryster, og en underkropp som en slanges som tvinner seg rundt trestammen. På maleriets høyre side ser vi Adam og Eva bli jaget bort av en flyvende skikkelse med en spiss gjenstand:

---

¹² Warner, 1985: 58

¹³ Trapp, 1968: 262-263

¹⁴ https://media.snl.no/system/images/56924/article_topimage_syndefallet_topp.jpg

I litteraturen har kvinnelige Satan-skikkelser fungert som forførende fristerinner med hensikt å ramme mannlige helter, for eksempel i John Drydens *Kong Arthur* fra 1691. I de fleste av disse tekstene kan man anta at kjønnsvalget på djevelen er «strictly instrumental and does not necessarily reflect an innate «femininity» on the part of this sexless fallen angel» (Faxneld, 2014: 81). Satan får altså form som kvinne av narrative grunner, og ikke for å tematisere det kjønnsoverskridende gjennom den falne engels kjønnsløshet. Slike representasjoner, sammen med de kvinnelige slangene kan riktignok ha vært brukt i argumentasjon om å holde kvinnen unna makt og medbestemmelserett. I *Satan i en ny dress* finner vi Satan nettopp som forførerinne.

Seks år etter denne utgivelsen er det fristende å lese *Satan i en ny dress* som en dialog med et framtidig *jag*. Allerede året etter debutalbumet, i 2014, ga Imam ut EP-en *Når du ser mig • Se dig* der hun i samtlige fire låter framstiller *jag* som en idolisert avantgardist. I *I Min Zon* fra denne EP-en kommer noe spesielt demonisk frem. Her er det som om rollene er byttet om, og et *jag* står på scenen og titter ned på *hon*:

Lämnar notes på min iphone / Som jag vore hennes idol/ Nu sitter hon front row på min
liveshow / Fyrverkerier när hon kommer fucking lightshow

Som i *Satan i en ny dress* er protagonisten i betraktet og idolisert posisjon på en scene, og det foregår en form for kommunikasjon mellom subjekt og objekt. «Fyrverkerier när hon kommer» mer enn antyder at subjekt og objekt har en seksuell relasjon med hverandre, men videre ser vi at de fortsatt er i en bli-kjent-fase i forholdet. *Jag* fremstiller seg nå i et overnaturlig lys som minner mye om *hon* i *Satan i en ny dress*:

Natt men inte fullmåne än / Så hon har inte sett mina demoner ens / Så jag ber i förväg om
förlåtelsen / Du kommer att förstå mig sen / Jag är i min egen zon / Röd puls ingen röd tråd /
Jag är i min egen zon /

Vi gjenfinner det overnaturlige i «fullmåne» og «demoner». Som et varulv-menneske blir tvunget til hamskifte ved fullmåne, vil *jag*-personen komme til å avdekke noe ukjent eller skjult for sin elskede når tiden er inne.

Kamouflage är allt dom vill / Men jag är deras antonym / I röda ögon svart kostym /
Silverringar svarta Timbs / Men jag är i min egen zon

Den røde tråden og de røde øynene er elementer som vi kjenner igjen fra *Satan i en ny dress*.

Det overnaturlige er også til stede her. I radene «Natt men inte fullmåne än / Så hon har inte sett mina demoner ens» får vi assosiasjoner til det mytiske dyret varulven som blir til gjennom et menneskes transformasjon ved fullmåne. På et tidspunkt forventer *jag*-personen seg å avsløre sider ved seg selv som foreløpig er ukjente for hennes elsker/elskede. Varulver kan ikke kontrollere sin transformasjon, den trenger seg på ved fullmåne enten mennesket med varulvgenet vil eller ikke. Det *jag*-personen kommer til å oppvise på scenen kan ikke kontrolleres, det virker som det er en indre kraft i *jag* som trenger seg fram. «Jag är i min egen zon» rapper Imam gjentatte ganger i denne låta, gjennom fullmånen som – varulver – demoner – blander sammen mytiske figurer som forsterker budskapet om dette *jags* overnaturlige kraft. Fargen rød kommer igjen i puls, tråd og øyne. Den røde pulsen hintet om et seksuelt begjær, men frasen «ingen röd tråd» leker med en sammenblanding av begrepene «röd tråd» som handler om sammenheng, og «uten en tråd» som betyr naken. Denne *jag*-personens «dress» er nå en svart dress, sølvringer, svarte militærlignende støvler¹⁵ og røde øyne.

Det er først og fremst i *Satan i en ny dress* og *I Min Zon* at Satan-motivet framstår eksplisitt, men subjektet skisseres som demonisk og monstret i flere tekster. I *Zon* ser vi konturene av et selvopphøyet *jag*: «Gick från noll till hundra / Jag ger er guld i konvolutet / Tusen känslor i minuten / Sparkar kängorna i gruset / Där i tunneln ser du ljuset / Bryter tystnaden i huset / Och förblir din fucking husgud». I neste strofe konstaterer *jag* at «Jag är inte hungrig / Jag är utsvulten / Gick från Bruce Banner till Hulken». Bruce Banner er mannen som blir til det rasende monsteret Hulken i tegneserien med sistnevntes navn. Transformasjonen mellom den vanlige mannen og det voldsomme, instinktdrevne grønne monsteret kan kanskje liknes med forandringen Imam og *jag*-et: «Men ni skapade ett monster / Jag pushar mig själv / Bortom allt rationellt / Ni kan inte stoppa mig / Jag är ett kraftfält».

Imam skriver i sin kommentar til *Zon* i boken *Silvana* at hun ofte følte seg utenfor som barn:

Min mamma sa alltid «var bara dig själv Silvanjelis». Och jag har inte kunnat vara annat än det. Men att vara mig ansågs ofta vara fel. Det fick mig att känna mig monstros. Nu när jag är äldre vet jag att det

---

¹⁵ Timbs = forkortelse for klesmerket Timberland. Imam henviser trolig til deres klassiske støvelmodell.

var normer som fikk meg att känna så. «Ni skapade ett monster». Det känns som att jag kan samanfatta allt jag känner med den meningen (Imam, 2016: 123).

Imam uttrykker at utenforskapet fikk henne til å føle seg som et monster. Å være et monster assosieres ikke umiddelbart med noe positivt. Men i teksten blir monsteret nettopp til noe positivt, en drivkraft som gjør henne ustanselig og i stand til å gå utover det rasjonelle.

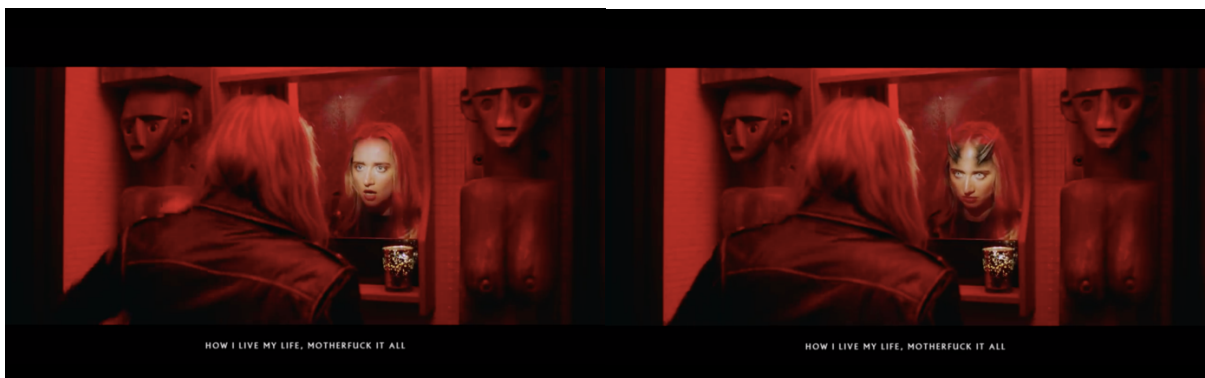
Monsteret er en vanlig skikkelse i litteraturen, særlig i fantastisk og skrekklitteratur. *Frankensteins monster* og *Dracula* er eksempler på velkjente monstruøse figurer. Hva er det med monster som gjør de skrekkinnjagende? David Gilmore anser at monsteret samler det skremmende og det opphøyede i én og samme skikkelse, og blir dermed en figur som inngir frykt samtidig som den fascinerer og fremstår som noe som eksisterer bortenfor vår fatteevne. Både Frankenstein, Dracula og zombier for den saks skyld er skikkelser som er både levende og døde. "that numinous quality of awe mixed with horror and terror that unites the evil and the sublime in a single symbol: that which is beyond the human, the superhuman, the unnameable, the tabooed, the terrible, and the unknown." (Gilmore, 2003:10). Monsteret overskrider helt enkelt kategorier som levende og død, og blir både skremmende og fascinerende. Så når Imam ytrer at «Ni skapade ett monster», hvem er *ni* (på norsk *dere*)? Og på hvilke måter har *ni* skapt et monster? Imam svarer på dette selv: «'Ni' syftar på homofoberna, rassarna, nazisterna och andra fascister som tycker att mitt normaltillstånd är fel» (Imam, 2016: 123). Imam refererer til ordet monster og ulike monsterformer (varulv, Hulken) mer enn engel og djevel, mens hun i det visuelle materialet framstiller engelen og djevelen som kroppsliggjøringer av ulike sider ved hennes person. Blavatsky erklærte at det ikke finnes noen motsetning mellom Gud og Satan, men at de eksisterer som krefter i mennesket: «There is no Devil, no Evil, outside mankind to produce a Devil» (Blavatsky, 1888: 398). Det finnes altså ingen ond kraft utenfor mennesket som gir liv til Djevelen. Djevelen blir til i oss mennesker, og det onde som skaper Djevelen er nødvendig for framgang: «[evil] is a necessity for progress and evolution, as night is necessary for the production of Day, and Death for that of Life – *that man may live for ever*» (ibid.). Det ene kan ikke eksistere uten det andre. Uten død finnes det ikke noe som kan kalles liv, og uten natt eksisterer ikke konseptet dag. På samme måte kan man si Satan er nødvendig for Guds eksistens. Uten det onde, finnes ikke det gode, og begge er krefter som eksisterer i menneskene og ingen av de kan eksistere utenfor mennesket som selvstendige krefter.

Er det å innta et monstersubjekt en overlevelsesstrategi? Fra å være annerledes og «feil», kan det være en måte å gjenvinne makt og kontroll over sin situasjon gjennom å definere seg som noe «verre». Imam går fra å være merkelig og «feil», men ufarlig nok til at andre får makt til trykke ned,, til å bli noe annet som fascinerer, forferder og gjenvinner respekt.

I podcasten *Equalizer* fikk Imam spørsmålet: «Vad händer med dig när du går på scenen? Alltså, vem blir du på scenen?». Imam svarer: «Jag blir en förlängning av en viss sida, altså jag tror vi är massa olika personer hela tiden. Du vet, jag är blyg, jag är oblyg (...). Jag är sådär jätte, vad ska man säga? Jag blir et monster på scenen helt enkelt. (...) Jag blir bara en väldigt förstärkt person av mig, typ»¹⁶.

5.1.1.2 Djevelen i bilde

Djevelen kommer til syne i musikkvideoene til *Tänd Alla Ljus* og *Zon*, der sistnevntes video er en oppfølger til den første. I begge videoene inntar Imam rollene til flere ulike skikkelser. I *Tänd Alla Ljus* er hun først en rapper som holder en konsert for og deltar i en lystig middag med mennesker som representerer både ulike kulturer og ulike seksualiteter. I tillegg er hun en svartkledd skikkelse med sorte horn og sorte spisse negler som kjører bil. Underveis i middagen ser vi rapperen bli plutselig angstfylt når bilder av horn og negler kryssklippes kjapt med nærbilder av hennes frykttfylte ansikt. Rapperen går på toalettet der hun ser seg selv med hornene i panna:

---

¹⁶ Equalizer Spotify Original Podcast *Silvana Imam – Om text, treårsplaner och töntiga rappare*. Utgitt 17.05.18

(Skjermdump fra *Tänd Alla Ljus*)¹⁷

Hun løper ut fra festen og til et hotellrom. Det kryssklippes stadig til den bilkjørende, svartkledde skikkelsen med horn. Rapperen bestiller en taxi, og når hun står og venter på den på gata, kjører bilen rett på henne. Ut av bilen stiger djevleskikkelsen som drar den ubevegelige rapperen med seg.

Hvorfor dreper djevel-Silvana rapperen Silvana? Min tolkning av videoen er at Silvana som hovedperson kjemper mot en indre kraft. Hun er ute blant mennesker, rapper og sosialiserer seg, men inni henne vokser det en kraft som hun forsøker å rømme fra. Denne kraften har fått formen av en djevel, noe som umiddelbart erfares som en ond og destruktiv kraft. Djevelen beveger seg nærmere henne i bilen. Hun aner det er fare på ferde, og i et glimt ser hun seg selv som denne skikkelsen i sitt eget speilbilde. Hun forsøker å stikke av gårde i en taxi, men når taxien kommer, viser det seg å være djevel-Silvana, som kjører på henne og drar henne, livløs, med seg.

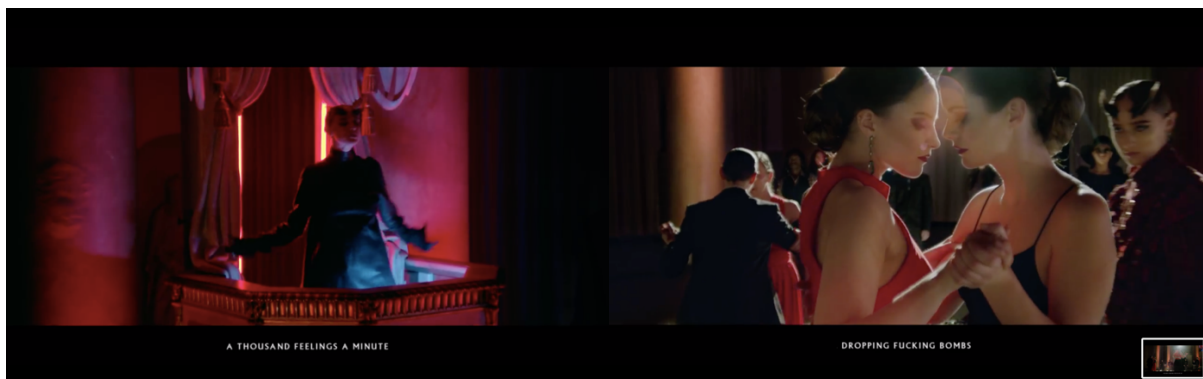
Blavatsky hevdet at Gud skaperen ikke finnes, og at det heller ikke eksisterer noen motsetning mellom Gud og Satan. I stedet representerer de krefter i mennesket selv (Faxneld, 2014: 171). I en kommentar til teksten *Zon* kommenterer Imam hvordan de gjorde henne til «en varelse med klor och horn, och vi lekte vidare med vad ett monster kan vara» (Imam, 2016: 123). Det er resultatet av denne leken vi har observert i musikkvideoen med samme navn. I samme kommentar reflekterer Imam videre over det at de senere gjorde henne til en engel i kortfilmen *Naturkraft*: «Jag som djävul och jag som ängel. Båda gestalterna kan ses som vackra och skräckinjagande och det någon hatar kan en annan älska» (ibid.). Imam formidler et syn på dualiteten mellom det vakre og det skremmende (det som tilsynelatende er ensidig godt og det som tilsynelatende er ensidig ondt) som noe subjektivt som ikke kan styres av normer.

Imam skriver i *Third Culture Kids* at hennes tro er preget av at hun har vært gjort kjent med både katolisisme og islam, men også kommunisme og derav ateisme. «..ju mer jag läser och lär mig inser jag att alla kommer från samma källa och att den enda Gud som finns är den inom oss» (Imam, 2017: 117).

---

¹⁷ <https://www.youtube.com/watch?v=zIM73nVkm7k>

I *Zon* er vi i et kirkerom. Rapperen ligger hvitkledd på et bord omgitt av stearinlys og de samme menneskene som var tilstede på konserten og middagen i *Tänd Alla Ljus*. Det er trolig begravelsen eller likvaken etter rapperens død. I videoen til *Zon* trer det så inn en hvitkledd djevel, også spilt av Silvana Imam. Denne får på seg rapperens sko ved hjelp av de tilstedeværende. Den sortkledde djevelen rapper og danser i prekestolen. På gulvet danser flere kvinnepar tango mens en rødkledd djevel, også spilt av Imam, inspiserer danseparene.

(Skjermdumper fra *Zon*)¹⁸

Djevelen har tradisjonelt stått som et symbol for det onde. Allerede i skaperberetningen introduseres det man har tolket som djevelens kraft gjennom slangen i paradiset som får Eva til å spise eplet, noe som leder til syndefallet. Derfor er en måte å analysere djevelen i musikkvideoene som en demonisk kraft i rapperen. Den dukker opp fra ingensteder og tar all oppmerksomhet fra de gledelige stundene. Til slutt tar den livet av henne, går videre i hennes sko og danser på hennes grav. Slik kan altså et monster tre fram i et menneske.

---

¹⁸ <https://www.youtube.com/watch?v=iOe51NfgxEo>

Dikotomien engel-djevel er klassiske symboler på det gode og det onde, men om vi legger en annen tolkning av bibelen enn den klassiske til grunn er ikke dikotomien så åpenbar. Man finner flere djevlesymboler i bildematerialet i boken *Silvana*. Blant annet på disse sidestilte boksidene der Silvana Imam poserer sammen med sin kjæreste Beatrice Eli.

(Imam, 2016:180-181).

På bildet til høyre ser vi Imam stå ikleddt en rustning ved siden av Eli som bærer et klaftanlignende hodeplagg dekorert med hvite roser, hvite horn med røde spisser og et pentagram som er opp-ned. De hvite (og blodige) hornene henviser til djevelen. Pentagrammet, stående med to spisser ned og en spiss opp har vært brukt som et vern mot onde makter, både i svart magi og innrisset i dører som bumerke¹⁹. Men snudd opp-ned med to spisser opp og en spiss ned endrer pentagrammet sin mening. Satanismen har nemlig brukt det som sitt fremste symbol, der de to spissene øverst blir til djevelens horn²⁰:

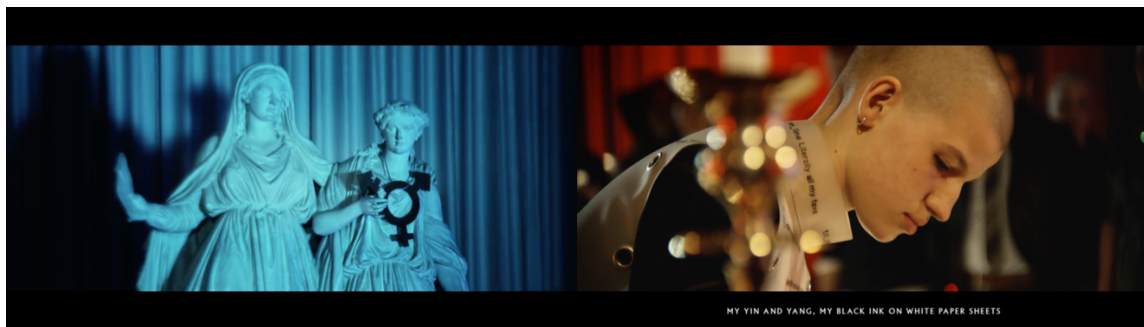
---

¹⁹ <https://snl.no/pentagram>

²⁰ https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Sigil_of_Baphomet.png

I *Zon* tematiseres kjønn som mer mangfoldig enn en binær kategori. Allerede i det tiende sekundet av videoen, etter bilder av sortkledde begravelsesgjester som beveger seg framover som i prosesjon med stearinlys i hånden og alteret der liket ligger, vises en klassisistisk statue av to skikkelser hvor den ene holder symbolet for transkjønnethet opp foran brystet. Deretter får vi se den hvite djevel-Silvana legge dekke til ansiktet til den døde rapper-Silvana med hvit plast og legge ned en hvit rose. Deretter kommer det fram en mørk kvinne i sør-asiatisk klesdrakt som maler et smiley-ansikt med x til øyne på platen over ansiktet. Den sørasiatiske kvinnen etterfølges av en hvit person med barbert hode som tar skoene av den døde rapper-Silvana og setter de på den hvite djevel-Silvana. Personen med det barberte hodet er Freja Lindeberg, en svensk transaktivist som bruker sosiale medier til å dele fotografiske fremstillinger av seg selv og kroppen sin. Lindeberg betegner seg som ikke-binær transperson og ønsker å omtales med pronomenet *hen*²¹.

Transsymbolet er en kombinasjon av det feminine (♀), det maskuline (♂) og det «queerkjønnede» (♁) symbolet plassert rundt samme ring. Statuen er i italiensk renessansestil, men det er uavklart hvilken statue det dreier seg om, hvem som har laget den og hvem konkret den eventuelt skal forestille.

Skikkelsen til venstre ser ut til å være en kvinne, og kan ligne andre fremstillinger av jomfru Maria. Personen til høyre er det vanskeligere å karakterisere på grunn av dens androgyne fremtoning. Ordet *androgyn* betyr tvekjønnet og kan brukes som synonym

---

²¹ <https://www.gp.se/nyheter/sverige/felkönade-freja-i-artikel-flera-gånger-1.196031> Hentet 29. oktober 2019

til hermafroditisme, altså en person med både kvinnelige og mannlige kjønnsorgan. Den italienske renessansens kunstnere hadde et androgynt kroppsideal. Det betyr ikke at kjønnsorganene var i sentrum, men skulpturer og malerier av personer fikk gjerne både

feminine og maskuline trekk, for eksempel *Sleeping Hermaphroditus*²² hvis kjønnsorgan er vendt ned slik at det er umulig å se om det er en mann eller kvinne. og mange kunstnere brukte mannlige modeller også for forming av kvinnelige skikkelser. Det har vært

spekulert rundt hvorvidt det at sentrale italienske renessansekunstnere som Michelangelo og da Vinci var homofile har ført til at de fremstilte kvinnene som mer maskuline. Men det virker som en mer plausibel forklaring at androgynitet rett og slett var ansett som vakkert, og et ideal. Dessuten var ikke de kunstneriske ment å være realistiske. Et eksempel på dette er Michelangelos kjempestatue *David*, der han hans hender skal være større proporsjonalt med resten av kroppen sammenlignet med snittet av levende menn. Synet på kjønn i renessansen var annerledes enn i dag. Thomas Laqueur skriver at «[t]here was in the sixteenth century, as there had been in classical antiquity, only one canonical body and that body was male» (63). Mannskroppen var altså normen mens kvinnekroppen ble ansett som en slags defekt variant av den maskuline. I bakgrunnen for dette synet, lå fortellingen om Eva som ble skapt av Adams ribbein. Den italienske filosofen, legen og presten Marsilio Ficino skrev at «Women truly easily capture men, and even more those women who bear a masculine character. And even more easily, men catch men, as they are more like men than women» (Ficino i Crawford: 9). Ficinos poeng virker å være at menn kan tiltrekkes seksuelt av kvinner, men at skjønnheten er noe som kun eksisterer mellom menn – et homososialt begjær (ibid.). Ficinos etterfølger, Mario Equicola hevdet i 1525 at «the effeminate male and the manly female are graceful in almost every aspect» (de Groot og Morgan), altså at den feminine mannen og den maskuline kvinnen nesten uten unntak kan betraktes som nydelige. Kanskje oppsummerer denne setningen renessansens androgyne ideal. Renaissancestatuen og transsymbolet i *Zon* representerer både hver for seg og sammen overskridende aspekter ved kjønn. Det tredelte symbolet for transkjønn ser jeg også i sammenheng med de tre djevlene som opptrer i musikkvideoen: den hvite, den svarte og den røde. Disse representerer nok ikke tre separate

---

²² https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Borghese_Hermaphroditus_Louvre_Ma231.jpg

individer, men heller ulike sider ved et og samme individ. Ethvert individ bærer med seg både det som betraktes som normtypiske mannlige og kvinnelige trekk, og har en iboende dualitet. Men når det gjelder kjønnsidentitet finnes det et spekter av identiteter som ikke faller under noen kategorier. Det mannlige og det kvinnelige som binære kategorier hvikes ut idet Imam inkluderer et tredje alternativ gjennom Freja Lindberg som er en reell person. Hun uttrykker det også gjennom bruk av symboler.

5.1.2 Engelen

5.1.2.1 Engelen i tekst

Engelen har ikke en like tydelig figur gjennom artistgjerningen som andre religiøse skikkelser og symboler har. I tekstene er riktignok engler nevnt flere ganger enn Satan, og min oppfatning er at de er betegnelser på mennesker *jag* er glad i. *Du Fria (Nisj Remix)* fra 2016 er en hyllest til kjærligheten og suksessen samtidig som den sparker mot de som har forsøkt å dempe henne. Teksten starter med at «Jag faller fritt från tusen meters höjd nu / Textar dig på natten, hundra smileys ser så nöjd ut», og i broen mellom første vers og refrenget låter det «(Svär) Det regnar, ah det regnar, som det regnar nu / Och våra hjärtan, våra hjärtan går itu / Men himlen brinner, himlen brinner, brinner ut / Lila regn innan vår natt är slut». Englene nevnes i starten av andre vers: «Silvana boma ye / Imam kan aldrig tystas ner / Bakom mig en hel armé / Änglar änglar regnar ner». Et *jag* som faller fra tusen meters høyde, regn, hjerter som knuses, himmel i brann, lilla regn og engler. Motivet med et *jag* som faller bringer assosiasjoner til engler som faller. Og de faller som regn i denne teksten der Imam har samlet sin armé, som i denne konteksten kanskje består av akkurat engler? Her brenner himmelen, mens det i tradisjonelle representasjoner er himmelens motsats, helvete som brenner. Det regner lilla regn. Lilla er en sekundærfarge satt sammen av primærfargene rød og blå, der det røde er en varm farge som forbindes med det feminine mens det blå er en kald farge som ofte representerer det maskuline. Kanskje står det lilla for det tvetydige, eller androgyne som nettopp englene er. Det fargede regnet vekker også assosiasjoner til en annen av Imams tekster, *Hon Va*, der *jag* maler «regnbågsfärger över Sverige». Regnbueflagget er homobevegelsens fremste frihetssymbol. Jeg vil derfor hevde at englene i *Du Fria (Nisj remix)* representerer frihetsforkjempere for retten til å elske hvem man vil, uansett hvilket kjønn en selv har, og hvilket kjønn den man elsker har.

Simone fra albumet *Naturkraft* (2016) er en kjærlighetserklæring til Imams niese, Simone: «Av alla mina änglar finns det en speciell / Sprungen ur min syster klart du blev helt bäst». Teksten formidler både de sterke følelsene *jag* har for sin søsters datter, hyller henne blant himmellegemene og lovnader om å alltid ville beskytte henne: «Du betyder mer än alla stjärnor / Jag speglar mig i världen som du bär på / Hela den här jorden är ditt lektrum / Jag ska ge dig hela universum» låter det i første del av refrenget. Lekerommet, som er hele jorden, materialiserer seg i videoavsnittet til *Simone* i kortfilmen *Naturkraft*²³. Imam og Simone sitter i et rom fullt av leker når plutselig nattbordlampe begynner å blinke. Veggen til rommet eksploderer inn mens Imam holder rundt og beskytter Simone med sin kropp. I neste klipp begynner låta *Väck mig när ni vaknar* å spille, og vi ser bilder av Imam med store, hårete vinger på ryggen gå i saktefilm gjennom et røykfullt landskap lysatt i rødt.

5.1.2.2 Engelen i bilder

Väck Mig När Ni Vaknat er en bønn om å bli vekket opp når resten av verden har innsett hvor prekær livssituasjonen er for mange mennesker: «Snälla väck mig när ni vaknat / Snälla väck mig typ när himlen klarnat (...) Snälla väck mig till nåt stort / Snälla väck mig när vi glömt bort allt vi gjort». Det er som om *jag* er i en avstumpet apati i kjølvannet av en selvforskyldt katastrofe. Maktesløsheten hviler tungt mellom verselinjene, og subjektet venter på at det som har gått så galt skal snu og bli bedre. I denne teksten er den massive migrasjonen fra Syria tematikken, og Imam retter kritikk mot myndighetene og immigrasjonsmotstanderne: «Vi får inte plats fucking skämtar du? / Döda mörkret ska tända ljus (...) Sverige brinner dom skriker «skjut!» / Ring 112 det är akut / Mitt kött och blod deporteras nu / Tårar rinner tar aldrig slut». Hennes kjøtt og blod, altså Imams familie, slektninger, var blant de som var tvunget til å ta den farefulle reisen i gummibåt i flere døgn for å flykte fra Syria. Som nærstående er det vanskelig å forstå at det ikke skal finnes plass til de som er i nød. Svenske myndigheter førte restriksjoner på migrasjonen, og i den offentlige debatten kunne det oppfattes som om det var i Sverige krisen befant seg. Teksten uttrykker maktesløshet og handlingslammelse når ens medborgere og regjering er mer fokusert på å passe på det de har framfor å hjelpe de som har mistet alt.

---

²³ <https://youtu.be/IOBjstsyk5g> Hentet 29. oktober 2019

(Skjermdump fra kortfilmen *Naturkraft*).

Som nevnt er *Väck Mig När Ni Vaknat* en av låtene i kortfilmen *Naturkraft*, og vi kan se Imam ikledd englevinger i et røyklagt landskap i rødt lys. I filmen går engelen blant menneskene og observerer dem. Menneskene står i begynnelsen som om de har blitt fryst stille i en bevegelse. Engelen foretar seg ingenting. Hun kan kanskje ikke gjøre noe annet enn å betrakte og ta inn det hun ser? Menneskene, i sin stillstand, enser heller ikke engelen. Plutselig, mot slutten av klippet begynner menneskene å løpe av gårde, som om de legger ut på flukt, mens engelen snur seg etter dem i det de legger på sprang. Denne engleskikkelsen vekker assosiasjoner til englene i den tyske filmen *Lidenskapens vinger*²⁴ fra 1987. Hovedkarakteren i denne tyske lyriske filmen er engelen Damiel som vokter over menneskene i Berlin. Damiel og hans med-engler er usynlige, bortsett fra for barn. Englene kan høre menneskenes tanker, og kan til dels gi en form for lindrende støtte gjennom sitt nærvær, men de kan ikke gripe inn fysisk eller kommunisere med dem. Damiel forelsker seg i en trapesartist, og må la seg falle til bakken fra en høyde for å bli menneske slik at han kan være

---

²⁴ Originaltittel: *Der Himmel über Berlin*. Hollywood gjorde en nyinnspilling av filmen i 1998 under tittelen *Engenes by* (*City of angels*).

sammen med henne. Som engel er *jag* ute av stand til å gjøre noe, men som djevel kan *jag* forandre verden.

Det interessante er at Imam visualiserer seg selv som både engel og djevel og at disse framstår som representasjoner av en indre dualitet. Den tradisjonelle dikotomien engel – god og djevel – ond er ikke faste statiske kategorier, men de representerer kategorioverskridelser.

5.1.3 Gud, frelseren og Jomfru Maria

Innledningvis ble det nevnt at Swedenmark har sammenlignet Imam med Södergran som utviklet seg til «en profet och prästinna som är med om att skapa framtiden» (Swedenmark: 23). Swedenmarks utgangspunkt er overgangen fra den forsiktige framtoningen på albumet *Rekviem* (2013) til låta *IMAM* (2014) som førte til Imams store gjennombrudd i Sverige. *IMAM* tematiserer både religion, politikk, krig og kunst, og subjektet i teksten er kompromissløst og kampklart. Jeg vil komme tilbake til denne teksten i den andre delen av analysen for å ta for meg kampmotivene. Nå vil jeg se på de religiøse assosiasjonene og hvordan disse er med på å forme *IMAMs* subjekt.

Introduksjon av *jaget* i første vers av *IMAM* vil jeg kalle megalomant:

Mitt självporträtt är fan fantastiskt stirrar ner i vattnet där möter jag min Narciss / Jag är klassisk / Flow
gudalik bombastisk / Så långt bort från allt ni vill / För alltid så andlig

Det er et selvopphøyende *jag* som har tydelige referanser til historien om Narcissus som druknet i beundringen av sitt eget speilbilde. *Jag* er også «klassisk», «gudalik» og «andlig», et tidløst subjekt med overmenneskelige egenskaper og kan tilbes. Imam innehar på et vis posisjonen som religiøs leder uten å forkynne et ord. Navnet leder nemlig assosiasjonene til den muslimske bønnelederen, eller det islamske fellesskapets politisk-religiøse leder: imamen. Tittelen er ikke selvutnevnt, for navnet kommer fra Imams far, Talal Imam som er fra Syria. Men Imam gjør selv et nummer ut av betydningen av navnet sitt: «Finns bara en Imam, och det är inte en man» rapper hun i *IMAM*. Utsagnet er feministisk fordi rollen som

imam, eller bønneleder, tradisjonelt kun kan inntas av menn²⁵. Dette er forøvrig en av svært få referanser til islam som en kan spore i tekstene. Imam beveger seg stort sett i en europeisk kristen tradisjon når hun omgir seg med religiøse motiver. Men her kastrerer hun den mannlige lederen og plasserer seg selv i hans sted. «Finns bare en Imam» er også en intertekst til de monoteistiske religionene om at det bare finnes bare én gud²⁶. I og med at *jag* har beskrevet seg som «gudalik», har Imam tegnet opp et bilde av subjektet som både Gud og forkynner av Guds ord ved å ta imamens plass. I *Svär På Min Mamma* fra samme EP som *IMAM*, gjøres en ny liknelse mellom *jag* og en allmektig guddom: «Jag är stjärna ingen kändis / Alltså ärligt jag är inte straight jag är lesbisk walla / Imam har tagit över inte Allah». I dette tekstutdraget er posisjonen som en allmektig Gud en metafor for stjernestatusen, men i ordene ligger flere lag av provokasjoner. I den siste raden der Imam tar over og ikke Allah, detroniseres den islamske guden. Det er i seg selv en blasfemisk ytring, men det er altså et *jag* som dessuten erklærer seg som lesbisk, «walla». «Walla» er et slanguttrykk som betyr å *sverge* (Stroud: 206), og er brukt i skandinaviske multietnolekter²⁷. Bruken av multietnolekt er gjerne begrenset til utvalgte miljøer, på lik linje med andre sosiolekter. Det vil si at en ungdom kan ha vokst opp med et skandinavisk språk som morsmål, og likevel velge å tilpasse talestilen sin til de miljøene der multietnolekt praktiseres (Røyneland og Svendsen). Derfor oppfatter jeg Imams valg med å bruke «walla» her som en tydelig henvendelse til miljøer med høy tetthet av ikke-skandinavisk bakgrunn, og hvor verdisynet ikke er like sekulært som i det svenske samfunnet forøvrig. Derfor er det en sterkt provoserende, men modig ytring å komme med: at Allahs makt har falt til fordel for en homoseksuell kvinne. Subjektet i *IMAM* har i tredje vers videre alliert seg til et *vi*, eller *oss*:

---

²⁵ Amina Wadud har brutt tradisjonen og ledet sin første bønn med både kvinner og menn tilstede i 1994. Gjennom nylesninger av Koranen har hun argumentert for at islam ikke skiller hierarkisk mellom mann og kvinne, og at Allah ikke undertrykker på bakgrunn av kjønn, rase osv.

²⁶ I Bibelen heter det at «For Gud er én, og én mellommann er det mellom Gud og mennesker, mennesket Jesus Kristus» Bibelen, 1. Tim 2:5:

²⁷ En multietnolekt er betegnelsen på sosiolekter snakket i deler og rundt storbyer med høy andel av innvandrere. Multietnolekten kjennetegnes av at majoritetsspråket snakkes med «utenlandsk» prosodi (trykk), innslag av utenlandske ord og systematiske feil i setningsoppbygginga. På norsk er «kebabnorsk» en mer kjent betegnelse på multietnolekt, men begrepet har blitt stigmatisert og assosiert med negativ posisjon i samfunnet. (https://snl.no/dialekter_og_språk_i_Oslo)

Så vi lever utanför ramen / Se oss skriva på den nya Iliaden / Nya Bibeln nya Koranen / Åker shotgun
som om vi vore adel men vi ä rinte adel / Inget blått blod / Ingenting är konstgjord / Vi är araber /
Simone de Beauvoir soldater

Det nye, kollektive lever altså et liv «utanför ramen». Hvilke rammer er det snakk om? Imam har brukt benevnelsen andre steder i forfatterskapet, for eksempel i *I Min Zon*. Her skriver Imam at «Hur vi än försöker kategorisera, gruppera och ordna faller vi ändå utanför ramarna / Vem spände dom här ramarna? Det finns inga ramar / Allt är en konstruktion». Utdraget er en del av et refreng som framføres i form av en politisk agiterende tale. Rammene hos Imam virker her å være en form for avgrensning eller til og med begrensning. Avgrensningen brukes til å skille folk fra hverandre, slik at man kan organisere en litt kaotisk verden rundt seg i forståelige termer. Ut fra tematikken som tas opp i resten av teksten, forstår man at det dreier seg om etnisk bakgrunn, kjønnsroller og kjønnsidentitet. Imams kritikk av rammene er at selv om hensikten med en form for gruppering kan være å virke samlende, skaper de utenforskap og begrenser menneskene. Det skaper sperrer på et kollektivt plan der det enkleste er å forsøke å følge strømmen, men hvor man uansett vil kunne bli silt ut i møte med enhver ny kategori. Imam som er en blond araber, homoseksuell og uttrykker seg som *queer* i erfaringen av sitt eget kjønn, er avvik fra normen i nesten alle kategorier. Ikke helt svensk på grunn av utenlandske foreldre, ikke helt araber på grunn av sitt blonde hår, ikke hetero, ikke cis. Disse kategoriene hevder Imam er en konstruksjon. Rammene er altså ikke virkelige selv om de erfares av fellesskapet som naturlige. De nevnte rammene kan en si har kommet til, og blitt naturalisert gjennom historien, der religionen har spilt en viktig rolle i å fortelle hva som er rett og galt. Så det kollektive *vi* i *IMAM* tar et aktivt valg om å ikke akseptere å la seg begrense av det Imam mener er uvirkelige barrierer, og tar med seg sine allierte for å skrive den nye verdensforståelsen, et nytt verdensnarrativ. Her henvises til verdens kanskje største kanoniserte litterære verk, nemlig *Iliaden* tilskrevet den greske dikteren Homer, samt de religiøse tekstene Bibelen og Koranen. Homer «stod for oldtidens grekere som all diktning og tenknings begynnelse»²⁸, og den greske antikkens diktning har hatt stor betydning for europeisk kultur og litteratur. Bibelen og Koranen er verdensreligionene kristendommens og islams tekster som begge har patriarkale guder. På tidspunktet Imam skrev denne teksten, og for så vidt fremdeles, var frykten for islam i den vestlige verden voksende, noe som manifesterer seg blant annet i Sverige gjennom at det høyre-radikale partiet

---

²⁸ https://snl.no/Hellas'_litteratur_i_antikken

Sverigedemokraterna har fått økt makt i Sveriges riksdag. Imam sidestiller innflytelsen både kristen og muslimsk tro har hatt på våre samfunn i dag ved å henvise til begge verk. Det er et paradoks at høyre-radikale partier som SD begrunner sin motstand mot islam med kvinnesynet, samtidig som de formidler et syn på kjønn og homofili som kristen-konservativt og reaksjonært. Etter å ha tatt for seg religionen, kritiserer Imam flere maktinstanser i samfunnet, nemlig adelsstanden og kongedømmet. «Shotgun» er et uttrykk for å sitte på passasjeretsetet foran i bilen. De kjører «shotgun» som om de var adel, men de er ikke det. De har heller ikke blått blod, en metafor for å være kongelig, for ingenting er kunstig. Både adelen og de kongelige omtales altså som kunstige. Her kritiseres de udemokratiske sidene ved makten i samfunnene, der både konge og adelen har nedarvede titler. En person får tilgang til posisjoner og ressurser etter hvem som er ens foreldre, ikke etter hvilke hensikter denne har for forvaltning av makta eller etter hvilke idealer. At det finnes en arv i familier som føres videre fra en generasjon til en annen har vært ansett som noe naturlig. Men den naturlige siden ved arven begrenser seg til biologiske egenskaper som ligger i genene. Når det gjelder arv av privat ervervede ressurser som eiendom og kapital, er dette noe som ukontroversielt arves i nedadgående retning i de fleste familier. Det som Imam anser som stikk i strid med *naturlig*, nemlig *kunstig*, er retten til å arve innflytelse i et samfunn, spesielt når makten har interesse av å opprettholde makt gjennom å ikke bidra til mer likhet. Et mer likestilt samfunn blir det samme som å redusere ens egen maktposisjon. Det *vi* som skal skrive den nye verdensorden er «araber / Simone de Beauvoir soldater». Simone de Beauvoir er den franske filosofen som trolig har hatt størst innflytelse på feministisk tenkning i moderne tid. I hennes prosjekt argumenterer hun for like muligheter for begge kjønn, og i hennes betydningsfulle verk *Det annet kjønn* resonnerer hun seg fram til blant annet at menn og kvinner fra naturens side er likt disponert intellektuelt, men at vi sosialiseres inn i kjønnsrollene. Simone de Beauvoir-soldatene kjemper som en armé for likestilling og likeverd uavhengig av kjønn. Imam skriver også at «vi är araber». Hva mener Imam med dette? Hun har skrevet i *Third Culture Kids* at «Jag är en blond arab från Litauen och jag är svensk» (Imam, 2017: 116). Imam beskriver seg altså som – blant annet – araber, kan det være seg selv hun tar utgangspunkt i? Hva mener hun i så fall med at *vi* er arabere da? Jeg tror *vi* kan ta en titt på EPen som *IMAM* ble gitt ut på. Tittelen på den er *När Du Ser Mig – Se Dig*. Den setningen er også de avsluttende ordene i låta *I Min Zon*: «Jag står över jantelagen / Nej vi står över jantelagen / Jag är ett statement / När du ser mig – se dig». Imam konstruerer altså rent konkret et kollektivt subjekt som er arabisk, i en skandinavisk kontekst. I utgangspunktet virker det uforenlig, med mindre Imam kun allierer seg med de med arabisk

bakgrunn. Men i ytringen «när du ser mig – se dig» ligger det noe mer enn det å identifisere seg innenfor gitte kategorier, som etnisitet. Det er som om *jag*, gjennom å uttale denne setningen, blir til speilbildet av den som titter. På et vis smelter formen av *jag* og *du* sammen til én og samme, og eventuelle hierarkiske rangeringer av våre posisjoner i de enkelte kategoriene forsvinner. Det finnes ingen norm, og det finnes ingen avvik. Det er ingen dikotomi vestlig-arabisk, hetero-homo, mann-kvinne. Skillet i postkoloniale tenkninger som *oss* og *dem* forsvinner fordi en lykkes å se bortfor de konstruerte hierarkiene som er skapt og opprettholdt for å gi makten til den hvite mannen. I Imams Simone de Beauvoiriske regime er likeverdet idealet, og likheten mellom mann og kvinne, hvit og mørk er ikke engang nødvendig som ideal, fordi kategoriene rett og slett opphører.

I *IMAM* detroniserer *jaget* den patriarkale guden til fordel for seg selv og skriver om de religiøse tekstene. Som en profet vil hun formidle den nye gudens ord, og skrive ned det nye verdensnarrativet. I den nye samfunnsordningen er det ikke plass for nedarvede maktposisjoner og privilegier, og ved å oppløse hierarkiserende kategorier vil det ikke finnes noe behov for å bekjempe rasisme og segregering. Som en hærfører leder Imam sine Simone de Beauvoir-soldater. Hun styrter dermed patriarkatet på flere av samfunnets maktområder, og frigjør både seg selv og befolkninger som lider under maktens undertrykkende natur.

I *IMAM pt. 2* (2016) fortsetter navnet «Imam» å plasseres blant de hellige: «Även när jag är i himlen hämta Gud och Maria vi tar nya pressbilder till Imam / Hela folket ber till mitt namn». I refrenget til denne låta synger den norske artisten Unge Ferrari «Jeg skapte dere / Amen til meg / De ber til meg». I boken *Silvana* illustreres kapittelet til denne teksten med et konsertbilde der Imam blir «tilbedt» av publikum:

(Imam, 2016: 212-213)

Et religiøst motiv har også fått pryde forsiden av Imams siste album som har fått tittelen *Helig Moder* og ble utgitt i 2019. *Helig Moder* henviser til frelseren Jesus Kristus' mor, jomfru Maria, og Imam har på albumcoveret plassert seg selv som jomfru Maria i en gjenskapelse av Pietà-motivet. Pietà er representasjonen av en sørgende jomfru Maria med Jesus liggende død i armene, og finnes blant annet uthugget i marmor av Michelangelo i Peterskirken i Roma. I Imams gjenskapelse av motivet holder hun sitt eget ikon, en figur med smiley-ansikt²⁹, i armene:

---

²⁹ I boken forteller Imam at smileyen er en hyllest til hennes kjæreste Beatrice Eli som hun hadde sett spraye en «smiley med 2 x» i en musikkvideo (Imam, 2016: 290). Låten *IMAM* innledes med «Ritar smiley med 2X / Svart bläck gula streck på min svarta sweat». Imams smiley er også en derivert versjon av rockebandet Nirvanas logo, noe som blir nevnt i en strofe i *Para Dis* fra albumet *Helig Moder*. Det finnes flere referanser til Nirvana, blant annet i låta *IMAM COBAIN* der Cobain refererer til Kurt Cobain, Nirvanas vokalist som døde av overdose i en alder av 27 år. I boka er det også lagt inn et interlude der et intervjustykke med Kurt Cobain siteres, men denne teksten finnes ikke igjen i lydsporet jeg har tilgjengelig til samme låta.

T.v.: *Pietà* av Michelangelo³⁰. T.h.: *Helig Moder* av Silvana Imam³¹.

Albumet *Helig Moder* innledes med lydsporet *Para Dis* som innledes i form av et skriftemål og med referanser til bønningen Fader Vår: «Förlåt oss våra brister / Vi föds som en, men vi går vilse / Led oss tillbaka till varandra / Ta hand om oss, moder»³². Her stopper imidlertid de religiøse referansene, og teksten går over til å problematisere kjendisskapet. Heller ikke det påfølgende sporet *Helig Moder* har noen tydelige religiøse motiver utover tittelen. For også dette sporet tematiserer dualiteten mellom privat og offentlig, og det framsettes en bønn til en moder. Den hellige moren Imam ber til er Moder jord: «Moder jord, jag ger en offergåva, ge mig liv»³³. Det er til syvende og sist en kvinnelig – en matriarkalsk – gud Imam henvender seg mot. Når hun innleder det første sporet med «Förlåt oss våra brister / Vi föds som en, men vi går vilse / Led oss tillbaka till varandra / Ta hand om oss, moder» er det som om hun påkaller gudemakten fra en før-patriarkalsk tid og ber om tilgivelse på vegne av menneskeheten som under patriarkatet har blitt splittet og hersket med gjennom makutøvelse og undertrykkelse. Silvana Imam har altså avsatt den patriarkalske guden, og gitt plass til den matriarkalske.

30

[https://no.wikipedia.org/wiki/Pietà_\(Michelangelo\)#/media/Fil:Michelangelo's_Pietà,_St_Peter's_Basilica_\(1498-99\).jpg](https://no.wikipedia.org/wiki/Pietà_(Michelangelo)#/media/Fil:Michelangelo's_Pietà,_St_Peter's_Basilica_(1498-99).jpg) Hentet 6. september 2019

³¹ <https://genius.com/albums/Silvana-imam/Helig-moder> Hentet 6. september 2019

³² <https://genius.com/16577229> Hentet 24. september 2019

³³ <https://genius.com/Silvana-imam-helig-moder-lyrics> Hentet 24. september 2019

5.2 Kampmotiver

I analysens første del undersøktes de religiøse motivene og hvordan disse bidro til å tematisere både individets og menneskegruppers frigjøring. Vi fikk se at Imams frigjøringskamp foregår på vegne av de undertrykte, eller de som representerer avviket i en binær kategoriseringsstruktur der makten eies av den som representerer normen og avviksrepresentanten er den som blir undertrykt, og at bruk av religiøse symboler har vært brukt for å forsterke prosjektet. I denne delen av analysen vil jeg ta for meg hvordan Imam bruker ulike motiver for kamp i frigjøringsarbeidet. Til forskjell fra den første delen av analysen vil jeg ta for meg låt for låt framfor motiv for motiv.

Imam ble antirasismens ansikt utad etter en antirasistisk markering i Kärntorp, desember 2013³⁴. Under arrangementet, som var tverrpolitisk, hadde hun på seg en skinnjakke påmalt bokstavene «SD» i hvitt med en rød strek over på ryggen³⁵:

SD står for «Sverigedemokraterna», et politisk parti på ytre høyreside i svensk politikk. De har vunnet posisjon i Sverige spesielt takket være en svært restriktiv innvandringspolitikk, og partiet har av flere, blant annet Imam, vært omtalt som rasistisk. SDs øverste ledere twitret om Imams anti-SD-budskap på Kärntorp 2013, som ble framført både gjennom jakken hun bar og tekstradene som hun rappet sammen med gruppa *Stress*: «Vet vad du tänker nu men du vet hur det går för dom / Som kommer hit och låter som Jimmie Åkesson³⁶ / Dom som skiter i blatten, vill ha svinen vid makten / Så gå och slipa kniven och skicka grisen till slakten» (*Tystas ner*). Dette utløste en storm mot Imam i sosiale medier, hennes hjemmeadresse ble spredt i nynazistforum og hun måtte flykte til en hytte i skogen³⁷. I svenske P3s program *Musikdokumentär*, sa Imam at det at partiledelsen twitret henne gjorde at hun ble møtt av det massive hatet. Erik Lundin, hvis ord Imam framførte i hans sted den

---

³⁴ <https://www.aftonbladet.se/nojesbladet/musik/rockbjornen/a/p6jPxw/jag-ska-gora-allt-i-min-makt-for-att-folk-inte-ska-rosta-pa-sd>

³⁵ Bilde hentet fra boken *Silvana* (Imam, 2016: 159)

³⁶ Jimmie Åkesson var og er Sverigedemokraternas partileder

³⁷ <https://ng.se/artiklar/silvana-imams-nya-strid> Hentet 4. oktober 2019

dagen på Kärrtorp, hevder i samme program at motbøeren kom fordi hun var kvinne. Han hadde selv framført låta foran større publikum tidligere, og selv om han hadde fått negative kommentarer kunne de ikke sammenligne med det Imam ble møtt med. Imam ble rikskjent over natten med hendelsen på Kärrtorp. Det overstrykede «SD» på ryggen ble et av de første tydelige politiske budskapene hun formidlet. Denne episoden gjorde henne straks til en offentlig politisk forkjemper for de svake.

5.2.1 Blomstertid, igen

Tidligere i 2013 hadde Imam debutert med *Rekviem*, et album hvis tekster er mer forsiktige og subtile enn hennes senere diktning. I et av sporene, *Blomstertid, igen*, tematiseres krigen i Syria som startet i 2011 i både teksten og musikkvideoen. Jeg vil først presentere teksten før jeg går over til å analysere musikkvideoen og hva teksten og bildene formidler sammen.

Blomstertid, igen er en sampling av *Blomstertid* av den svenske artisten Min Stora Sorg. Teksten til Min Stora Sorgs *Blomstertid* er kort. Dette er sangens tekst i sin helhet: «Jag tror att jag ska gå nu / Det här känns fel / Din säng som såg så bra ut, / Den känns helt fel / Du kan glömma mig för jag glömm dig / Och den blomstertid nu kommer, med lust till mig / Den blomstertid nu kommer, med lust till mig». Teksten beskriver kort sagt en tankerekke som ser ut til å ha oppstått ved et nattlig besøk som jeg-et angreir på. Dette skiller seg veldig ut fra dens opprinnelse. For *Blomstertid* er igjen en omskriving av salmen *Den blomstertid nu kommer* av Israel Kolmodin fra 1694. Med sine hyllester til livet og våren er Kolmodins salme et vanlig innslag ved svenske skolers sommeravslutninger, men i Min Stora Sorg og Imams bearbeidelse av teksten har den kristne, dydige framstillingen av fruktbarhet fått en tydeligere seksuell karakter. Der Kolmodin innleder med «Den blomstertid nu kommer med lust och fågring stor», skriver Min Stora Sorg at «Den blomstertid nu kommer med lust till mig». Silvana Imam har utviklet den seksuelle tematikken med referanser som «nu kommer det lilla livet», som Savva mener en omskriving av «den lilla døden», en metafor for orgasmen. Hun rapper: «Det som actually händer, lusten i mig, fäster i sig / Lukten av dig sprider av sig och kom tystnaden med det högsta skriket / Ah, då spricker glaset». Blomstertiden, våren, oser av en våryr kåtskap hos Imam. Men våren får flere betydninger i denne teksten. For det siste refrenget lyder som følger: «Damaskus 2013, ey / Damaskus över husen i tusen och en natt / Hör gatans rus, rösterna som sprack / Men frukta ingenting mitt

folk, ribban är satt / Framtiden är ljus – 500 watt». I februar og mars 2013 foregikk en rekke opprørsaksjoner i Damaskus. Disse kan regnes som en av rekken i den arabiske våren, som i noen land bidro til regimeendring, mens den i andre land, blant annet Syria, førte til borgerkrig.

Musikkvideoen til *Blomstertid, igen*, viser en veksling av bilder av Imam og Min Stora Sorg, det som fremstår som Imam-familiens feriefilm fra Syria og nyhetsreportasjer fra Syria. I nyhetene vises bombing og demonstrasjoner i syriske gater, og mennesker som holder opp flagget til motstanderne av det syriske regimet. I et av klippene snakker et barn:

Skjermdump fra *Blomstertid, igen*³⁸.

«For example women are half of the society» og «How come there are only 7 ladies in the constituent assembly». Gutten på tv-bildene spør seg hvorfor det er så få kvinner i den grunnlovgivende forsamlingen når halvparten av samfunnet består av kvinner. Teksten og videoen uttrykker solidaritet med det syriske folket, men solidariteten med kvinnene uttrykkes ytterligere gjennom fremvisningen av denne gutten. Imam skal vise solidaritet med kvinnene på flere måter i videoen. Imam blir nemlig påkledd et hodeplagg som dekker ansiktet underveis i videoen:

Igjen blir Imams biografi relevant for å forstå motivene. I *Blomstertid, igen* etablerer hun sine røtter til Syria og det syriske folk som gjennom mange år har levd med undertrykkelse. Familiefilmen viser en tid da livet i Syria bød på frihet og glede. Men i takt med at IS fikk makt i

---

³⁸ <https://www.youtube.com/watch?v=QEgk1FT1HYI> Hentet 4. oktober 2019

landet har folkets frihet, og spesielt kvinnenes frihet blitt alvorlig begrenset. Kvinnene har blant annet blitt tvunget til å skjule ansikt og hår. Hodeplagget Imam får på seg mot slutten av videoen tolker jeg på flere måter. Til dels ser jeg det som solidaritet med kvinnene i Syria som har vært tvunget til å dekke seg til under det nye regimet. Jeg kan også tolke det som en effekt for å skjule sin identitet. Ansiktet er en viktig del av vår identitet. Det er det de vi kjenner, gjenkjenner oss ved. Ansiktet vårt er en markør for hvem vi er, og en delvis tildekning av ansiktet som vi ser her blir som en skyggelegging av deler av identiteten. Er det Imam som holder tilbake sider av seg selv, eller lar hun det som ikke er så synlig skinne gjennom de store hullene i masken? Imam skriver om flere aspekter ved sin identitet i *Third Culture Kids*, blant annet hennes etnisitet: «Når jeg møter nye mennesker har de ofte svært å para ihop mitt navn med mitt utseende. Når jeg sen beretter at min mamma er fra Litauen og min pappa fra Syria tycks mange leta etter mitt opphav i mitt ansikte. Nyanserna i de tre språken avslöjar mig; jag är något annat» (Imam, 2017: 117). Det Imam sier om sitt eget ansikt, som en «hvit araber» forteller noe om menneskets behov for å plassere og kategorisere etter kjente begreper. Men et ansikt kan si mye om et menneske uten at det sier alt. Det er som om det å dekke til ansiktet og de markørene andre ser hos oss blir frigjørende. En får muligheten til å definere seg på andre premisser enn det mottakeren automatisk assosierer ved ens fysiske egenskaper.

Den våren Imam rapper om i *Blomstertid, igjen*, får gjennom å bli knyttet opp til hendelsene i Syria en betydelse som uttrykker håp om frihet og likestilling i landet faren en gang rømte fra. Det fruktbare knyttes ikke direkte til naturen, men til en forventning om at folket og kulturen en dag, etter at alt har roet seg, vil blomstre på nytt.

5.2.2 Jag Är En Fakkin Gee

Den heldekkende ansiktsmasken, en variant av finlandshetta, eller balaklavaen, er et tilbakevendende objekt i Imams sceneopptredener, og jeg skal nå se på hvordan disse brukes både i foto og i levende bildemateriale.

Låtteksten tar utgangspunkt i en henvendelse Imam fikk like etter at hun hadde gitt ut sitt debutalbum: «[e]n kort tid efter att jag hade släppt Rekviem skrev Adam (Tensta) ett

meddelande till mig på Facebook «Kom ihåg att du e fucking G³⁹!!»» (Imam, 2016: 52). Adam Tensta (egentlig Adam Taal) er en av sveriges fremste hiphopartister, og medvirker med både tekst og vokal på dette lydsporet. Dette er en av Imams mer selvhevdende låter der hun bygger etos gjennom å støtte seg på andre som har kredibilitet i rapmiljøet. Hun gir sin egen plasstaking rettferdighet mens hun henvender seg mot dem som har noe imot at hun har oppnådd sin posisjon som en folk lytter til. Før første refrenget rapper Imam:

Står försöker bygga något som jag aldrig byggt förut / Och inatt drömde jag som jag aldrig drömt förut
(...) Fan vad sjukt / Adam Taal han tala till meg sa jag är en fakkin gee / Nog för vi är från en plats som
vi aldrig platsar i / Så låt oss bygga på den här fantasin / Ett öga rött / Och vem fan är ni? (...) Dom vill
ha mig svart på vitt / Men sorry boys det får ni inte (Jag Är En Fakkin Gee).

I tekstutdraget over finner vi for det første en klar intertekst til Cornelis Vreeswijks svenske oversettelse av fredssangen *Last Night I Had the Strangest Dream* av Ed McCurdy, *I Natt Jag Drömde*. Jeg vil hevde at denne interteksten introduserer motiver om krig og fred implisitt. Videre i teksten bygges det et *vi* mellom Imam og Adam Taal. Det som forener dem er utenforskapet i samfunnet de lever i, og de kan på så vis stå sammen om å bygge opp drømmen om noe bedre sammen. *Ett öga rött*⁴⁰ henviser til en roman av Jonas Hassen Khemiri fra 2003 som handler om en gutt med innvandrerbakgrunn som flytter fra forstaden og inn til Stockholms «innerstad» med hans foreldre. Her føler han seg fremmedgjort blant de hvite svenskene, og han rømmer stadig vekk tilbake til forstaden der han kan språket og de kulturelle kodene. Like etter at et *vi* er etablert, oppstår det en verbal konfrontasjon med et maskulint *ni* som vil ha henne «svart på vitt». Det er utydelig hva som menes med det konkret, men det kan dreie seg om at *jag* fremstår tvetydig på noe vis.

Adam Tenstas del er som følger:

Ey, du är en fakkin gee om du inte visste / Ey, måste säga det som du min syster / Ey, för häromkring
hatar dom narcissister / Och dom vill hellre se dig stappla fram på kryckor / Än att nå dit du kan nå jag
vet du ser det i din spegelbild (...) Jag vet för jag har sett mig själv i samma reflektion / Undrat varför
ingen ser det som jag ser i frustration / Men fuck it det vänder snart jag kan känna det här i luften /

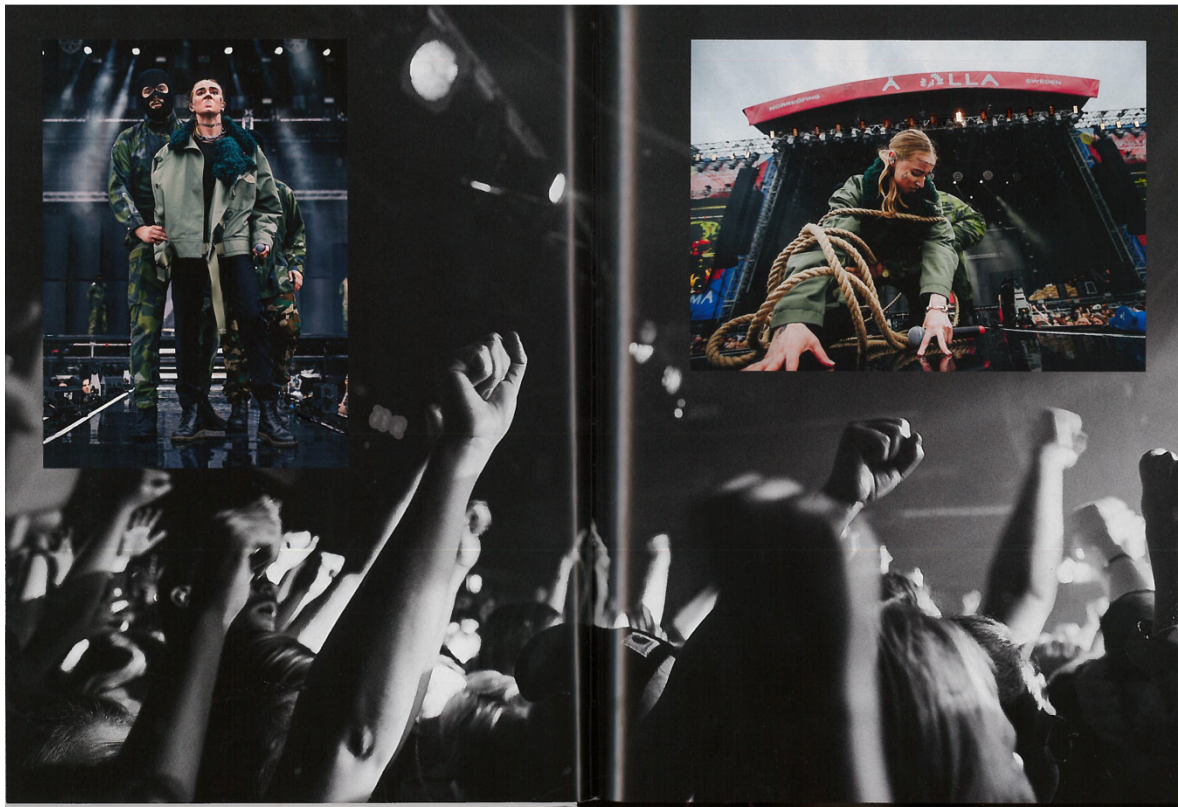
³⁹ «G» eller «Gee» er et uttrykk for «gangsta» innen hiphop

⁴⁰ Romanen var den første i Sverige til å bli skrevet på multietnolekt («kebabnorsk» i Norge eller «Rinkeby-svensk» i Sverige)

Känna det här i bröstet kan känna det här i rummet / Vem ska stoppa dig inte ens kulor från en 9a? (...)
Ta råd från henne nu för hennes råd kommer bli dyra / IMAM! (Jag Är En Fakkin Gee)

Igjen kommer bekræftelsen til Imam fra Adam Tensta om at hun er «en fakkin gee», en gangster, en ekte rapper. Alliansen i et *vi* konsolideres ytterligere ved at han kaller henne sin søster, og avstanden til de ikke navngitte *andre* opprettholdes av at han erklærer at *de* heller vil se henne skadet enn å lykkes. Men også han aner håp om at noe er på vei å forandre seg. Han kjenner det i luften, i brystet og i rommet at Imam er ustoppelig, ikke engang kuleskudd kan stanse henne.

(Imam, 2016: 60-61)

Sidene over i boken *Silvana*, er heldekket av et sorthvitt bilde av knyttede hender i et publikum som står tett sammen. Til venstre er det plassert et foto av Imam i militærgrønn jakke, grove støvler og tegninger i ansiktet og på halsen. Blant annet har hun en piggråd tegnet i panna. Bak henne på hver side står to kamouflasjekledte menn med finlandshetter. Mannen til venstre holder henne og er godt synlig, mens den andre står gjemt litt bak henne og har ikke noe synlig grep. Til høyre er det et fotografi av Imam i samme utkleddning og på samme scene som sistnevnte bilde. Nå skimter vi kun deler av den ene mannen som står bøyd

bak henne, og Imam sitter nå ned med et tykt rep rundt seg. Det er vanskelig å avgjøre om hun holder på å bindes fast eller å gjøre seg fri.

Det kommer ikke eksplisitt fram hvem *de andre* (*ni, dom*) som nevnes i teksten er. Men det «något» som Imam «aldrig byggt förut» tolker jeg som hennes karriere som rapper. Adam Tenstas tekstbidrag underbygger det, og motstanden hun møter, ved å vise til de som helst ser at hun «stappla fram på kryckor / [ä]n att nå» sitt potensial. Bildet viser en rebelsk Imam med målrettet blick som blir holdt tilbake og fanget av ansiktsløse og uniformerte menn. Mennene representerer en heterogen masse: etablissementet, «de herskende og toneangivende kretser i det etablerte samfunn»⁴¹. De er identitetsløse og likeartede, og har en tilhørighet til noe som står over dem selv som individer. I det konkrete bildet tilhører de armeen, det offentlige organet som skal sikre landets og det alliertes sikkerhet. Men i overført betydning er de representanter for den bestående samfunnsstruktur og det allment aksepterte. I en maktkontekst er det ikke opp til hver enkelt å hevde sin rett til å bli hørt og at det en sier blir tatt til følge. Det er en visuell representasjon av forsøk på å dempe en ny stemme og begrense mennesket som bærer stemmen sitt handlingsrom. Imam henter i denne teksten støtte fra en mer etablert artist for å bygge sin rett til å ta dette taleståstedet, og sammen rydder de veien for at Imam kan ture uredd og uforstyrret fram.

5.2.3 IMAM

Kapittelet *IMAM* i boken *Silvana* er illustrert med flere maskebilder. Igjen er det balaklavaen som er brukt men til forskjell fra bildene til *Jag Är En Fakkin Gee*, har finlandshetta forandret farge fra svart til rød, og nå er det Silvana og hennes allierte som bærer disse:

---

⁴¹ <https://www.naob.no/ordbok/establishment?elementRefid=52870260>

Imam, 2016: 286-287 og 294-295

Som *Jag Är En Fakkin Gee*, innledes også *IMAM* med et selvopphøyende, selvsentrert og selvutnevnt narcissistisk subjekt: «(Ritar Smiley med 2 X / Svart bläck gula streck på min svarta sweat /) Mitt självporträtt är fan fantastisk stirrar ner i vattnet där möter jag min Narciss / Jag är klassisk / Flow gudalik bombastisk / Så långt bort från allt ni vill / För alltid så andlig». Igjen uttrykkes bevisstheten om en avstand mellom et «gudalikt» *jag* og *ni*, og nå begynner bildet av et revolusjonært *jag* å tegnes opp, for teksten fortsetter som følger: «Tar min revolution ner från Stockholm til Saudi / Från Jordan till Basquiat / Jag är bastant finns barer en IMAM / Bara en IMAM och det är inte en man / Vi är POWER PUSSIES». Den nestsiste strofen har allerede vært behandlet i tidligere kapittel som både et feministisk og religionskritisk utsagn. Hva er hennes revolusjon? Med tanke på den feministiske konteksten som etableres i slutten av dette utdraget er det naturlig å anta at det er en feministisk revolusjon som er på gang. Saudi-Arabia har i lengre tid utøvet utstrakt kontroll over kvinner blant annet ved å nekte dem å ta førerkort og dermed forhindre dem fra å ferdes fritt uten ledsagelse av en mann. Videre skal hun ta revolusjonen fra Jordan til Basquiat. Siden hun i forrige strofe omtalte by og land, er den første assosiasjonen landet Jordan i Midt-Østen. Men lytter man til låta, uttaler hun det på engelsk, og ettersom navnet er plassert sammen med et annet personnavn, er det klart at det er basketballspilleren Michael Jordan som er referansen her. Jordan omtales av NBA som «the greatest basketball player of all times»⁴², og han er fortsatt et ikon innen basketsporten. Imam refererer til ham i andre tekster også, blant annet i *Jag Är En Fakkin Gee* der *jag* erklærer at hun «Byter namn til Air Imam». Michael Jordan ble i sin tid gitt kallenavnet Air Jordan, som i dag er navnet på en basketsko fra merket Nike. På

⁴² http://www.nba.com/history/players/jordan_bio.html Hentet 8. oktober 2019

det siste albumet *Helig Moder* gjøres en ny liknelse mellom *jag* og Michael Jordan i *Para Dis*: «Mike Jordan flow ända sen jag var en kid». Det kan her nevnes at Imam selv har spilt basket fra hun var barn og opp til elitenivå, og har hatt en uttalt drøm om å spille i den amerikanske kvinnelige basketligaen, WNBA.

Imam ytrer altså at hun vil ta revolusjonen fra basketballspilleren Michael Jordan til Basquiat. Jean-Michel Basquiat (1960-1988) var den, eller en av de, som bragte graffiti-kunsten – hiphop-kulturens visuelle kunstgren – inn i det amerikanske kunst-etablisementet. Han var også en av de første afroamerikanske billedkunstnerne som fikk innpass i de amerikanske kunstinstitusjonene. Basquiat var på flere vis en pioner, som Jordan, og Imam skriver seg dermed inn i en større kontekst. Både Jordan og Basquiat kan sies å være ikoner innenfor både sine grener og sine epoker, som afroamerikanske utøvere i toppsjiktet som vant plass innen amerikansk mainstreamkultur. Imam vil starte en feministisk revolusjon, og det med banebrytende kunst – musikken – og gjøre det hun står for til normen og idealet.

Under: *Pussy Riot*. Foto: Igor Mukhin⁴³

På bildet som illustrerer *IMAM*, bærer Imam og hennes scenepersonale en rød balaklava. Det er et hodeplagg skapt for å holde hode og ansikt varmt under ekstreme forhold, men den er også brukt av kriminelle for å skjule sin identitet ved lovbrudd. Hos Imam tolker jeg bruken av den røde balaklavaen som en hyllest eller referanse til den russiske feministiske musikkgruppa Pussy Riot (bildet) som har brukt fargerike balaklavas på sine konserter. Pussy Riot fikk støtte og oppmerksomhet av menneskerettighetsorganisasjoner og vesten da tre av bandmedlemmene ble arrestert og dømt til to års fengsel for hooligan-virksomhet etter en Putin-kritisk performance i en kirke i Moskva i 2012. Imam adresserer ikke bare bandet gjennom balaklavaen, men også i teksten: «Jag är 176 cm pussy riot!!!!!!!» avslutter Imam den første strofen i *IMAM*. Navnet Pussy Riot er satt sammen av «pussy», den engelske vulgære betegnelsen på det kvinnelige kjønnsorgan og «riot» som betyr opptøyer, definert av Norsk akademisk ordbok som

---

⁴³ https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Pussy_Riot_by_Igor_Mukhin.jpg Hentet 8. oktober 2019

«voldsomheter i menneskemengde (ofte rettet mot myndighetene)»⁴⁴. Der Pussy Riot driver et feministisk opprør mot russiske myndigheter, er Imams kvinnekamp både individuell og global. Hun kjemper for aksept og innpass som kvinne i rappen, men også en solidarisk kamp for frigjøring av kvinnene som lever i land hvor deres rettigheter er begrenset. Å plassere seg i Pussy Riots sko, eller balaklava, ser jeg som en solidarisk handling overfor den kampen de kjemper og har blitt straffet for. Det russiske regimet blir dessuten nevnt direkte i teksten: «Fuck en Putinstat vi är guld barn / Fuck en jantelag jag är underbar / Klärvoajant / Den nya revolutionen början på allt» (*IMAM*).

5.2.4 I Min Zon

I Min Zon er i et intermedialt perspektiv interessant å studere også fordi lyden har en viktig funksjon for tekstens virkning. I stedet for et vanlig refreng brytes strofene opp med det Imam selv har kalt et «branntal» (Imam, 2016: 158). Ordene ytres gjennom lyden av en megafon, som om *jag* bedriver politisk agitasjon ute på en offentlig plass. *Jag* henvender seg til lytterne ved å si «Ey lyssna» og formidler et fellesskap rundt budskapet ved å formulere avsenderen som et «vi»:

Vi måste bestämma oss nu / Vi ska visa var skåpet ska stå / Hur vi än försöker kategorisera, gruppera
och ordna faller vi ändå utanför ramarna / Vem spände dom här ramarna? Det finns inga ramar / Allt är
en konstruktion / Och patriarkatet måste störtas / Det enda äkta vi har är våra drömmar (*I Min Zon*)

I denne «branntalen» har hun to budskap: å mane til motstand mot et hegemonisk etablissement som vedlikeholder samfunnets strukturer gjennom å opprettholde normer. Det «vi» Imam henvender seg til er de som på et eller annet vis ikke oppfyller normkrav som hetero, hvit eller middelklasse. Målsetningen om å styrte patriarkatet vil jeg betegne som en revolusjonær aksjon, en omveltende politisk kamp. Det kan tolkes som at Imams løsning på å føre samfunnet bort fra normstyring er oppløsning av patriarkatet. Kampen mot den mannlige undertrykkningen tydeliggjøres i den kommende strofen: «17.000 på får folkfäst / Nu vill nazzar se mig korsfäst / Som at det där skulle bekomma mig / Nej jag är inte Jay / Ta tårtan kasta den tillbaka på han Anna Mae». Folkefesten som nevnes her, henviser til det antirasistiske arrangementet i Kärrtorp 2013 der Imam endte med å få både hat og trusler fra

---

⁴⁴ <https://www.naob.no/ordbok/opptøyer> Hentet 8. oktober 2019

nazister mot seg, derav krusifiksmotivet «korsfäst». Hatet kom i hovedsak fra menn, og som nevnt mente Erik Lundin at motgangen Imam fikk etter konserten var på grunn av at hun var kvinne. Kanskje er det denne kjønnsmaktstrukturelle bevisstheten som gjør at *jags* reaksjon ikke er redsel, men kamplyst. Det angår ikke henne, skriver hun, for hun er ikke «Jay». Når hun oppfordrer Anna Mae til å kaste tilbake kaka, er dette en referanse til en scene i filmen om artisten Tina Turner, *What's Love Got To Do With It*. Anna Mae var Turners egentlige navn, og hun levde i et ekteskap med Ike Turner preget av vold og kontroll med Ike Turner. I en filmscene sitter paret på en diner når to gutter kommer fram og vil ha Tinas autograf, ikke Ikes. Ike blir sjalu, og Tina nekter å spise kaka han har kjøpt for å feire. Da blir Ike sint og tvinger kaka i henne. «Jay» har to mulige referanser. Det ene er forbokstaven J for Jesus uttalt på engelsk. Jesus ble korsfestet og døde. Den andre mulige referansen er til Jay Z som i Beyoncé's låt *Drunk In Love* rapper «In '97 I bite, I'm Ike, Turner, turn up Baby no I don't play, now eat the cake, Annie Mae». Her går trolig betydningen av å spise kake mer i retning av oralsex, utført av en kvinne på en mann. Uansett om det er Jesus eller Jay Z som *jag* benekter å være, så er budskapet at hun nekter å hverken la seg korfeste av en mobb eller be andre underkaste seg. Når Imam oppfordrer Anna Mae til å kasta kaka tilbake, er det en metafor for å slåss mot vold undertrykkelse og som kvinne nekte å underkaste seg patriarkatet.

I Min Zon avsluttes med en ny «branntale». Der den første hadde et feministisk budskap først og fremst, omfatter den siste flere former for kamper mot marginalisering. På nytt starter talen, også denne uttalt gjennom lyden av en megafon, med et «Ey lyssna» og fortsetter:

15 miljoner människor heter Mohammed men vems namn vill dom se på cv:t? Jag vet / Dom säger åk hem till dom som inte har nåt hem / Dom som sliter ut sina knän på våra gator / Ingen åker på semester till Sverige i december / Inte för våra smutsiga växelpengar

Her har tematikken gått over til rasisme og mangel på inkludering, og Imam tar for seg det som er helt grunnleggende for livsopphold, nemlig å ha en stabil inntekt og dermed en forutsigbarhet for både hjem og mat uten behov for sosiale ytelser. Her er eksemplet diskriminering i arbeidslivet der personer med utenlandske navn opplever å ikke få noen reell mulighet til ansettelse fordi søknader blir sortert bort på bakgrunn av navnet på cv-en. Det andre eksemplet er de som sitter og tigger på gata. Debattene rundt tigging har de siste årene til tider dreid seg rundt hvorvidt de faktisk lider nød, all den tid de har hatt penger nok til å

reise helt til Sverige, samt at det har vært avdekt at tigging har vært praktisert for å dekke over tyngre kriminell virksomhet i enkelte grupper. Imam løfter ikke denne debatten, men adresserer heller det faktum at de ikke ville ha vært i Sverige dersom det ikke eksisterte noen nød i utgangspunktet.

Judith Butler sa «kön är en imitation utan original » / Kön är en imitation utan original / Ingen växer upp blå eller rosa / Ingen växer upp över- eller underordnad / 2 % av alla barn som föds i år kommer vara omöjliga att identifiera som X eller Y / Och dom skrattar fortfarande åt «hen» / Det finns inga identiteter / Allt är en konstruktion»

I denne tekstpassasjen er det kjønnsidentitet og problematikken rundt den binære kjønnsforståelsen som er tema. Litteraturviteren og queerteoretikeren Judith Butler, som siteres i starten av utdraget, har forsket på kjønn som performativ handling og diskursiv praksis. Hun hevder at kjønn ikke er noe vi *er*, men noe vi *gjør*. Vi hermer kjønnstypisk atferd gjennom hvordan vi kler oss, fører oss kroppslig og handler. Samt at vi bekrefter og reproducerer hva som er typisk atferd for menn og kvinner gjennom språket.

5.2.5 Storm

Som tittelen på låten forteller, *Storm*, er det overliggende motivet i denne teksten uvær. Men det er likevel et underliggende kampmotiv i teksten som kommer fram i andre strofe: «För här finns inget att förlora / Bär min ångest som en krona / Så jag gör som Jeanne d'Arc och går med blodet under skorna». Uttrykk som å ikke ha noe å tape og å gå med blod under skoene formidler at det er en kamp som utspiller seg. Enda tydeligere blir kampmotivet når Imam introduserer Jeanne d'Arc som simile i den sammenhengen. Jeanne d'Arc kan tilskrives å være både et feministisk, politisk og religiøst ikon. Kort sagt startet historien om Jeanne d'Arc ved at hun hevdet å være kalt av helgenene til å lede Frankrike i hundreårskrigen mot England. Hun ble først refusert, fordi hun var kvinne, men hun fikk til slutt innpass i den franske hæren og deltok i kampene, utkledd som mann. Jeanne d'Arc ble senere dømt til å brennes på bålet for å drive heksekunst og for å ha kledd seg som en mann. Dommen mot henne ble noen år senere opphevet, og hun ble kanonisert, derav den ikoniske statusen hun innehar i dag. Så hvilken kamp er det *jag* kjemper i *Storm*?

De innledende versene lyder «Fult väder här men låtsas att det är soligt / Svär har samma kläder från augusti runt till juli / Fint väder där men alltid fint där borta / För stjärnor verkar lysa men här himlen svart som soja». Det er stygt vær her hvor *jag* befinner seg, men

jag later som at det er sol, og årstidene skiller seg så lite fra hverandre at *jag* kan gå i de samme klærne hele året rundt. Dette er typisk for det skandinaviske klimaet. Deretter skapes det en distanse til «där» hvor det er fint vær og stjerner lyser, i motsetning til «här» hvor det er stygt vær og himmelen er beksvart. Det dårlige været, den sorte himmelen og mangelen på variasjon i klesdrakt tegner opp et bilde av et «här» som er mørkt, kaldt og monotont. Er det det skandinaviske vinterhalvåret som skisseres i ord? Det er derimot «alltid fint där borta», men hvor er det? Paradis? Jeg ser på hvordan teksten fortsetter før jeg trekker konklusjoner. De følgende linjene inneholder flere motsigelser og motsetninger: «Jag har pengar på fickan men inget att köpa / Hon vill jag ska lyssna men vill inte höra / Dom säljer böcker om lycka men glömmer till lördag / Säger vi är normala men jag svär vi är störda». Det kan vel betegnes som et i-landsproblem å ikke finne noe å kjøpe for pengene man har. Selv om man forsøker å kjøpe seg lykke, er denne kortvarig og forgjengelig. Neste strofe viderefører uværet, og igjen tematiseres penger og verdier: «Fult väder här man låtsas som det är bättre / Luktat dyr parfym men kunde inte vara sämre / Ful väder här regnat alltför länge / Det är svårt att tänka sommar här i mitten av december» lyder de fire første versene. Det er en late-som-tilstand der *jag* forsøker å dekke over med kostbar parfyme og fantasier om en sommerdag i de mørkeste vintermånedene. Er det den skandinaviske vinterdepresjonen som skildres? *Jag* forsøker liksom å dekke over noe dystert. At penger og verdier introduseres som elementer i begge strofene gir assosiasjoner til den generelle velstanden i Sverige og Skandinavia forøvrig, men hvorfor lider vi samtidig av så mye dårlig psykisk helse? For det er nå Imam introduserer Jeanne d'Arc som bærer sin angst som en krone og går med blod under skoene. Er det en eksistensiell angst som skildres? Hvem sitt blod er det *jag* har under skoene?

Strofene etterfølges av en monolog framført av stemmen til skuespilleren Rojda Sekersöz:

Vindarna blåser alltid hårdast på oss / Regn fryser till is / Nånstans mellan himmel och jord / Vi har redan fallit överbord / Inga livvästar / Vem räddar vem, är rädd för vem? / Bleka kroppar bländar mina ögon / Elden bränner alla / Inget hagel kan släcka / Nio miljoner döda kroppar ingen kan återväcka

Klimaet er fremdeles sentralt, men nå blir det mer tydelig at det er annet enn meteorologi det omhandler. Monologen inneholder sterke assosiasjoner til den risikofylte båttrafikken med syriske flyktninger som foregikk i tidsrommet før utgivelsen av albumet *Naturkraft*. Daglig kom det nyhetsoppdateringer om båter overfylt av mennesker som gikk ned midt på havet og

måtte reddes av nærliggende skip, barn som ble funnet druknet i vannkanten og ankomststeder som den greske øya Lesbos der mottaksapparatet etter hvert ble overbelastet. I teksten er det de som druknet og ikke overlevde som blir viet oppmerksomhet, og med det formidles den nøden som lå bak avgjørelsene om å legge ut på en slik farefull ferd. Hvis en titter tilbake på første strofe og dette stedet som omtales med godt vær og stjerneklar himmel, er det kanskje Syria, Imams far og slektingers hjemland hun har minner om fra sommerferier da hun var yngre? Den angsten hun bærer som en krone kan være eksistensiell, men også en angst hun bærer på vegne av sin familie som lever i varme, men i utrygghet, for varmen har blitt til ild. I mellom tiden lever *jag* og øvrige skandinaver i velstand, har psykiske problemer basert på irrasjonell frykt og tar den ut gjennom å klage på været. Spørsmålet om «vem räddar vem, är rädd för vem?» adresserer klimaet i innvandreredebatten i en tid der Sverigedemokratene vant flere og flere stemmer, og spørsmålet om hvem, hvilke land, som skulle ta imot hvor mange syriske flyktninger var sentrale spørsmål samtidig som frykten for påvirkningen en økt befolkning av arabisk opprinnelse ville få på lokalt plan, men også på det nasjonaløkonomiske. Frykten for islam var, og er fortsatt, sterk i de innvandringskritiske miljøene, men kunnskap om hvem syrerne faktisk er, og at mange av de faktisk for det første er kurdere og for det andre heller ikke muslimer, var og er manglende. Frykten er ene og alene for det fremmede, og man kan hevde at den er rasistisk motivert.

5.2.6 Hon Va

Hon Va er åpningssporet på Imams andrealbum *Naturkraft* fra 2015. Jeg vil kategorisere det som en *dannelses-rap* fritt etter definisjonen av dannelsesromanen⁴⁵. Teksten er bygd opp av åtte strofer hvorav alle innledes med alder: «Hon va 4 år här hon kom hit», «7 år blev retad för sitt korta hår», «9 år när hon började spela basket», «13 år när dom frågade var hon kom ifrån», «19 år när hon flyttade till New York», «24 år när dom bombade hennes hemland», «26 år den natten det va stjärnklart» og «27 år när hon träffade RMH». Hver strofe tar for seg livshendelser som ser ut til å ha vært med på å forme *jaget* som menneske. Migrasjonen til Sverige, mobbingen, at hun begynte å spille basket, ekskluderingen, flytting

---

⁴⁵ «romanen som fremstiller heltens dannelsesprosess – under innflytelse av indre krefter som vilje, opprørstrang, kjærlighet osv. og utvendige faktorer som kultur, studier, reiser, lærere, familie og venner – frem til et «modent stadium» (Lothe, Refsum og Solberg: 33)

til utlandet, krig i hjemlandet, da hun ble tante og da hun møtte sitt management RMH som var avgjørende for hennes videre satsing på musikken.

Dette er den eneste Imam-låta som ikke har noe refreng som bryter opp mellom strofene. I stedet avsluttes hele låta med en repetisjon av radene «Målar regnbågsfärger över Sverige / Jag målar regnbågsfärger över Sverige». Et annet faktum som skiller *Hon Va* fra Imams øvrige tekster er at subjektet er «hon» uten å ha noen betrakter eller objekt som er *jag*. Subjektet er «hon» gjennom alle de åtte strofene, men i de avsluttende radene ser vi at det plutselig har blitt til et «jag»: «Jag målar regnbågsfärger...». Subjektet har altså gått fra å være et «hon» til å bli et «jag». Er det to ulike personer som trer frem? Jeg mener nei. Hendelsene i livet til «hon» er hendelsene i livet til personen Imam som står bak teksten og som framfører den i vokal. Erfaringene subjektet formidler *Hon Va* er utdypet i Imams bidrag til *Sommar i PI*⁴⁶. Her innleder hun egne avsnitt med akkurat disse førstelinjene, og snakker utdypende om flytting til Kiruna, utenforskap i barn- og ungdom, forholdet til hennes søster, betydningen av basketball, familien i Syria og livsvendingen hun opplevde da hun møtte sitt management, RMH, som viste en tro på henne ingen andre hadde gjort.

Tittelen *Hon Va* er ikke bare innledningsordene til hele teksten, men tydeliggjør at det Imam forteller om seg selv, er noe hun *var*. Nå *er* hun noen annen, noen som har gått gjennom en transformasjon og inntatt en ny subjektsposisjon, et «jag». Men er hun ikke lenger den hun var? Blant bildene som er valgt ut til å illustrere kapittelet til *Hon Va*, finner vi på de første sidene bilder fra barndommen. Det er typiske familieferiebilder, bilder av Imam som barn og ungdom i ulike aldre, og bilder av henne i rommet sitt i ulike aldre. På bildene av henne som barn, har hun på seg klær med figurer som var typiske for tiden, for eksempel Smurfene, Turtles og Mikke Mus. Fra tidlige ungdomsår bærer hun basketklær, holder en basketball i hånden og på veggene i ungdomsrommet henger plakater med basketballmotiver.

---

⁴⁶ Et radioprogram der inviterte gjester får fortelle en historie, ofte om seg selv, og spille musikk de selv har valgt ut. Programmet ble sendt første gang i 1959 etter en ide av Tage Danielsson. NRK har siden 2011 sendt en norsk versjon av programmet.

(Imam, 2016: 32-35)

Etter samlingen fra familiefotoalbumet, følger en tekst på litauisk, signert «MAMA LILIA». Teksten er en oversettelse til Litauisk av utdrag fra *Hon Va*. På de neste to sidene er den avsluttende strofen blåst opp i store typer over begge boksidene, og deretter følger hele teksten til *Hon Va*. Etter låtteksten følger først et foto fra en konsert der Imam står på bakkenivå foran publikum og holder et balltre over skulderen, så et bilde av Imam med de tidligere nevnte hårete englevingene med publikum rundt som filmer og fotograferer med mobiltelefonene sine. Kapittelet avsluttes med to bilder der Imam framstilles som djevel – ett fra sminkingsprosessen og ett der hun er ferdig sminket og påkledd med horn, svarte hender, spisse negler, store sølvringer og den røde matadorjakken hun brukte i videoen til *Zon*.

(Imam, 2016: 44-47)

Måten bildene er sammenstilt med barndomsbilder før teksten og henne som scenisk person i etterkant av teksten, visualiserer at overgangen fra «hon» til «jag» i teksten dreier seg om en transformasjon fra det virkelige subjektet til et scenisk (eller performativt) *jag*. Imam har funnet og inntatt den subjektsposisjonen som gir henne makt til å male Sverige i regnbuens farger. Regnbuen er symbolet for LHBT-bevegelsen som jobber for synlighet og aksept for

seksuelt mangfold, men i Imams kontekst er det naturlig å tenke og skrive inn alle typer mangfold i regnbuen. Det uttrykkes en bevissthet om at *jag* har mulighet til, og ønske om, å påvirke og forandre marginaliserte menneskers vilkår fra hennes nyvunne posisjon.

Det er forøvrig dette jeg tolker som Imams «zon». Der hun går inn i en performativ rolle, utstyrt med klær, smykker og sminke som gir henne en frihet til å fremstå som det hun trenger for å effektivt formidle sitt budskap. Det være seg som Hulken, engel eller demon. I denne «zon» er hun større enn seg selv, eller kanskje bare en veldig forsterket versjon av seg selv (som hun selv påpekte i intervjuet med *Equalizer*), og kan ta for seg oppgaver som er større enn det et menneske alene er i stand til å håndtere. Hulkens fysiske makt, demonens sjarme, engelens velvilje. Jeg anser at dette henger sammen med hendelsene i musikkvideoene *Tänd Alla Ljus* og *Zon*. Hovedpersonen i *Tänd Alla Ljus* blir innhentet av en demonlignende kraft som roper høyere, gjør større bevegelser, går nærmere og plasserer seg høyere. *Hon Va* er en tilbakeskuende berettelse som på et vis gjør klart for den veien som måtte åpne seg videre.

På EPen *När Du Ser Mig – Se Dig* fra 2014 får samtlige fire spor det jeg vil kalle kompromissløse erklæringer av både hvem *jag* er og hva som er *jags* prosjekt. Som i en narsissistisk hybris hevder hun sin storhet og vil skrive om verdenshistorien, knuse patriarkatet, eliminere grenser mellom identitetskategorier og bli betraktet som både gud og profet. En sentral del i dette prosjektet er å bevise for alle som ikke har tro på henne og vil dempe henne, at de tar feil. Det blir nesten uklart hvilket prosjekt som er det viktigste: å forandre verden i tråd med det hun tror på eller å vinne over sine kritikere? Denne formen for uttrykkelig narcissisme kan på ingen måte tolkes som symptomer på en klinisk diagnose. Innenfor hiphop er det ingenting uvanlig ved å blåse opp sitt ego. Imam sier tvert om, at «det förväntas av dig».

Profetiene om sin egen fremgang fortsetter å tematiseres i neste EP, *Jag Dör För Dig* og på det andre albumet, *Naturkraft*. I *10.000* fra sistnevnte album er det motiver om en kommende reise som trer fram:

Mamma jag ska bli legend här innan jag dör / Kasta gamla skor fast marken aldrig nuddat dom / Samma dricka här i kylan som på Stureplan / Krigat 10.000 timmar 10.000 dar / Och vi kan dela mina vingar för i natt / Ta sats bara / Helt högt upp och vi ska aldrig falla

Hun lover sin mor at hun skal bli en legende, nok en hybrislignende tittel å gi seg selv. Når hun sier hun skal kaste gamle sko selv om de aldri har vært brukt, skildres ikke et mål om overforbruk, men det handler mer om å materialisere tilgangen på ressurser, penger, som oppstår gjennom den spådde framgangen. Stureplan er et lite område på Östermalm i Stockholm kjent for fasjonable klubber hvor rike mennesker viser fram sin velstand gjennom blant annet å «vaske» champagne. Det vil si, man kjøper en flaske dyr champagne bare for å la bartenderen tømme innholdet ut i vasken. Så «dricka» og «Stureplan» i *jags* eget kjøleskap forstår jeg som et nytt motiv for egen rikdom og framgang. Klubbene på Stureplan har også ord på seg for å huse en del «brats», altså barn av rike familier som ikke nødvendigvis har noe forhold til hvor pengene har kommet fra, eller selv har behøvd å jobbe for pengene de betaler for å «vaske» champagnen. Samtidig som Imam setter seg selv i Stureplans økonomiske standard gjennom å nevne navnet, er det i sitt eget kjøleskap hun oppbevarer den kostbare drikken. Og dessuten forteller linjen «Krigat 10.000 timmar 10.000 dar» at det hun har oppnådd har hun jobbet for hele livet. 10.000-timersregelen er den estimerte tiden, formulert i boken *Outliers* (Gladwell), som man trenger å øve for å kvalifisere seg til verdenstoppen innen en ferdighet, for eksempel en sportsgren, et musikkinstrument eller lignende. 10.000 dager er litt mer en 27 år, altså litt mindre enn Imams egen alder på utgivelsestidspunktet, 30 år.

Mens vi har kunnet finne profetier om suksess og legendestatus i de tidlige tekstene (2013-2014), tematiserer flere av de senere tekstene (2016-2019) nettopp den framgangen som tidligere har blitt predikert, og kampen for å oppnå den. Det er med interesse jeg registrerer at *jagets* forhold til den høyerestående posisjonen og berømmelsen ser ut til å endre seg over tid, noe jeg vil forsøke å få frem i en analyse av låtene *Shhh* (2016) og *Bulletproof Baby* (2018).

5.2.7 Shhh

Som i både *Satan i en ny dress* og *I Min Zon*, er settingen i *Shhh* i et rampelys. Alle strofer starter med et «Shhh», en hysjende lyd som for å påkalle all oppmerksomhet og henvende seg til lytteren.

Imams *jag* blir fotografert, intervjuet og er på vei ut på en scene i de ulike strofene. Samtidig gjør *jag* refleksjoner tilbake i tid, sammenligner med hvordan det har vært før, og uten å dvele ved den faktiske prosessen, kommer det til syne at det har vært en kamp: «Shhh nu kommer

kameran in / Ah dom fotar vilken fucking bild / Förut det var massa skit / Det var förr nu finns det ingen tid (...) Hjärtat dunkar likadant / Försökte komma åt mig nu jag skratter mer än Kevin Hart». *Jagets* hjerte slår som det har gjort før, står det i nest siste vers av første strofe, noe som tyder på at forandringen som har skjedd har vært en ytre endring som ikke har påvirket *jagets* person og pasjon. At noen har forsøkt å «komma åt» *jag* har trolig i denne sammenheng en negativ betydning som å angripe, trakassere eller krenke. At *jag* nå ler mer enn Kevin Hart ser jeg som en henvisning til komikeren Kevin Harts dokumentariske film *Laugh at my pain* der han etter å ha gjort verdenssuksess kommer tilbake til sin hjemby Philadelphia og viser hvor han var og hva han gjorde før komikereventyret startet. Imam gjør også et slikt tilbakeblikk i *Shhh*: «Shhh försöker tänka här / Tänker tillbaka hur det blev såhär / I Jakan spelade basket ah / Nu min hall är som en skoaffär». Jakan er en forkortelse for Jakobsberg, en forstad til Stockholm hvor Imam vokste opp, og spilte basketball fra 13-årsalderen. Hun gjør et hopp i tid fra ungdommen i «Jakan» til nå, når hennes «hall», inngangsparti hjemme, er fylt opp med sko. Motivet av skobutikk representerer her en opparbeidet materiell rikdom, som hun selv har skapt fra ingenting. Strofen fortsetter: «Nu jag spelar varje festival / Gör moshpit av din musikal / Kan betala av din skuld / Kristina sjung med mig hela öknen blev till guld». Moshpit er en samlebetegnelse på ulike publikumsaktiviteter som er kjent fra heavy metal-konserter. Disse kan være både ufarlige som crowdsurf der publikum bærer en annen over hodet, til voldsomme og farlige sammenstøt organisert fra scenen. Når Imam vil gjøre moshpit av en musikal er det en sammensmelting av to sjangere (heavy metal og musikal) som står langt ifra hverandre, hvilket i og for seg er typisk for hiphop der «mashup», eller sammenblanding av elementer fra ulike kulturuttrykk er vanlig. Rappen oppsto jo av at poeter snakket oppå melodier som dj-en *samplet* fra kjente verk. (Imam har selv samplet Era i *Satan i en ny dress* og Ace of Base i *Silverlinan* på hennes første album.) Arbeidet hun har lagt ned har begynt å betale seg, for hun kan betale ned andres gjeld. «Kristina» er her *Kristina från Duvemåla*, en svensk musikal fra 1995 der historien er fastsatt til den svenske emigrasjonen mot USA under gullrushet. Strofens siste linje er en intertekst til en sang fra denne musikalen, *Guldet blev til sand*, der fortelleren beretter om at letingen etter gull var mislykket. Fortelleren og hans kamerat endte opp i en ørken og kameraten døde. De håpet på gull, men fant bare sand. Men hos Imam er det vendt om, og sanden har blitt til gull. *Jag* har skapt verdier av noe tilsynelatende verdiløst.

I siste strofe er *jag* på vei ut på en scene. Hun har inntatt sin «zon» sin og lytter til publikum som roper forventningsfullt på at hun skal tre ut på scenen: «Shhh jag är i min egen

zon / Över tusen röster utanför / Jag minns dom bad mig tona ner / Nu dom skriker mig i fejsset som en hel armé (...) Pengar kommer pengar ger / Men lyckan den är störst om jag får sjunga nånting fint för er». Igjen rettes blikket bakover til en tid før *jag* fikk sin anerkjennelse og hun ble bedt om å dempe seg. Denne motstanden fra voksne rundt henne i ungdommen, bransjen i starten av karrieren og visse deler av publikum etter at hun til slutt ga ut sin musikk tematiseres her som i *Svär På Min Mamma* (2014) der «dom» sier at *jag* er «för intensiv». De som nå roper henne i ansiktet er ikke hennes motstandere, det er hennes hær og *jag* leder an, *jag* er hærføreren. Og det største for *jag* er ikke pengene, det materielle, gullet, suksessen i seg selv, men det å få være fri til å stå foran sitt publikum og med stemmen føre fram sitt budskap og framføre sin kunst.

5.2.7.1 Bulletproof Baby

To år etter albumet *Naturkraft*, utga Imam singelen *Bulletproof Baby* i 2018, fulgt av en musikkvideo. Jeg vil først presentere noen tekstpartier, og deretter analysere filmen.

Bulletproof Baby innledes med et lydklipp fra filmen *Set It Off*⁴⁷ fra 1996: «I know you ain't fitting to back down on us now that we need you / I want some more motherfucking money». Det kan oversettes til noe som «Jeg vet at du ikke er typen til å svikte nå som vi trenger deg. Jeg vil ha mere penger». *Set it off* handler om fire afroamerikanske kvinner i Los Angeles som på grunn av hver sin utsatte situasjon bestemmer seg for å begynne å rane banker sammen. Ordene i lydklippet sies av den lesbiske maskuline karakteren Cleo (Queen Latifah) til Stony (Jada Pinkett Smith) som nylig har sett sin lillebror bli skutt av politiet etter å ha blitt tatt for en annen. De to siste i kvartetten er Frankie som har mistet bankjobben sin fordi hun kjente mannen som ranet banken hun jobbet i, og alenemoren T.T. som risikerer å miste barnet sitt til barnevernet. T.T.s lønn strekker ikke til barnepass, og derfor blir ungen med på jobb hvor det skjer et uhell som gjør at barnevernet involveres. De fire kvinnene drømmer om å komme seg bort fra de livsvilkårene de lever under, og bruker bankranene som et middel for å nå «the american dream».

Jeg vil starte med å se på refrenget: «Jag är skottsäker, bulletproof / Flyga högre än jag nånsin gjort / Ah, ey, startade från botten / Det var inget, tog mig uppåt, nu jag här / Jag är

---

⁴⁷ Imam har brukt lydklipp fra denne filmen tidligere, i introen til *Svär På Min Mamma*.

bulletproof». Igjen kommer *jag* tilbake til det å ha bygd seg opp fra ingenting. Hun har kommet så langt at hun er skuddsikker, uskadelig. Det er en tematikk som stadig vender tilbake, å ha startet opp med ingenting, kjempe mot antagonistene som ikke ønsker hennes framgang velkommen, for så å lykkes. Det første verset begynner med å definere *vi*-et som en tro: «Okej, ay, försöker skjuta ned oss, baby, vi är bulletproof / Power pussies två punkt noll, baby vi är en egen tro». Metaforene for motgang har blitt hardere enn det vi har sett i tidligere tekster. Fra før har vi sett ord som «dom bad mig tona ner» (*Shhh*), altså at hun ble bedt om å dempe seg, men i *Bulletproof Baby* brukes uttrykk som å skyte ned. Imams poeng er igjen at hun kan både stå og kjempe imot, for hun er nå skuddsikker. Imam bruker uttrykket «power pussies» eller «pussy power» i flere tekster (*IMAM, Power Ranger, Svär På Min Mamma, Bulletproof Baby*). Jeg har tidligere sett på hvordan Imam refererer til det russiske bandet Pussy Riot. I *Bulletproof Baby* har det blitt til «power pussies två punkt noll». «2.0» er en formulering hentet fra IKT-verdenen der det betegner en ny og forbedret versjon av noe eller noen⁴⁸. Imams frihetsforkjempere har kommet ut i ny og bedre utgave: «en egen tro». Har de blitt en egen religion? Allerede i *Zon* fra 2013 ytrer Imam at «Vi är ett movement / Dom ger oss guns, vi ger dom rosor / Den nya Stonewall-revolutionen». Er det denne bevegelsen som nå har blitt til et større trossystem? Det er i alle fall tydelig at det er med fredelige midler Imam kjemper sine kamper. Jeg vil forsiktig fremheve likheten med den kollektive mentaliteten som ble til i etterkant av angrepene den 22. juli 2011, da man valgte å markere angrepene med rosetog. «Vi har valgt å møte hat med samhold» uttrykte Kronprins Haakon i sin appell noen dager etter angrepene⁴⁹. Også Imam velger å møte våpen med roser. I *Bulletproof Baby* forholder hun seg noenlunde likt til voldelige redskaper: «Mitt hemliga vapen är Nisj, ingen AK-3». En AK-3 er et automatgevær. Nisj (egentlig Nils Svennem Lundberg) er Imams musikkprodusent. Igjen er det kunsten Imam vil bruke som middel til å fremme frihet, slik hun refererte til Basquiat i *IMAM* hvor revolusjonen skulle føres gjennom rappen, hennes kunst.

Den pasifistiske kampretorikken i *Bulletproof Baby*-teksten står i sterk kontrast til innholdet i musikkvideoen. For her ligger handlingen nærmere filmen som refereres til i låtens inngangsparti, nemlig et gangsterunivers. I filmen ser vi Silvana og to andre jenter

---

⁴⁸ <https://www.merriam-webster.com/dictionary/2.0> Hentet 21. oktober 2019

⁴⁹ <https://www.nrk.no/ostlandssendingen/over-150.000-pa-markering-i-oslo-1.7726907> Hentet 21. oktober 2019

kjøre gjennom et bygatemiljø i en kabriolet. De drikker og røyker. Innimellom klippes det inn bilder av tre personer, ikledd hvite balaklavaer og skuddsikre vester, stående i et mørkt rom med blacklights, en type lys som gjør at lyse materialer lyser opp. Etter det første verset stoppes musikken, jentene i bilen tar på seg svarte balaklavaer og tar frem balltre og pistol. Den markante rapmusikken erstattes med nedtonet elektronisk musikk og lyden av hjertebank. Vi ser jentene sitte henslenget på gulvet i et fliselagt bad, med håndvåpen og balletre, og Imams stemme sier: «Vi gör det här nu. Okej? Låtsas... Låtsas att det är ett fakkin tv-spel eller nåt, okej? Var inte rädda, vi har varandra. Ta pengarna och spring bara. Ta allt.» (min transkripsjon)⁵⁰. Idet det første refrenget går i gang, trer kvinnene balaklavas over hodet, løper inn i en kiosk og raner den. Etter ranet ferdes de videre rundt i bybildet nattestid. De vandrer rundt i regnet, spiller basket på en utendørsbane, sitter i huskene i en lekepark, og i en seng i et rødlisende rom mens penger daler ned i sakte film. Kronologien er usikker. Hva skjer egentlig først? Driver de virkelig tomhendte rundt etter ranet? Eller er det et tilbakeblikk? Spesielt er det uklart hva dette røde rommet representerer. Det er først helt i slutten av musikkvideoen at de åpner gardinene og vi ser de befinner seg i noe som ligner en lugar på et passasjerskip. I Stockholm er det vanlig å reise på «kryssning» til Tallin. Har jentene ranet en kiosk for en reise med svenskenes svar på danskebåten? Kronologien virker også mer tydelig nå, og det ser ut til at filmen forteller en historie om tre unge kvinner som kjeder seg og driver dank i byen før de bestemmer seg for å rane en kiosk for å få råd til en opplevelse. Referansen til ran ble etablert i denne låta allerede i introen, og en kunne ha konkludert med at Imam leker med stereotypiske motiver fra gangster-rap der forherligelse av vinningskriminalitet, vold, dop og fine biler er typiske elementer. Men bortsett fra at Imam er lesbisk, som Cleo i *Set it off*, er det få likheter mellom jentene i *Bulletproof Baby* og *Set it off*.

Derimot har narrativet i musikkvideoen tydelige referanser til filmen *Spring Breakers* (2012), om fire hvite kvinner på amerikansk college som vil reise på vårferie (min oversettelse av *spring break*), men de har ikke råd. Alle de andre i studentboligene har allerede reist på vårferien. Jentene sitter i et bad/toalettrom, og én av karakterene, Faith (Selena Gomez), snakker om hvor lei hun er av hverdagen, av å bare se det samme hver eneste dag og av at ingenting forandrer seg. Etter dette bestemmer de tre andre jentene seg for å rane en fast-food-restaurant for å få penger til reisen. Påvirket av kokain planlegger de

---

⁵⁰ <https://www.youtube.com/watch?v=ROAymtVH9fU> Hentet 21. oktober 2019

ranet, og rollekarakteren Brit holder en motivasjonsmonolog: «Y'all we can do this. I know we can. Just fucking pretend that it's a video game. Act like you're in a movie or something. We can do this. Right, you can't be scared of shit. Right, you gotta be hard. Fuck that. Don't be scared or nothing. Let's just get that fucking cash and go on spring break» (min transkripsjon)⁵¹. Det er flere likheter mellom scenene i *Spring Breakers* og situasjonen der Imam og jentene sitter og forbereder ranet i *Bulletproof Baby*. Toalettrommet, lyssettingen, den nedtonede elektroniske musikken og ikke minst Imams og Brits ytringer. «Bare lat som det er et tv-spill», sier de begge to. Videre er det en likhet mellom den kjedsomheten som er ledende forut for ranet i begge filmene. Også i *Spring Breakers* tar kvinnene på seg balaklavas før de på voldsomt vis raner både gjestene og restauranten med balltre og håndvåpen. Mens *Bulletproof Baby* ender med at hovedpersonene får sin reise, er reisen til vårferien bare starten på narrativet om de fire jentene. For når de vel kommer seg til sitt ferieparadis, viser det seg at det kun er inngangen til et gangsterunivers som alle jentene, bortsett fra Faith, vil være i. De blir arrestert for ordensforstyrrelser, og etter en natt i varetekt blir de framstilt for en dommer, og de blir løslatt mot en kausjon betalt av rapperen, doplangeren og gangsteren «Alien». Mens tre av jentene viser fascinasjon og begeistring for Aliens livsstil, reiser Faith hjem, og de tre andre blir igjen og danser med automatvåpen og rosa balaklava til Aliens pianospill. Dette er en av scenene som tematiserer Pussy Riot, solidaritet og søsterskap akkompagnert av en mannlig bikarakter.

Både *Set It Off*, *Spring Breakers* og *Bulletproof Baby* handler om en gruppe kriminelle kvinner. Det er nok ingen tilfeldighet at Imam har valgt å vise til filmer der alle hovedrollene er kvinnelige, og hvor kvinnene holder sammen om sitt felles prosjekt, som i et søsterskap. De kjemper på hver sine vis for en form for frigjøring, men deres frigjøringskamper har ulike utgangspunkt. For de afroamerikanske kvinnene i *Set it off* er det å rane banker et nødvendig onde for å skaffe nok kapital til å befri seg fra en tilværelse der de er mer eller mindre fanget i rase, kjønn og klasse. «The american dream» er for dem bare et bankran unna, men det stopper for dem nettopp der.

I de unge, hvite studentene i *Spring Breakers*' amerikanske drøm er det å fjerne seg fra kjedsomheten og oppleve noe annet et helt nytt sted. Det ironiske med dette «andre» og «nye» er at det befinner seg der alle andre er, hvor alle de andre allerede har reist. De samme

---

⁵¹ <https://www.netflix.com/title/70257860>

menneskene som de kjeder seg med til daglig. Drømmen om det nye stedet er en kollektivt framskaffet idé om hva man «må» få med seg. Den blir imidlertid til et mareritt, i hvert fall for Faith som reiser så snart Alien trer inn i gjengen. Han kan tilby dem drømmen. Ifølge ham selv lever han den amerikanske drømmen: «This is the fuckin' American dream. This is my fuckin' dream, y'all!»⁵² sier han mens han viser fram dop, våpen og mengder av kontanter. Til slutt er det to av kvinnene som velger å bli og fortsette å leve «den amerikanske drømmen», og blir dratt med i mørkere og mørkere kriminalitet til det ender i en massakre der kvinne er de eneste som kommer levende ut. Den åpne slutten legger til rette for at kvinnene vil gå tilbake til sine liv uten å måtte stå til ansvar for det de har gjort, med mange penger i kofferten.

Hver for seg representerer altså filmene kvinner fra marginalisert, sort arbeiderklasse og privilegert, hvit middelklasse. Deres felles prosjekt er drømmen, «the american dream» eller drømmen om noe annet, noe bedre. I *Set it off* er drømmen en klassereise oppover, mens i *Spring Breakers* er konsekvensen av drømmen en nedadgående «slippery slope» av ugjerninger ned til den mørkeste kriminalitet. Jeg vil hevde at teksten i Silvana Imams *Bulletproof Baby* tematiserer en form for «american dream» med å være «self made» og gjøre klassereisen som «startade från botten» og bragte henne til å bli «bullet proof», eller nærmest udødelig. Det de tre filmene har til felles er samholdet kvinnene imellom, søsterskapet. Gjennom å hente inn referansene til disse to rase- og klasseuniversene, plasserer Imam seg nettopp imellom, i en «mashup» av identiteter som verken er det ene eller det andre: «mellanförskapet», en «third culture kid».

---

⁵² Transkribering fra <https://www.vulture.com/2013/03/james-franco-spring-breakers-speech.html>

Hentet 31.10.19

6 Avslutning

Det er foreløpig skrevet lite om Silvana Imams kunstneriske gjerninger. Det meste som eksisterer av forskning på Imam som er artist er gjort innenfor sosiologi, kjønnsstudier og diskursanalyser der Imam som fenomen i egenskap av kvinne, lesbisk og innvandrer i hiphop har vært interessant. Disse omstendighetene har også vært relevante for min undersøkelse, men forhåpentligvis har jeg formidlet på hvilke måter identitetsspørsmål har tatt form i det kunstneriske, nemlig tekst, musikk, bilde og video. For i det tekstutvalget jeg har presentert her, problematiseres identitetskategorienes begrensede mangfold og hvordan *jag*-et i teksten helst vil avskaffe alt og skape en ny verdensordning.

De religiøse motivene er sentrale i Imams tekster, men de har ikke noen forkynnende funksjon. Djevelen blir et positivt symbol for den lesbiske kvinnen som både begjærende subjekt og begjært objekt, samtidig som den representerer de grense- og kategorioverskridende. Den patriarkalske guden detroniseres mens *jag*-et påkaller den matriarkalske guden Moder Jord i stedet.

På et senere tidspunkt kan det være interessant å gå nærmere inn i de lyriske sidene ved Imams tekster. Rapteksten er, ifølge Adam Bradley, den poetiske sjangeren som har utviklet seg mest siden modernismen i måten den utfordrer og forandrer hva som er «lov» og ikke i lyrisk diktning.

7 Litteraturliste

7.1 Trykte kilder

10tal årgang 36. Nummer 20 (2015): side 6-23.

Beauvoir, Simone de. *Det annet kjønn*. Pax Forlag: Oslo (2000)

Blavatsky, H. P. *The Secret Doctrine*. Theosophical University Press: Pasadena, California (1888)

Borsgård, Gustav. «Med kroppen eller mot: Silvana Imam, Södergram och Beauvoirs dilemma» i Hästbacka, Elisabeth. *Subjekt Södergran – Om jagen i Edith Södergrans poesi*. Makadam förlag: Göteborg/Stockholm (2016): 53-66.

Bøe, Marianne. «Kjønnsjihad: feministiske tilnærminger til sharia» i *Religion i skrift – Mellom mystikk og materialitet*. Universitetsforlaget: Oslo (2013): 94-109.

Crawford, Katherine. Marsilio Ficino, Neoplatonism, and the Problem of Sex. *Renaissance and Reformation / Renaissance et Réforme*, XXVIII, 2 (2004): 3-35.

Crenshaw, Kimberé. «Mapping the Margins: Intersectionality, Identity Politics, and Violence Against Women of Color. *Stanford Law Review*, vol. 43, nr. 6 (1991): 1241-1299

de Groot, Joanna og Morgan, Sue. *Sex, Gender and the Sacred – Reconfiguring religion in Gender History*. Wiley Blackwell (2014)

Elleström, Lars. «Mediernes modaliteter – En model til forståelse af intermediale relationer» i Stougaard Pedersen, Birgitte og Zacher Sørensen, Mette-Marie (red.) *Medialitet, intermedialitet og analyse*. Akademiet for Æstetikfaglig forskeruddannelse: Århus (2012)

Faxneld, Per. «Djävulen som kvinnans befriare: Om en drastisk feministisk strategi, ca 1880-1930». *Tidsskrift for kjønnsforskning*. Nummer 2 (2015): 111-129.

Faxneld, Per. *Satanic Feminism – Lucifer as the liberator of woman in nineteenth-century culture*. Molin & Sorgenfrei: Stockholm (2014)

Gilmore, David D. *Monsters: Evil Beings, Mythical Beasts, and All Manner of Imaginary Terrors*. University of Pennsylvania Press: Philadelphia (2003)

Gressgård, Randi. "Interseksjonalitet". *Tidsskrift for kjønnsforskning* 01/2013 Vol. 37. Oslo, Universitetsforlaget (2013)

Hästbacka, Elisabeth. *Subjekt Södergran – Om jagen i Edith Södergrans poesi*. Makadam förlag: Göteborg/Stockholm (2016)

Imam, Silvana. *Silvana*. Norstedts: Stockholm (2018)

Imam, Silvana. «Silvana Imam» i Modig, Ra Hida (red.) *Third Culture Kids*. Ordfront: Stockholm (2017): 114-117.

Johannisson, Karin. *Den sårade divan: om psykets estetik (och om Agnes von K, Sigrid H, och Nelly S)*. Bonnier: Stockholm (2015)

Jönsson, Maria. «Jaget som randupplevelse – Ett performativt spår från Edith Södergran till Elin Cullhed» i Hästbacka, Elisabeth. *Subjekt Södergran – Om jagen i Edith Södergrans poesi*. Makadam förlag: Göteborg/Stockholm (2016): 77-91

Jørgensen, Marianne Winther og Phillips, Louise. *Diskursanalyse som teori og metode*. Roskilde Universitetsforlag/Samfundslitteratur: Fredriksberg (1999)

Krogh, Mads og Stougaard Pedersen, Birgitte. *Hiphop i Skandinavien*. Aarhus Universitetsforlag: Århus (2008)

Laqueur, Thomas. *Making Sex: Body And Gender From The Greeks To Freud*. Harvard University Press (1992)

Modig, Ra Hida (red.) *Third Culture Kids*. Ordfront: Stockholm (2017)

Russell, Jeffrey Burton. *Satan: The Early Christian Tradition*, Cornell University Press: Ithaca (1981)

Røynealand, Unni og Svendsen, Bente Ailin. "Multiethnolectal facts and functions in Oslo, Norway". *International Journal of Bilingualism*. Vol. 12. Nummer 1-2 (2008): 63-83

Savva, Antonia. *Så klingar hennes röst som ett eko genom alla himlar - En studie i Silvana Imams anknytning till lyriska företrädare, med fokus på Edith Södergran*. Oppgave på grunnnivå. Institutionen för Humaniora, Mittuniversitetet, 2017

Stougaard Pedersen, Birgitte. «Hvor blev beatet af? Centrale position er inden for akademisk hiphoplitteratur». *Danish Musicology Online vol. 3* (2011): 5-21

Stougaard Pedersen, Birgitte og Zacher Sørensen, Mette-Marie (red.) *Medialitet, intermedialitet og analyse*. Akademiet for Æstetikfaglig forskeruddannelse: Århus (2012)

Stroud, Christopher. «Rinkeby Swedish and semilingualism in language ideological debates: A Bourdieuan perspective ». *Journal of Sociolinguistics* 8/2 (2004): 196-214

Swedenmark, John. «Språket i musiken – «Om jag ska beskriva en blodsdroppe»». *10tal* årgang 36. Nummer 20 (2015): 6-23.

Sælid Gilhus, Ingvild og Mikaelsson, Lisbeth (red.) *Religion i skrift – Mellom mystikk og materialitet*. Universitetsforlaget: Oslo (2013)

Södergran, Edith. *Samlade dikter*. Wahlström & Widstrand: Stockholm (1994)

Trapp, J.B. «The Iconography of the Fall of Man », i Patrides, C.A. (red.). *Approaches to Paradise Lost*, Edward Arnold: London (1968)

Warner, Marina. *Monuments & Maidens: The Allegory of the Female Form*. Weidenfeld & Nicholson: London (1985)

7.2 Lydkilder

Christine et al., *Attitudeproblem (P3 Remix)*, [Single], Little Big Sister, 2016

Equalizer, *Silvana Imam – Om text, treårsplaner och töntiga rappare*, [Podcast], Spotify Original Podcast, 2018

Imam, Silvana, *Bulletproof Baby*, [Single], Naturkraft Silvana Imam, 2018

Imam, Silvana, *Helig Moder*, [Musikkalbum], Naturkraft Silvana Imam, 2019

Imam, Silvana, *Naturkraft*, [Musikkalbum], Refune Records, 2016

Imam, Silvana, *När du ser mig • Se dig*, [EP], Playground Music, 2014

Imam, Silvana, *Rekviem*, [Musikkalbum], Playground Music, 2013

Kartellen, *Fulkultur*, [Lydspor] på *Slutplädningen*, [Musikkalbum], Universal Music, 2016

Musikdokumentär, *Silvana Imam – En ikon i realtid*, [Radioprogram], Sveriges radio, 2019

Sommar i P1, *Silvana Imam*, [Radioprogram], Sveriges Radio, 2016

7.3 Digitale kilder

Bulletproof Baby (musikkvideo): <https://www.youtube.com/watch?v=ROAymtVH9fU>

Naturkraft (The shortfilm) (kortfilm):

<https://www.youtube.com/watch?v=IOBjstsyk5g&t=368s>

Set it off (film): <https://www.youtube.com/watch?v=XCROHIWoR0c>

Spring breakers (film): <https://www.netflix.com/watch/70257860>

Tänd alla ljus (musikkvideo): <https://www.youtube.com/watch?v=zIM73nVkM7k>

Zon (musikkvideo) : <https://www.youtube.com/watch?v=iOe51NfgxEo>

8 Vedlegg

8.1 Attitudeproblem (P3 remix)

[Vers 1: Izabell]

Å, se der e Izabell

Med hviskestemmen sin

Heisann, lille nykommer (hei)

Har du rulla med de store gutta før?

Nah, fuck de store gutta, de nekte cred til Iza

Men eg har hatt Clipse, MOP og Masta Ace i min Ibiza

Kan ikkje anmelda rap uten å følge din mal

Nissefar, eg drive Norges største hip hop-festival

Disse rapperne e så sultne, vil 'kje gi meg respekt

Spis kaga då, din taper, Marie Antoinette, hæ

Fjordlandrappere, eg spise de, helt ærlig

(Pang pang pang pang) du e ferdig

[Vers 2: Bendik]

Hver dag (ah)

(Eg tjener loads of) Bendikspenn

(Eg trenger ikkje) en ny venn, aha

Idioten og eg

Min squad e et fuckings orkester

Min squad e et fuckings orkester

Du klarte det nesten

Du klarte det nesten

Eg fuckings made it

Din mamma vet ka eg heter

[Vers 3: Stella Mwangi]

Og jeg er en gudinne, er en farlig kvinne
Du ser'ke meg forsvinne, jeg var ment for å vinne
Har du dritt å si, så vil jeg la det gå
Det vi'kke du forstå, men jeg bare må
Lede denne dritten, syns jeg så deg på trikken
I min benz mens jeg hører på noe "ooh"
Jobber på noe stort
Lyser opp alle gater, mens du står og hater
Leser lepper mens jeg repper
Mine fletter er hardere enn betong
Konkuranse, kom kom
Jeg putter deg i fugleredet med glede
Kan du se det?
Jeg så meg selv i speilet og var rimelig fornøyd
Jeg ser du henger, jeg vet hva du trenger

[Refreng]

Attitudeproblem

Attitudeproblem

Attitudeproblem

Attitudeproblem

Attitudeproblem

Attitudeproblem

Attitudeproblem

[Vers 4: Silvana Imam]

Oh my god, ey

Ah, Silvana känd från historieboken

Bäst i Sverige, bäst i Norden, bäst på jorden

Ni sov på tronen, såg min chans och tog den

Snart hänger mitt porträtt på Louvren

(Salut France)

99 prisproblem du har inte ens ett

Pris på pris på pris det är som jag har fått tourettes

Har fått vinstsyndrom det är inte ens lätt

Jag är bäst och det är uppenbart

När jag är klar finns ingen kvar

[Vers 5: Julie Bergan]

Jeg sier hei, Mads, husker du meg, Mads?

Sjette klasse var tiden du hadde så flaks

Hvor er du nå, Mads?

Hva gjør du nå om dagen?

Jeg legger bars på Karpes låter og er rå som faen

Ha'kke attitudeproblem når jeg henger med G's

Takker pent nei når store gutta byr meg på weed

Det er Julie B, kjenner stilen for jeg holder det clean

Blir kun passiv fjern oppi Kaveh sin bil

Ah, spytter stygt, men fortsatt Adelén

Naturlig kul, ha'kke attitudeproblem

Og yo, Mads (hva skjer)

Vi ha'kke gjesterom

Har kun en dobbeltseng på Astrid S sitt rom

[Refreng]

Attitudeproblem

Attitudeproblem

Attitudeproblem

Attitudeproblem

Attitudeproblem

Attitudeproblem

Attitudeproblem

[Vers 6: Christine Dancke]

Ah, ja, føler meg som Johaug - nummer én

Kall det gjerne et attitudeproblem

Vi ler av dem og alle tinga de forventer

Det nytter ikke å leke kjekkas på Tårnåsen Senter

Jeg er gudmor, jeg er gudmor

Jeg kan sørge for at du blir no, bror

Jeg kan få deg opp på scena og gjøre deg til stjerne

Jeg kan lukte om du har talent i det fjerne

Vil du, vil du, vil du bli artist?

Ikke prat dritt hos meg, spør han som fucka med meg sist

Han tørker tårer nå, mens jeg er ennå på

Klokka ett, hver dag, NRK

For å brette det ned, tror det lekker et sted

Det er ingen her som skylder deg en tjeneste

Du trodde du var rå, at du var helt unik

Karriera di er mysteriet om det levende lik

[Outro]

Attitudeproblem

Attitudeproblem

8.2 Blomstertid, igen

[Vers 1: Silvana Imam]

Jag har längtan i mig med dom längsta ögonfransarna

Föddes jag med den bästa synen, ändå står jag fast i väntans tider

Årstider förändras men vänta lite

Nu kommer blomstertiden och allt som bodde i mig

Bleker solen bort, hopp, nu kommer det lilla livet

Kommer med nåt, kommer nåt litet, bort från vintern, bort från plastiken

Nu blottas det som legat under isen

Blotta ögat ger vika för fantasier - jag är det sanna beviset

Jag är ingen actionhjärte, jag är den som tror på allt

Det som actually händer, lusten i mig, fäster i sig

Lukten av dig sprider av sig och kom tystnaden med det högsta skriket

Ah, då spricker glaset

[Refräng: Min Stora Sorg]

Den blomstertid

Nu kommer

Med lust

Till mig

Den blomstertid

Nu kommer

Med lust

Till mig

[Brygga: Silvana]

Vitt brus, vita nätter, sommar, vinter, somnar in lätt

Vitt brus, vita nätter, sommar, vinter, somnar in lätt

Vi-vi-vitt brus, vita nätter, sommar, vinter, somnar in lätt

Yeah, jag sa:

[Vers 2: Silvana Imam]

Ey, ey, mina ramberättelser hela stan befäster den

Jag blev berättaren som fastnar i det som blänker

Jag vänder den andra sidan av kronan

Inväntar stillsamt dagen jag blir kronad

Jag plockar upp bitar av ett gammalt jag

Vrider mig och vänder mig, skjuter av en gammal rival

Sökte förgäves den vita sidan av min svarta svan

Min stora sorg låt blodet i mitt ansikte rinna av

[Alternativ refräng: Min Stora Sorg & Silvana Imam]

Den blomstertid

Nu kommer

Med lust

Till mig, *Damaskus 2013, ey*

(Den blomstertid) *Damaskus över husen i tusen och en natt*

(Nu kommer) *Hör gatans rus, rösterna som sprack*

(Med lust) *Men frukta ingenting mitt folk, ribban är satt*

(Till mig) *Framtiden är ljus - 500 watt*

(Den blomstertid) *Damaskus över husen i tusen och en natt*

(Nu kommer) *Hör gatans rus, rösterna som sprack*

(Med lust) *Men frukta ingenting mitt folk, ribban är satt*

(Till mig) *Framtiden är ljus - 500 watt*

Den blomstertid

Nu kommer

Med lust

Till Mig

8.3 Du Fria (Nisj Remix)

Ey jag faller fritt från tusen meters höjd nu

Textar dig på natten hundra smileys ser så nöjd ut

Ta min hand kort stopp koks konvos i vårt klubbland

10 milligram

Delat på två mitt hjärta bultar

Ey baby

Minns du när vi spelade in den där filmen

Det var bara du och jag och himlen

Jag kan inte lova dig för evigt

Men du vet att jag är din så länge som du lovar hålla ner mig

Det regnar åh det regnar som det regnar nu

Och våra hjärtan våra hjärtan går itu

Himlen brinner himlen brinner brinner ut

Lila regn innan vår natt är slut

[Håkan Hellström]

Baby, vi har inget men vi har regnet

Och alla gyllene stunder vi haft

Kommer vi ha igen

Baby, vi har inget men vi har regnet

Silvana boma ye

Imam kan aldrig tystas ner

Bakom mig en hel armé

Änglar änglar regner ner

Eyyy från Pustervik till Ullevi dom håller ner mig
Barnen ingen Bullerbyn Silvana skapar nya seder
I mitt land det är nya regler
Fuck din kontroll
Fuck din heder
Fuck ditt kaos
Fuck sakta ner mig
Jag fucka up men ni ni fucka med mig
Lukten av ditt hår
Hon texter mig off tour
Sa «jag vill bli en låt»
Så jag skrev den här i går
Det regnar åh det regnar som det regnar nu
Och våra hjärtan våra hjärtan går itu
Himlen brinner himlen brinner brinner ut
Lila regn innan vår natt är slut

[Håkan Hellström]

Baby, vi har inget men vi har regnet

Och alla gyllene stunder vi haft

Kommer vi ha igen

Baby, vi har inget men vi har regnet

Jag sommardreamin på röd puls

Jag lever över kommer dö ung

Jag ville ha silver det flög guld

Så säg det högt «jag är för tung»

Hon sa uh yeah

Vill ha skor från Italien

Hon textar mig off tour

Hon vet att jag är ballin

Vi sommardreamin på röd puls

Lever över kommer dö ung

Ge oss silver ge oss guld

Säg det högt «jag är för tung»

Radio, TV, LP, MP3

Bäst i Stockholm, bäst i Gbg

8.4 Fulkultur med Kartellen

Har aldrig fått nåt gratis

Aldrig ställt mig in

Alltid först i ledet

Alltid varit ballin

För evigt jag går all in

Fuck ett fosterland

Det är för kallt för en Imam

Kan någon ge mig ett polarpris?

Från Söderhöjden ut till Bagis

Det är äkta

Det ä ringet skämt för mig

Inget här är Hemingway

«Silvana du är överambitiös» är vad dom sa till mig

Springer i motvind än idag

Och det blåser högervindar

Men vad är en bris mot en orkan

Dom är weak mot en Imam

Dom vill ha krig hat håller frihetstal

Jag ska ta allt jag inte fick

Ta vad som är deras och kalla det mitt

Med ena byxbenet uppe

Fugees i min iPhone

Näven upp för konsten

Salam till svenska folket

(verselinje på arabisk)

Se oss bryta ny mark

Ingen namnsdag men Silvana är ett svenskt kulturarv

8.5 Hon Va

Hon va 4 år när hon kom hit

Till Kiruna bagage utan flyttbil

Hennes mamma hade drömmar om ett nytt liv

Hon är sin mammas dotter, nu är hon folkets

Hennes pappas hjärta brann för politiken

Men det va för mycket för tidigt

Hennes pappas ramar kvävde henne

Hennes mammas kramar läkte henne

7 å blev retad för sitt korta hår

Helt ensam på en skolgård

Hennes syster va den enda som hon litade på

No new friends det va bara dom två

Hon sa «Visa dig aldrig svag, en dag ska du ge dom vad dom tål.

En dag så är allt det här vårt. En dag ska dina drömmar gå i lås»

9 år när hon började spela basket

Lagspel gjorde alltin för laget

Dom vann i sudden death i Göteborg den där finalen

Hårda vägen finns inget facit

Ville bli superstar

Blev en shooting-guard

Tre på tre på tre swoosh kysste bara nät

Sa hon kysste bara när

Lovar kyssa himlen när hon tar farväl

13 år när dom frågade var hon kom ifrån

Dom hadde pappaskort och blont hår

Dom ville ha krig så hon ba kom då

Dom snackade skit så hon ba kom då

19 år när hon flyttade till New York

Satsade allt fick inget bara kolabord kolabord kolabord kolabord

Tills hon fick fucking nog

Tills hon fick fucking nog

Det här va början på en depression

Tacklade allt hon gått igenom och nu är hon i sin egen zon egen zon egen zon

24 år när dom bombade hennes hemland

Kom till Sverige för att fly den där känslan

Hur blev allt så ensamt?

Hur kan dom vilja döda det där hjärtat?

Bor på rätt sida kontinenten

Så nära svartklubb och rejvfester

Så nära överdos och femrätters

Bara överflod långt ifrån svälten

Hennes hem känns som Vilda Västern

Alla flyr det är alla mot alla

Och hennes pappa gråter

Om hon kunne skulle hon ta honom bortom molnen

Kan hom skissa om och ändra spåren?

Vill ge mer än vad hon får men hon kan inte glömma bråken han va största homofoben

Men tiden gjorde sitt och nu är allt det där förlåtet

26 år den natten det va stjärnklart

och hennes syster sa

«Du ska bli moster nu»

Dom är vuxna nu

Flashback från när dom var små i Filajacka Buffalos

Från pappas gamla parabol

Till mormors nya kyrkogård

Ingen sommar i Litauen inga släktingar kvar för hon kapade banden

27 år när hon träffade RMH

Visste det va början på nåt brandiost

Visste hon va rösten världen väntat på

Nu regnar regnbågsfärger över Sverige

Målar regnbågsfärger över Sverige

Jag målar regnbågsfärger över Sverige

Målar regnbågsfärger över Sverige

Jag målar regnbågsfärger över Sverige

Målar regnbågsfärger över Sverige

Låt det regna regnbågsfärger över Sverige

Målar regnbågsfärger över Sverige

Låt det regna regnbågsfärger över Sverige

Målar regnbågsfärger över Sverige

Låt det regna regnbågsfärger över Sverige

Målar regnbågsfärger över Sverige

Jag målar regnbågsfärger över Sverige

Låt det regna regnbågsfärger över Sverige

Jag målar regnbågsfärger över Sverige

Jag målar regnbågsfärger över Sverige

8.6 I Min Zon

Lämnar notes på min iPhone

Som jag vore hennes idol

Nu sitter hon front row på min liveshow

Fyrverkerier när hon kommer fucking lightshow

Natt men inte fullmåne än

Så hon har inte sett mina demoner ens

Så jag ber i förväg om förlåtelsen

Du kommer att förstå mig sen

Jag är i min egen zon

Röd puls ingen röd tråd

Jag är i min egen zon

Kamouflage är allt dom vill

Men jag är deras antonym

I röda ögon svart kostym

Silverringar svarta Timbs

Men jag är i min egen zon

Ey lyssna

Vi måste bestämma oss nu

Vi ska visa var skåpet ska stå

Hur vi än försöker kategorisera, gruppera och ordna faller vi ändå utanför ramarna

Vem spände dom här ramarna? Det finns inga ramar

Allt är en konstruktion

Och patriarkatet måste störtas

Det enda äkta vi har är våra drömmar

Snubben trodde han var cool
För han hade en pistol
Nu jagar dom mitt eget blod
Men jag är i min egen zon
17.000 på vår folkfest
Nu vill nazzar se mig korsfäst
Som att det där skulle bekomma mig
Nej jag ä rinte Jay
Ta tårtan kasta den tillbaka på han Anna Mae
Kasta den tillbaka på han Anna Mae
Anna Mae
Anna Mae
Vi är som Neptune Uranus äkta animé
Silor Moon
Men jag är i min egen zon

Ey lyssna

15 miljoner människor i världen heter Mohamed men vems namn vill dom se på cv:t? Jag vet

Dom säger åk hem till dom som inte har nåt hem

Dom som sliter ut sina knän på våra gator

Ingen åker på semester till Sverige i december

Inte för våra smutsiga växelpengar

Judith Butler sa «kön är en imitation utan original»

Kön är en imitation utan original

Ingen växer upp blå eller rosa

Ingen växer upp under- eller överordnad

2 % av alla barn som föds i år kommer vara omöjliga att identifiera som X eller Y

Och dom skrattar fortfarande åt «hen»

Det finns inga identiteter

Allt är en konstruktion

Jag står över jantelagen

Nej vi står över jantelagen

Jag är ett statement

När Du Ser Mig – Se Dig

8.7 I-M-A-M

Ritar smiley med 2 X

Svart bläck gula streck på min svarta sweat

Mitt självporträtt är fan fantastiskt stirrar ner i vattnet där möter jag min Narciss

Jag är klassisk

Flow gudalik bombastisk

Så långt bort från allt ni vill

För alltid så andlig

Tar min revolution ner från Stockholm till Saudi

Från Jordan till Basquiat

Jag är bastant finns bara en I-M-A-M

Bara en I-M-A-M och det ä rinte en man

Vi är POWER PUSSIES

Fuck en 5:2 diet

Jag är 176 centimeter pussy riot!!!!!!!!!!

[Sabina Ddumba]

I-M-AAAA-M

[Fire rader på arabisk]

Bara en I-M-A-M och vi är inga rookies

Bara en I-M-A-M vi är POWER PUSSIES

I sneakers och hoodies

I burka av ståltråd och naglar av råkrom

Vi är eld

Vi är allt

Vi är ett

Så låt brandlarmet gå
Fuck en Putinstat vi är guldbarn
Fuck en jantelag jag är underbar
Klärvoajant
Den nya revolutionen början på allt
I-M-A-M

[Sabina Ddumba]
I-M-A-A-A-A-M

Don't fuck with us
Vi slänger deuces up och målar himlen i röd ton
Till tonerna av Fairuz
När dom är redo att mörda sin egen bror som Kain och Abel
Så vi lever utanför ramen
Se oss skriva på den nya Iliaden
Nya Bibeln nya Koranen
Åker shotgun som om vi vore adel min vi ä rinte adel
Inget blått blod
Ingenting är konstgjort
Vi är araber
Simone de Beauvoir-soldater
Så dom vill döda oss
Men dom är satan
Och vi är awesome
Och vi lyser ingenting för ytliga typer
Låt stå i hieroglyfer

8.8 I-M-A-M pt. 2

Händer nånting vackert varje gång jag skriver

Säg till kungen lämna slottet ge mig hela riket

Fuck it, hämta Rosenbad och bränn hela skiten

Och knulla överklassen se dom fly för livet

Svär på Gud det var på fucking tiden

Hämta vem du vill ge mig hans juveler

Och ta hans bankdosa fuck din pappa med den

Ingen snål stropunge

Motsatsen till en brat snorunge

Fan tror du?

Jag är arab hxrunge

Jag bär alla mina smycken även när jag är på gymmet

Även när jag är i himlen hämta Gud och Maria vi tar nya pressbilder till Imam

Hela folket ber till mitt namn

Ingen konkurrens, finns ba en Imam

Hämta vem du vill, finns ba en Imam

Det här är ingen lek, finns ba en Imam

[arabisk] finns ba en Imam

[arabisk] finns ba en Imam

[arabisk] finns ba en Imam

[arabisk] finns ba en Imam

[Babak Azarmi]

Hela branchen är känslig

Dom är fintvätt, dom är 30

Fuck är det för fel på dom?

Hatare bäst dom ser upp, vi ser ner på dom

Dom betar sig som barn dom förstår inte bättre kan inte bli sne på dom

Mamma jeg ber för dom

Hela vägen till banken jag ler åt dom

[Unge Ferrari]

Jeg skapte dere

Amen til meg

De ber til meg

Amen til meg

Amen til meg

Amen til meg

Det här är min zon, fuck allting du trodde

Det här är punk-rap-life, fuck allting du trodde

Det här är för alla vita män i kostym på kontoret

Ni älskar mig med som pengar under bordet

Här är nya världsordningen

Fuck alla era skolor

Bränner alla era böcker

Höjer alla våra röster

River upp läroplanen

Skriver in oss i historien

Här är samma Imam, fast i snyggare skor

En nyare tappning i haute couture

Hatare får mittenfinger fuck vad dom tycker
Kisar när dom ser mig jag glänser för mycket
Sliter dina känslor i stycken
Jag är best jag är best ser du djuret inuti mig?

[Unge Ferrari]

Jeg skapte dere

Amen til meg

De ber til meg

Amen til meg

Amen til meg

Amen til meg

Det är oväder

Som det regnar här...

Klart det regnar ner så mycket som jag sliter

Kallar sig kungar, passa mig posten

Pundare håll er till blossen

Vill ni ha beef, säg till veganerna håll er till kosten

Beter er som plåster, platsar i kloster

Sitter i klister

Jag sitter som bubblan i sulorna på mina nittiotialister

Ey sluta kalla er artister

Säljer slut på varenda turné

Alla hatare vet, Imam är tillbaka för mer

Varje ekare vet det är problem

Herregud vilken jävla debut

Jag är klar bror slut

8.9 Jag Är En Fakkin Gee

Ah det är dags att någon sätter standard

Jag är en fakkin gee

Vem annars?

Jag är inte som dom andra

Jag är något helt annat

En fakkin gee vad annars?!

Pushar för en silkesnatt

Himlen över Zinkensdamm

Målar den i silversvart

Och byter namn till Air Imam

Jag svävar utan vingar även utan vindens kraft

När hon sa att viljans kraft är lika stark

Står försöker bygga något som jag aldrig byggt förut

Och inatt drömde jag som jag aldrig drömt förut

På med luvan på perrongen skriver av ett vackert slut

Vakten står och sneglar på mig så jag tänker «fan det är slut»

Fan det är slut

Tappar glaset ner på spåret

Faller du så faller jag

Fan vad sjukt

Adam Taal han tala till mig sa jag är en fakkin gee

Nog för vi är från en plats som vi aldrig platsar i

Så låt mig låt oss bygga på den här fantasin

Ett öga rött

Och vem fan är ni?

Målar natten i mitt silversilke
Dom vill ha mig svart på vitt
Men sorry boys det får ni inte

[Julia Spada]

*Stöp mig som paraffin
Gör det
För jag vill se mer än dom och vi
Sanningen i ditt akvavit
(Som ni)
Bränns men du är en fakkin gee*

*Vaknar upp nu ur apati
För dig
Riktar min blick med sikten fri
Sanningen i ditt akvavit
(Som en gee)
Bränns men du är en fakkin gee*

[Adam Tensta]

Ey, du är en fakkin gee om du inte visste
Ey, måste säga det som du min syster
Ey, för häromkring hatar dom narcissister
Och dom vill hellre se dig stappla fram på krykckor
Än att nå dit du kan nå jag vet du ser det i din spegelbilde
Ljusa reflektioner mörka nätter snart är scenen din
Snart så spricker dammen kommer forsen kommer allt

Alla dörrar som var låsta innan här men nu dom bakk
Jag vet för jag har sett mig själv i samma reflektion
Undrat varför ingen ser det som jag ser i frustration
Men fuck it det vänder snart jan kan känna det här i luften
Känna det här i bröstet kan känna det här i rummet
Vem ska stoppa dig inte ens kulor från en 9a?
Från december till december från 24 till 24
Så vad ska stoppa dig nu? Kulor från en 9a?
Ta råd från henne nu för hennes råd kommer bli dyra
IMAM!

[Julia Spada]

Stöp mig som paraffin

Gör det

För jag vill se mer än dom och vi

Sanningen i ditt akvavit

(Som ni)

Bränns men du är en fakkin gee

Vaknar upp nu ur apati

För dig

Riktar min blick med sikten fri

Sanningen i ditt akvavit

(Som en gee)

Bränns men du är en fakkin gee

8.10 Para Dis

[Intro]

Förlåt oss våra brister

Vi föds som en, men vi går vilse

Led oss tillbaka till varandra

Ta hand om oss, moder

[Interlude]

Kolla vad jag skrivit

Nej, nästa, nästa ...Ska vi testa den?

[Vers 1]

Ey, bulletproof killabeez

Shoutout mina suedis –

Baltikum till Middle East

Gått i öken, skugga under money trees

Gucci bågar, börjar se ett para-dis

Mike Jordan flow ända sen jag var en kid

Ända sen jag kickat rim, hatat här omkring

Silvana är en drake - jag tar fart i motvind

Jag har hela laget hämta championship rings

[Vers 2]

Orh, ärligt talat, vill du va Silvana?

Gjort mig själv sålänge, jag har gjort det till en vana

Vart såhär sen Georgy snodde loggan från Nirvana

Vart såhär sen Movement snodde beats och gav mig lakan

Jag ser, jag ser ormar överallt sen Grammisgalan
Vet att de går bra för enda sen jag känt mig hatad
Hade gärna löst det för att förlösa det totala
Men helt ärligt talat jag har blivit trött på att förklara
Jag be-, jag be-, jag behöver inga björntjänster
Inga nya vänner, inga falska gamla heller
Ni kan gå i förväg - glömde flaskan på hotellet
Albumet är klart och vi ska fira hela kvällen

[Outro]

Vi ska (Fira, fira, fira)

Skål

8.11 Satan i en ny dress

Dori me, interimo

Ayapare, dorime

Ameno, ameno

Latire, latiremo

Dori me

Ameno

Omenare imperavi ameno

Dimere, dimere matiro

Matiremo, ameno

Hey, hon glider in på scenen

Intar rampljuset och lampljusen släcks

Perfekt

Scen 2, tagning 1

Ett öga rött och den kastar hon snett

Hon är satan i en ny dress

Kastar blickar emot mig

Stripigt hår, svarta kläder, knyter sin näve, stryper allting på vägen

Och med kniven i hjärtat

Sväljer hon skiten och viker sig nästan

Allting skiter sig nästan men hon skiter i

La näsan i blöt så näsan blev vit

Men stroben säger nytt liv

Ett blått öga, alla lördagar som hon fångade natten

Med lösnaglar skrapar hon marken

Ameno

Omenare imperavi ameno

(Ett öga rött och den kastar hon snett

Kastar blickar emot mig

Stripigt hår, svarta kläder

Satan i en ny dress)

Dimere, dimere matiro

Matiremo, ameno

Ameno

(Kniven i hjärtat Viker sig nästan)

Omenare imperavi ameno

(Stryper allting på vägen)

Dimere, dimere matiro

Matiremo, ameno

Satan i en ny dress, satan i en ny dress

I hennes djupaste mörker ser hon ljuset från Mellanöstern

Sväljer tider mellan sommaren och hösten

Och härdar igenom Inte med dom men med mig

Hon sa jag har en våldsam tystnad

För det låter som jag låtsasslyssnar

Men jag lovar, jag lyssnar och något jag lovat kan jag inte bryta

Nej, hon har en kall yta men scenen hon står på är för liten för henne

De sätter kniven mot strupen och jag ber för henne

Hon är före sin tid, de är döda bredvid hennes röda klänning

Hennes svarta kniv

Hon är allt för mig

Jag är bara en i hennes publik

Ameno

Omenare imperavi ameno

(Kniven mot strupen, före sin tid)

Dimere, dimere matiro

(Döda bredvid hennes röda klänning

Hennes svarta kniv)

Matiremo, ameno

(Sväljer tider mellan sommaren och hösten

Och härdar igenom

Inte med dom men med mig)

Ameno

Omenare imperavi ameno

(Sa jag har en våldsamt tystnad

Lovar, jag lyssnar)

Dimere, dimere matiro

Matiremo, ameno

(Hon är allt för mig)

Ey, ey, glömmer att andas

Ey, slutscen, tagning 3

Plockar rosor från golvet

Slänger allting tillbaka, det gamla Etablissemang

Hon kan få allting tillbaka

Hon är allt för framtid

Alltid framför, aldrig bakom

Så skit i vad dom bad om

Hon är avantgarde

Punkt

Hon är avantgarde

Punkt

Ameno

Omenare imperavi ameno

Dimere, dimere matiro

(Så skit i vad dom bad om

Så skit i vad dom bad om)

Matiremo, ameno

(Så skit i vad dom bad om

Hon är avantgarde

Punkt)

Ameno

Omenare imperavi ameno

Dimere, dimere matiro

Matiremo, ameno

(Så skit i vad dom bad om

Hon är avantgarde

Punkt)

8.12 Shhh

Shhh nu kommer kameran in

Ah dom fotar vilken fucking bild

Förut det var massa skit

Det var förr nu finns det ingen tid

Ser tillbaka och blir blödiga

Torkar tårarna med rödingar

Hjärtat dunkar likadant

Försökte komma åt mig nu jag skrattar mer än Kevin Hart

[Beatrice Eli]

Shhh tyst prata inte ens med mig

Ekar som om du känner mig

Folk är fan för dårliga

Helt slut alltså helt ihåliga

Jag är redo jag går på om tre

Alla skriker alla sjunger med

Alltså jag är så sygg i min negligé

Inget mer med det gumman håller kvalité, vad?

Shhh tyst jag gör en intervju

Delar lite breaking news

Sverige såg så ledset ut

Släppte EP tände alla ljus

Vi flyger hem från USA

Blev större än dom nånsin sa

Fixa din Imam-merch

Ah det kanske kostar men på Ebay du får dubbla för det

Jag behöver inte dansa

Helt vilda alla kollar på mig

Jag behöver inte stanna

Jag har flera hundratusen ögon på mig

Så tänk till innan du talar till mig

Tänk till innan du talar till mig

Shhh försöker tänka här

Tänker tillbaka hur det blev såhär

I Jakan spelade basket ah

Nu min hall är som en skoaffär

Nu jag spelar varje festival

Gör moshpit av din musikal

Kan betala av din skuld

Kristina sjung med mig hela øknen blev till guld

[Beatrice Eli]

Shhh tyst vad är det du vill ha av mig?

Jag finns på iTunes om du saknar mig

Applådera det är ok att stå

Klappa högre det är ok att slå

Mitt hjärta dunkar likadant

Vi kan prata när jag fått betalt

Kul att se dig ah vi hörs väl sen, skämt

Du kan ta det med mitt management

Shhh jag är i min egen zon

Över tusen röster utanför

Jag minns dom bad mig tona ner

Nu dom skriker mig i fejsset som en hel armé

Jag är redo jag går på om tre

Tårar rinner tårar rinner ner

Pengar kommer pengar ger

Men lyckan den är störst om jag får sjunga nånting fint för er

Jag behöver inte dansa

Helt vild alla kollar på mig

Jag behöver inte stanna

Jag har flera hundratusen ögon på mig

Så tänk till innan du talar till mig

Tänk till innan du talar till mig

8.13 Simone

Simone, det här är till dig

Jag ska alltid älska dig

Sen första dan jag träffade dig

Inget överträffar dig

En liten bebis i min systers famn

Du lyste starkare än guldets som jag satte runt din hals

Av alla mina änglar finns det en speciell

Sprungne ur min syster klart du blev helt bäst

Du smälter hela hjärtat när jag ser på dig

Hela världen rasar när du ler mot mig

Du är varm som en sommar i Litauen

Rötter från Teheran till Aspudden

Var du än hamnar du har allt i dig

Ser du himlen ändrar färg nu?

Tror den speglar sig i dig typ

Hur den ljusnar när du vaknat

Mörkare på natten när du sover

Finns ingen som Simone fråga solen fråga månen

Du betyder mer än alla stjärnor

Jag speglar mig i världen som du bär på

Hela den här jorden är ditt lekrum

Jag ska ge dig hela universum

Du skal flyga högre än alla stjärnor

Jag speglar mig i världen som du bär på

Hela den här jorden är ditt lekrum

Du förtjänar hela universum

Resten av mitt liv ska ge min tid till dig
Om hela världen rasar bygger jag upp den igen
Bara ring mig när det krisar jag ska ta varje fight
Jag kan vara din bästa vän och du ska alltid bli aight
Ser du mamma hon är här nu
Ser du pappa han är här nu
Moster hon är här nu
[arabisk og litauisk]
Vissa barn har en du har fyra kulturer
Dom kan säga vad dom vill
För när du dansar står allting still
Om du kickar den som Zlatan
Bröstar upp dig som ingen annan
Simone två år mot 11-manna
Ser du stjärnor dom lyser nu?
Tror dom lånat ut dig till oss typ
Himlavalvet gråter
Förstår dom varje gång jag är ifrån dig
Finns ingen som Simone fråga solen fråga månen

Du betyder mer än alla stjärnor

Jag speglar mig i världen som du bär på

Hela den här jorden är ditt lektrum

Jag ska ge dig hela universum

Du skal flyga högre än alla stjärnor

Jag speglar mig i världen som du bär på

Hela den här jorden är ditt lektrum

Du förtjänar hela universum

Jag ska alltid älska dig

Sen första dan jag träffade dig

Inget överträffar dig

Vi möttes där på sjukhuset i Klaipeda

Du hade ballonger med dig, blommor med dig

Och du kallade mig för Silvanjelis

Fast jag sa att jag hette Erik

Jag var fem och du sa jag såg ut som Berit

Kommer alltid vara min förebild jag älskar dig Suzanjeli

Ärligt hur kan tid gå så fort

Vi var bara barn ihop, nu har du egen bebis

Minns när du sa till mig på Medis

Lovar jag tar hand om er för evigt

Ser du minnen blir till låt nu

Svär jag rappar den med gåshud

Känn hur hårt mitt hjärta bankar

För min storasyster ingen anna

Finns ingen som Suzana fråga pappa fråga mamma

8.14 Storm

Fult väder här men låtsat att det är soligt

Svär har samma kläder från augusti runt till juli

Fint väder där men alltid fint där borta

För stjärnor verkar lysa men här himlen svart som soja

Jag har pengar i fickan men inget att köpa

Hon vill jag ska lyssna men vill inte höra

Dom säljer böcker om lycka men glömmer till lördag

Säger vi är normala men jag svär vi är störda

Ni vet det blåser här

Jag sa det blåser här

Storm

Fult väder här men låtsas som det är bättre

Luktar dyr parfym men kunde inte vara sämre

Fult väder här regnat alltför länge

Det är svårt att tänka sommar här i mitten av december

För här finns inget att förlora

Bär min ångest som en krona

Så jag gör som Jeanne d'Arc och går med blodet under skorna

Här finns inget att förlora

Bär min ångest som en krona

Så jag gör som Jeanne d'Arc och går med blodet under skorna

Ni vet det blåser här

Jag sa det blåser här

Storm

[Rojda Sekersöz]

Vindarna blåser alltid hårdast på oss

Regn fryser till is

Nånstans mellan himmel och jord

Vi har redan fallit överbord

Inga livvästar

Vem räddar vem, är rädd för vem?

Bleka kroppar bländar mina ögon

Elden bränner alla

Inget hagel kan släcka

Nio miljoner döda kroppar ingen kan återväcka

Faller ah det faller fucking köp ett paraply

Eller duscha dig i blodet får en känna sig som ny

Brinner ah det brinner ah det kommer kosta liv

Släcker det med tårar svält och medicin

Svär det blåser här

8.15 Svär på min mamma

[Set It Off intro]

-All these women run together

-These motherfuckas was all over me, but I represented

I need something I can set it off with

Två White Russians behöver inga drinkar

Men jag är glad har två smileys i fickan

Med min hoodie på mig

Flyger genom tidsepoker

Är en fucking beast i båset

Cooky pussy Beastie Boys yeah

Jag är rappens Tarantino

Snubben ligger blodig som han har röda chinos

Pardon garçon dina blickar smakar citrus

Jag är tusen ljusår ifrån dig stjärnan Sirius

Jag är stjärnan ifrån Syrien

Och ni kan trycka paus om ni inte kan hantera hybrisen

Och sluta fråga varför jag inte bryter ens

Fucking mirakel att jag har kvar nåt av mitt psyke än

Min tid är kommen så watch me grazie

Se mig rappa på en catwalk för Versace

Jag är rappens Liberace

Som att nån ska överträffa mig? Aldrig!

Det blir guld när jag lägger handen på

Silver runt min nacke och jag håller gamet låst
Alla ni kan snacka men det slutar med ridå
Jag Svär På Min Mamma jag ska ge dom vad dom tål

Hon sa vi borde leka kläd poker
Och jag har redan lite kläder på mig
Hon försöker slita blicken men det går sådär
Ta av dig innan jag kan ta på dig

Ah mina tjejer är som fucking militärer
Dom krigar för att få mig längst fram på konserten
Ah mina tjejer är fucking revolutionärer
Vi kastar moltovs
Och ni ä rinte som nån av oss
Och nu skriver dom att jag är för intensiv men jag ä rinte intensiv
Jag är en fakkin gee
Pussy power
Wu Tang Clan vi är Killa Beez
Vi är Valerie Solanas
Vi är Gudrun vi är Alicia Keys
Bitch please
Jag är stjärna ingen kändis
Alltså ärligt jag ä rinte straight jag är lesbisk walla
Imam har tagit över inte Allah
Och snubbar som försöker jag har gått om er alla

Det blir guld när jag lägger handen på

Silver runt min nacke och jag håller gamet låst

Alla ni kan snacka men det slutar med ridå

Jag Svär På Min Mamma jag ska ge dom vad dom tål

Imam

8.16 Ta Av Dig

Tänd lampan gör mig tacksam

Shhh andas

Shhh lyssna vi är fucked up

Men jag vill ha dig här och nu

Klä av dig innan låten tagit slut

Swimmingpool hur jag återfuktat dig

Helt våt för mig Oil of Olay

Glömt hur man gör, har blivit dum av dig

Tror du måste lära mig

Shhh ey du är så sexig

Gör mig så girig

Du är så lättklädd

Så ivrig

Här omkring mig det är lätt hänt

Ta av dig allting skäms inte du är så blessed

Men sen igår du har varit olydig

Du vet hur det går

Jag har varit så tydlig

Ge tillbaka min tid sluta retas med mig

Bete dig, du har gjort fel och du vet det

Ta min hand gör mig tacksam

Du är smart visst sätt standard

Ingen vinner över mig i kläd poker

Ta av dig innan jag kan ta på dig

Ta av dig innan jag kan ta på dig
Inget annat når mig så länge jag kan få dig
Ta av dig innan jag kan ta på dig

Det är kört för dig
Blyghet ingen tid för det
Du vill ha det jag vill ha det med
Dubbelegoism över jämlikhet
När du ger mig – ge dig för evighet
Kom ställ dig låt mig se din göt
Visa vad din mun gör
Fuck it
Visa vad din vän gör
Borde be en bön
Din fitta gör mig religiös
Som du tittar ah jag sprängs nu
Tror du jag driver jag är seriös
Dina läppar du är så skön
För smart för att drömma skulle tänkt dig för
Inga tomma hot det finns innebörd
Testa mitt mod kom om du törs
Jag ser din blick lek inte hederlig
Bete dig, du är så våt och jag ser det

Ta min hand gör mig tacksam
Du är smart visst sätt standard
Ingen vinner över mig i kläd poker

Ta av dig innan jag kan ta på dig

Ta av dig innan jag kan ta på dig

Inget annat når mig så länge jag kan få dig

Ta av dig innan jag kan ta på dig

8.17 Tystas ner (Stress)

[ADAM TENSTA]

Yeah, parabler på balkongen där han tar sin spliff
Varken hans mamma hans brorsa sätter sig i hans sits
Så hur ska dom förstå, familjens svarta får
När allt dom hör är hur det ringer på hans telefon
Klockan tre på natten han taggar ut i trakten
Han snurrar runt och snurrar upp en en pura till
För tanken har slagit honom att han inte är på väg nånstans
Och han vill gärna peka finger på dom Edelweiss
Nu när nazister sitter i vår egen riksdag bror
Och till poliser som vill få honom att pissa blod
För allt han gått igenom, det här är hans version
Av det som SD kallar trygghet och tradition
Men om du frågar Shunno vem han röstar på i valet
Så kan du nog plussa ett med ett och gissa svaret
För inte röstar han, för inte röstar han
Hoppas han ångrar sig nu när mardrömmen blev sann

[ALEKS]

Hey hey, våran värld är sjuk, passa på och njut, imorgon kan det va slut (varför hatar du mig)
Har varit misförstådd sen jag var ett barn (du vet jag är van)
Här är för dom, här är för dom, här är för dom som ingen ser
Här är för de, här är för de, för alla som inte finns nå mer
Även om vi även om vi även om vi bara tystas ner
Jag ser hur vi blir fler, se hur vi blir fler

[EBOI]

Jag börjar o tacka min ensamstående morsa för allt jag fick av henne

Föddes på blåa, heter Ibrahim, känner mig som en riktig svenne

Linjen som man som utomstående håller sig borta ifrån

Linjen där brott begås frekvent och där man har blivit proffs på rån

På linjen finnes inga sverigedemokrater

För vi färgar gator med somalier, turkar, serber och kroater

Vet vad du tänker nu men du vet hur det går för dom

Som kommer hit och låter som Jimmie Åkesson

Dom som skiter i blatten, vill ha svinen vid makten

Så gå och slipa kniven och skicka grisen till slakten

Jag säger som Birgit, politikern sagt det, vi sjunger

"We shall overcome" och bankar skiten ur grisen till takten

[ALEKS]

Hey hey, våran värld är sjuk, passa på och njut, imorgon kan det va slut (varför hatar du mig)

Har varit mistförstådd sen jag va ett barn (du vet jag är van)

Här är för dom, här är för dom, här är för dom som ingen ser

Här är för de, här är för de, för alla som inte finns nå mer

Även om vi, även om vi, även om vi bara tystas ner

Jag ser vi blir fler, se hur vi blir fler

[DIDA]

Aight, vad ska du bli när du blir stor mannen?

Jag svara superfuckinghjälte där jag bor mannen

Lastade hoger (nånting) det är väl klart

När inga andra möjligheter här verkade lika smart så

Så sänd tillbaka våra trupper från irak för
Den här går ut till politiken som ni valt så
Så ring upp Wenderleit och säg var på din vakt
För jag vet folk som skulle sitta för en sverigedemokratfitta
Det här är krigarsång direkt från blåa linjen brush
Tejpa upp ditt spjut och tunnelbana dig till linjen brush
Typ samma dag som du röstade på nazister
Du trodde väl att vi gick runt här och vi inget visste

8.18 Väck Mig När Ni Vaknat

Snälla väck mig när ni vaknat

Snälla väck mig typ när himlen klarnat

Bara väck mig till nåt bättre

Snälla väck mig till en nattsvart Lexus

Snälla väck mig till ett lugn

Snälla väck mig till en högtid lycklig stund

Snälla väck mig till nåt stort

Snälla väck mig när vi glömt bort allt vi gjort

Snälla väck mig till some pussy

Efter kallt får jag låna din hoodie

Sen efter somna om

Där vi kan drömma det vi vakna drömmer om

[Unge Ferrari]

Nei

Åneii

Vi er på vei

Ned ned ned ned

Jeg roper mayday mayday mayday

Jeg roper mayday mayday mayday

Visst är det vackert där i drömmen

Där i skuggen utav sömnen

Typ så vackert så man gråter

I min värld är allt förlåtet

Ah det blåser när jag vaknar

Som att minnas nån man saknar
Nya skor på samma gata
Massa pengar alla jagar
Behöver nåt som inte smälter ah
Behöver sommar i december ah
Min tjej i lätta kläder ah
I framsätet bältet av

Vi får inte plats fucking skämtar du?
Döda mörkret ska tända ljus
Ska ta allt vända in och ut
Ta mina skor till världens slut
Sverige brinner dom skriker «skjut!»
Ring 112 det är akut
Mitt kött och blod deporteras nu
Tårar rinner tar aldrig slut

Två steg från att gå itu
Mitt tålamod har tagit slut
Ge mig nåt ge mig nånting nu
Döda smärtan vill fucka ur

Få ett bättre liv fucking skämtar du?
Boenden brinner du kastas ut
Båtar sjunker svält på gatan
Jag är trygg men vad är du?

[Unge Ferrari]

Nei

Åneii

Vi er på vei

Ned ned ned ned

Jeg roper mayday mayday mayday

Jeg roper mayday mayday mayday

Det er ikke noe håp for oss

Mayday mayday mayday mayday

Det er ikke noe håp for oss

8.19 Zon

Släpp ut ditt hår

Låt det falla fritt

Huvudet på mitt lår

... Shit

Hon går all in

Du är livsfarlig

Vi är fantastique

Vi är ett movement

Dom ger oss guns, vi ger dom rosor

Den nya Stonewall-revolutionen

Vi skapar kaos

Du är briljant

Mitt yin och yang

Mitt svarta bläck på vita pappersark

Du är mitt krig

Du är mitt paradiset

Kyss mig brinn mig bit mig blodig

Du är otrolig

Du är greatness

Dom är basic baby

Jag är din spricka i Matrix

Gick från noll till hundra

Jag ger er guld i konvolutet

Tusen känslor i minuten

Sparkar kängorna i gruset
Där i tunneln ser du ljuset
Bryter tystnaden i huset
Och förblir din fucking husgud

Ey lyssna

I Min Fucking Zon

Jag är inte hungrig
Jag är utsvulten
Gick från Bruce Banner till Hulken
Uppe hela natten sover nästan aldrig något alls
För busy räkna stjärnor på mitt himlavalv
Släpper fucking bomber
Jag går tiotusen ronder
[verselinje på arabisk]
Men ni skapade ett monster
Jag pushar mig själv
Bortom allt rationellt
Ni kan inte stoppa mig
Jag är ett kraftfält

Så kyss mig brinn mig bit mig blodig
Du är otrolig
Riv mig ta mig ge mig blodsmak i munnen
Slit ihjäl mig
Gör det fucking värt det

Vad är jag annars här för

Så kyss mig bränn mig bit mig blodig

Du är otrolig

Riv mig ta mig ge mig blodsmak i munnen

Slit ihjäl mig

Gör det fucking värt det

Vad är jag annars här för

Ey lyssna

I Min Fucking Zon

